BJW Mus. 19278

Édition Gebethner & Wolff

No. 8

FR. CHOPIN

BALLADES

Révision par

A. MICHAŁOWSKI

ÉDITION GEBETHNER & WOLFF

No. 8

FR. CHOPIN

Oeuvres complètes pour Piano

BALLADES

Révision par

A. MICHAŁOWSKI

Propriété des éditeurs pour tous les pays

GEBETHNER & WOLFF

Warszawa — Kraków — Lublin — Łódź — Poznań
Wilno — Zakopane — Paris VIe 5 rue du Cherche Midi 5

New York, The Polish Book Importing Co. Inc.
Berlin, Albert Stahl.

Mus. 19278

BUW-Kk- 08 / 127 / 1

SAWART 7.10. 150,-

BALLADES.

1re. Ballade.

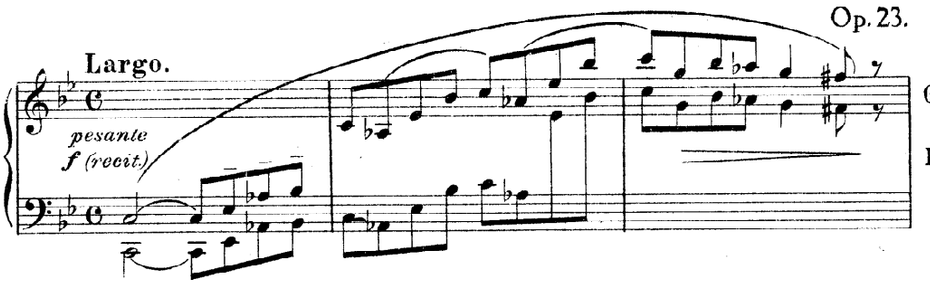

Op. 23.

G moll.

pag. 7.

2me. Ballade.

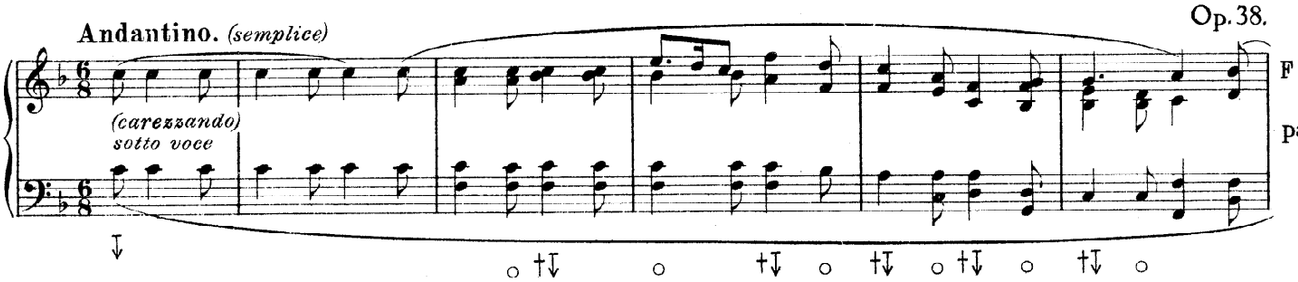

Op. 38.

F dur.

pag. 22.

3me. Ballade.

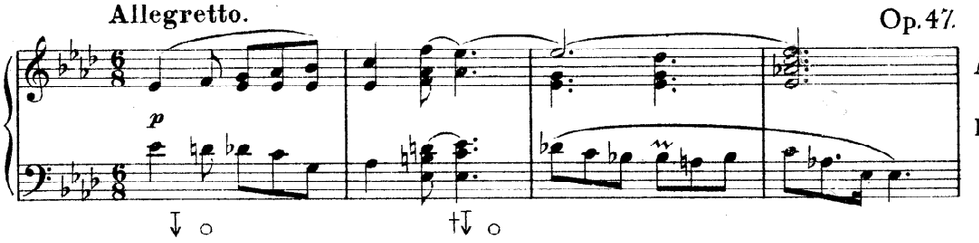

Op. 47.

As dur.

pag. 32.

4me. Ballade.

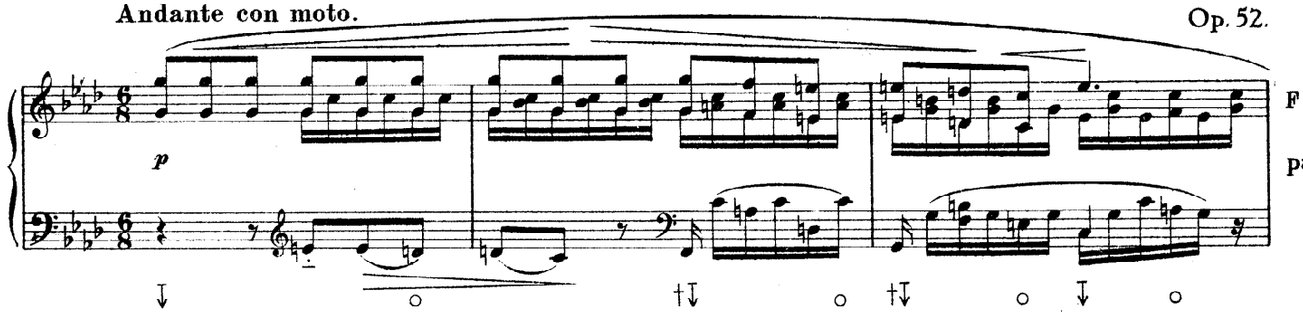

Op. 52.

F moll.

pag. 44.

BALLADY.

Objaśnienia i uwagi do II^{A} tomu dzieł Fr. Chopina.

Ballady i Improwizacje, opracowane szczegółowo według nowoczesnych wymagań pedagogji fortepianowej, składają się na drugi tom niniejszego wydawnictwa.

By uniknąć powtarzania się o znaczeniu w literaturze muzycznej genialnych arcydzieł Chopina, wypada zaznaczyć, że wszystkie ballady mają treść romantyczną oraz wzniosłe melodje, osnute na tle potężnego elementu uczuć narodowych. Dla ścisłości dodać należy, że Chopin jest twórcą tej formy, opartej na cudnych poezjach Mickiewicza.

Improwizacje w liczbie 4^{ch} posiadają charakter energiczny, nie pozbawiony, obok liryzmu, nastroju marzycielskiego.

Ballada 1^{a} g-moll, op. 23, o charakterze kosmicznym, już od wstępu przygotowuje słuchacza do niezwykle interesującego opowiadania, pulsującego żywem tętnem a przeplatanego w dalszym ciągu bądź burzliwym nastrojem, bądź zachwycającę kantilenę oraz motylkowatemi frazami i biegnikami. Na stronicach 6, 8, 9, 11 i 12 tego utworu znajdują się imponujące tytaniczną siłą frazy muzyczne, ilustrujące fantastyczne zjawiska i pełne uroku poetyczne sceny. Po zatem ballada ta wyróżnia się niezwykle pięknymi melodyjnymi epizodami, przyobleczonymi w mistrzowskę formę.

Uwagi: Stronica 2, wiersz 2. Dopiero takt 2^{i} rozpoczyna zmianę tempa (Moderato), co się tłumaczy zakończeniem poprzedniej frazy.

Str. 5, wiersz 1. Znajdujące się w drugiej połowie taktu ósemki należy wykonywać jako piątki.

Str. 6, wiersz 3, takt 4. Nuty oznaczone kreskami uwydatniać.

Str. 9, wiersz 3, takt 2. Jak wyżej.

Str. 11, wiersz 3 i 4, takty 2^{ie}. Grupowanie akordów zmieniono na trzy odcinki po cztery akordy w każdym, a to ze względu na powtarzanie się danego wzoru.

Takież znaczenie posiada łukowanie dalszych taktów, mające odznaczać rysunek figur technicznych.

BALLADES.

Instructions et remarques relatives au IIe volume des œuvres de Fr. Chopin.

Le deuxième volume de la présente édition contient les ballades et les impromptus, revus dans tous leurs détails d'après les exigences modernes de la pédagogie du piano.

Afin d'éviter des répétitions sur l'importance que possèdent les œuvres inspirées de Chopin dans la littérature musicale, nous nous limitons, au sujet des Ballades, à faire observer qu'elles ont toutes une essence romantique, et des mélodies sublimes, où vibre l'expression de l'élément puissant des sentiments patriotiques. Il faut ajouter, à titre d'exactitude, que Chopin est l'inventeur de cette forme de composition, dont l'idée lui a été inspirée par les superbes poèmes d'Adam Mickiewicz.

Les Impromptus, au nombre de 4, possèdent un caractère énergique, qui n'est pas depourvu, à côté du lyrisme d'une empreinte de rêverie.

Ballade 1re, en sol mineur, op. 23. Douée d'un caractère cosmique dès le commencement elle prépare l'auditeur à des récits d'un intérêt extraordinaire, où vibre la pulsation vitale, et où s'alternent, dans le développement suivant, soit des passages ourageux, soit des cantilènes charmantes, ou des motifs espièglement légers, et des traits d'agilité. Aux pages 6, 8, 9, 11 et 12 de cet ouvrage nous rencontrons des phrases musicales, d'une force titanique imposante, qui nous font concevoir la vision de tableaux fantastiques, ou des scènes poétiques pleines de fascination. Cette ballade se fait distinguer aussi par des superbes épisodes mélodiques, ornés d'une forme qui est l'œuvre d'une main de maître.

Remarques: à page 2, ligne 2. Ce n'est qu'à la deuxième mesure que commence à changer le mouvement (Moderato), ce qui est justifié par la conclusion de la phrase précédente.

Page 5, ligne 1. Les croches qui se trouvent dans la seconde moitié de la mesure, doivent être exécutées comme des cinquoles.

Page 6, ligne 3, mesure 4. Il faut donner de la plasticité aux notes contre-signées par des traits.

Page 9, ligne 3, mesure 2. La même remarque.

Page 11, lignes 3 et 4, mesure 2. Le groupement des accords a été modifié: il comprend maintenant des groupes de 4 accords, ce qui a été suggéré par la répercussion de la figure initiale. Dans le but de rendre plus évident le dessin des figures techniques, nous leurs avons superposé un arc, dans les mesures qui s'ensuivent.

Ballada 2ª, F-dur, op. 38, poświęcona Schumannowi, wywiera wrażenie opowieści o fantastycznych przygodach romantycznej natury.

Główny motyw, pełen prostoty, należy grać tonem miękkim, jakby przytłumionym, co osiągnąć można za pomocą łagodnego głaskania klawiszy bez ruchu palców. Dla uniknięcia monotonji cudną melodję tę, jako jedną z najpoetyczniejszych, trzeba uwydatniać by górowała w czterogłosowej harmonji pierwszej części utworu. Następująca część „Presto con fuoco;" o żywiołowym wybuchu, jest momentem porywającym siłą huraganową.

W „Agitato" szczególnie wyróżniają się silne zdania muzyczne, doprowadzone do najwyższego napięcia, zakończonego przypomnieniem kilku taktów głównego motywu. Charakterystycznym szczegółem, godnym zaznaczenia, jest oryginalne zakończenie utworu w tonacji a-moll.

Uwagi: Str. 15, wiersz 3, takt 3. Grupowanie nut oznaczono czwórkami, zaś w następnym takcie dwójkami, a to dla podkreslenia właściwej charakterystyki rozbitych czterodźwięków o dramatycznym nastroju.

Str. 18, wiersz 2 i 3, takty 6 i 7. Dźwięk d e s zastąpiono nutą harmoniczną c i s ze względu na przejście do d-moll.

Ballada 3ª, As-dur, op. 47, jest właściwie zachwycającą Idyllą, odźwierciadlającą całkowicie finezję kulturalnych sfer paryskich, gdzie przebywał sam twórca.

Szlachetność rycerska, głęboki liryzm przebijasię już w pierwszych taktach tego poematu. Po czem następuje część tajemnicza, fantastyczna, zakończona oryginalnymi pasażami. Po powtórzeniu pierwszego tematu z małemi zmianami, część dalsza streszcza osnowę ballady poetycznem opowiadaniem, przeprowadzonem z dziwną maestrją. Tyle w tem opowiadaniu znajduje się poezji, że doprawdy tylko geniusz Chopina, szybujący śmiało na skrzydłach fantazji, opromienionej na tchnieniem, mógł zdobyć się na tak piękne myśli muzyczne. Ostatnia część w cis-moll i As-dur są tylko przypomnieniami przeżytych rozkosznych wrażeń, ilustrowanych coraz to nowemi barwami świetlanemi.

Do wykonania tego arcydzieła niezbędne są: skończona technika wirtuozowska, wysoka inteligencja muzyczna i polot fantastyczny, utrzymany we właściwych granicach.

Ballade 2me, en Fa majeur, op. 38, dédiée à Schumann. Son ensemble nous donne l'impression d'un conte fantastique, qui aurait pour sujet des aventures de caractère romantique.

Le motif principal, plein de simplicité, doit être joué avec mollesse, et d'un son presque étouffé ce qu'on peut obtenir en caressant très doucement le clavier, sans mouvement des doigts. Pour éviter de tomber dans la monotonie, cette merveilleuse mélodie, qui est une des plus poétiques, doit être mise en évidence à travers les harmonies à quatre voix de la première partie de l'ouvrage. La partie suivante „Presto con fuoco" d'un éclat impétueux, a une force entraînante, qui rappelle la fureur d'un houragan.

Dans l'„Agitato" nous remarquons particulièrement des périodes fortes, qui aboutissent au plus grand degré d'intensité, achevées par la réminiscence de quelques mesures du motif principal. Digne de remarque spéciale, comme détails caractéristiques, est l'originalité du final de l'ouvrage, qui passe dans la tonalité de La-mineur.

Remarques. À page 15, ligne 3, mesure 3. Le groupement des notes est reparti en quatrioles, tandis que dans la mesure suivante nous les rencontrons par groupes de deux. Cette différence a pour but de souligner l'avertissement qu'il faut désagréger les sons, ce qui donne à la phrase un caractère plus dramatique.

Page 18, lignes 2 et 3, mesure 6 et 7. Le Ré ♭ de l'original a été substitué par la note harmonique Ut ♯, par égard à la modulation en Ré mineur.

Ballade 3e, en La ♭ majeur, op 47. C'est une charmante idylle, qui reproduit par le langage des sons la finesse culturale des sphères parisiennes, fréquentées par l'auteur.

Une noblesse chevaleresque, un lyrisme profond se font sentir déjà dès les premières mesures de ce poème. Survient une partie mystérieuse, fantastique, achevée par des passages originaux. Après la reprise du premier thème légèrement varié, la partie suivante développe l'idée poétique de la ballade, assumant l'allure d'une narration dont la facture est l'œuvre d'une main de maître. Dans ce conte nous rencontrons tant de poésie, telle que seulement le génie de Chopin, se soulevant fièrement sur les ailes de la fantaisie, illuminé par l'inspiration, était capable de créer, s'exprimant par des pensées musicales d'une telle beauté. La dernière partie, en ut ♯ mineur, et La ♭ majeur, ne forme que des réminiscences des impressions délicieuses passées, illustrées par des coloris brillants, d'une richesse et variété surprenantes.

Pour l'exécution de cette Ballade on exige: une technique de virtuosité parfaite, une haute intelligence musicale, et l'élan de la fantaisie artistique, maintenu à la hauteur de l'ouvrage.

Uwagi: Str. 22, wiersz 3, takt 4. Szereg oktaw urywa się na g, zaś oktawa F służy odbitką do dalszej frazy.

Str. 23, wiersz 5, takty 5 i 6. Bardzo efektownie brzmi dźwięk Es, przeniesiony z klucza basowego (na 2ici dodanej górnej) do wiolinowego stanowiący przez to nutę harmoniczną, nieuderzaną, lecz kryjącą frazes.

Str. 24, wiersz 5, takty 2 i 3. Niewygodna aplikatura, po dokładnem przestudjowaniu, umożliwia wykonanie legato danego frazesu. Na tej że stronicy, wiersz 6, takt 4. dolne dźwięki w akordach klucza wiolinowego mają znaczenie melodyjnej frazy, którą należy uwydatniać.

Str. 30, wiersz 6, takty 3, 4 i str. 31, wiersz 1, takty 3 i 4. Zamieszczone nad wierszami oktawy mają znaczenie dźwięków melodyjnych, zaś środkowe akordy stanowią akompaniament.

Ballada 4a, f-moll, op. 52, niezwykle kunsztownie upracowana, jest potężną a zarazem i najtrudniejszą ze wszystkich pod względem technicznym.

Rozpoczynający się po kilku taktach wstępu smętny motyw, świetnie rozwinięty odmianami tonacyjnemi, wywiera przygnębiające wrażenie swoją tesknotą, opromienioną jednak w następstwie przebłyskami kojącej natury. Część środkowa w Des-dur, pogodna z początku, w rozwinięciu nabiera cech dramatyczności, doprowadzonej do punktu kulminacyjnego szeregiem potężnych akordów.

Finał (coda) poprzedzony akordami pp, które należy grać zamglonym tonem, odznacza się energicznym nastrojem i wspaniałem przeprowadzeniem imponujących siłą zdań muzycznych, stanowiących epilog potężnego poematu-arcydzieła.

Uwagi: Str. 33, wiersz 3, takt 5. Pochód oktawami lewej ręki oznaczono subtelnem opalcowaniem by dało się wykonać możliwie tącznie ten ważny moment muzyczny.

Str 37, wiersz 3, takt 3. Pisownia podana nad wierszem ma na celu ułatwienie w wykonaniu trudnego taktu.

Na tejże stronicy w wierszu 6ym w kadencji ostatnie trzy *d* przeniesiono z klucza basowego (nad 1a dodaną górną) do wiolinowego (pod 1a główną) dla tegoż powodu.

Str. 42, wiersz 3, takt 2. Obydwie figury techniczne oznaczone są jednakowem opalcowaniem dla ujednostajnienia w grze.

L. Chojecki.

Uwaga.

a) ↓ oznacza naciśnięcie pedału, zaś ○– opuszczenie takowego; † umieszczony przed znakiem pedałowym wskazuje, że pedał należy naciskać nie jednocześnie, lecz po uderzeniu akordów lub pojedyńczych dźwięków, dla uniknięcia zlewania się poszczególnych harmonji.

Remarques: Page 22, ligne 3, mesure 4. La rangée d'octaves s'interrompt à la note Sol. L'octave Fa sert de recommencement, pour nous guider à la période suivante.

Page 23, ligne 5, mesures 5 et 6. La note Mi ♭ transposée de la clef de basse (au-dessus des lignes) à celle de violon, résonne avec grand effet. Elle se fait sentir, comme note harmonique, à travers la figuration des accords.

Page 24, ligne 5, mesures 2 et 3. Le doigté, incommode d'abord, nous fait obtenir un legato exact, auquel nous parvenons par des exercises soignés. À la même page, ligne 6, mesure 4. Les notes suivantes, dans les accords de la clef de violon, ont une valeur mélodique qu'il faut mettre en évidence.

Page 30, ligne 6, mesures 3 et 4, et page 31, ligne 1, mesures 3 et 4. Les octaves, placées au-dessus des lignes, ont l'importance de notes mélodiques, tandis que les accords du milieu forment l'accompagnement.

Ballade 4e, en Fa majeur, op 52. D'une finesse extrême dans sa construction, elle atteint l'énergie de la puissance, et est en même temps la plus difficile à exécuter, à cause du grand développement de la technique qu'elle exige.

Après quelques mesures d'introduction, commence une phrase triste, qui développée superbement par des changements de tonalité exquis, produit une impression opprimante par son expression de peine, adoucie ensuite par les traits charmants d'une paisibleté consolatrice. La partie du milieu, en Ré ♭ majeur, d'abord sereine, arrive ensuite à des accents dramatiques, pour aboutir à son point culminant par une rangée d'accords imposants.

Le Final (coda), précédé par des accords pp., qu'il faut jouer d'un son nébuleux, se fait distinguer par son allure énergique et un superbe développement de pensées musicales imposantes, qui constituent l'épilogue puissant de ce chef-d'œuvre poème.

Remarques. Page 33, ligne 3, mesure 5. La série d'octaves dans la main gauche, a été munie d'un doigté soigneux, pour rendre plus accessible l'exécution d'un jeu unis dans cet important moment musical.

Page 37, ligne 3, mesure 3. La transcription placée au-dessus des lignes a pour but de faciliter l'exécution de cette mesure difficile.

À la même page, ligne 6, dans la cadence, les trois derniers Ré ont été transposés de la clef de basse (au-dessus des lignes) à celle de violon au-dessous des lignes), également à titre de facilitation.

Page 42, ligne 3, mesure 2. Les deux figures techniques ont été pourvues d'un doigté identique dans le but d'uniformer le jeu.

Remarque:

a) Au signe ↓ on presse la pédale, au signe ○ on la laisse libre. Le signe additionnel † indique, que la pédale ne doit pas être pressé en même temps avec le jeu rythmique de la main, mais, afin d'éviter la confusion des harmonies, la pression de la pédale doit suivre immédiatement après les accords, ou les sons isolés, près desquels le signe est placé.

1re BALLADE.

F. Chopin, Op. 23.

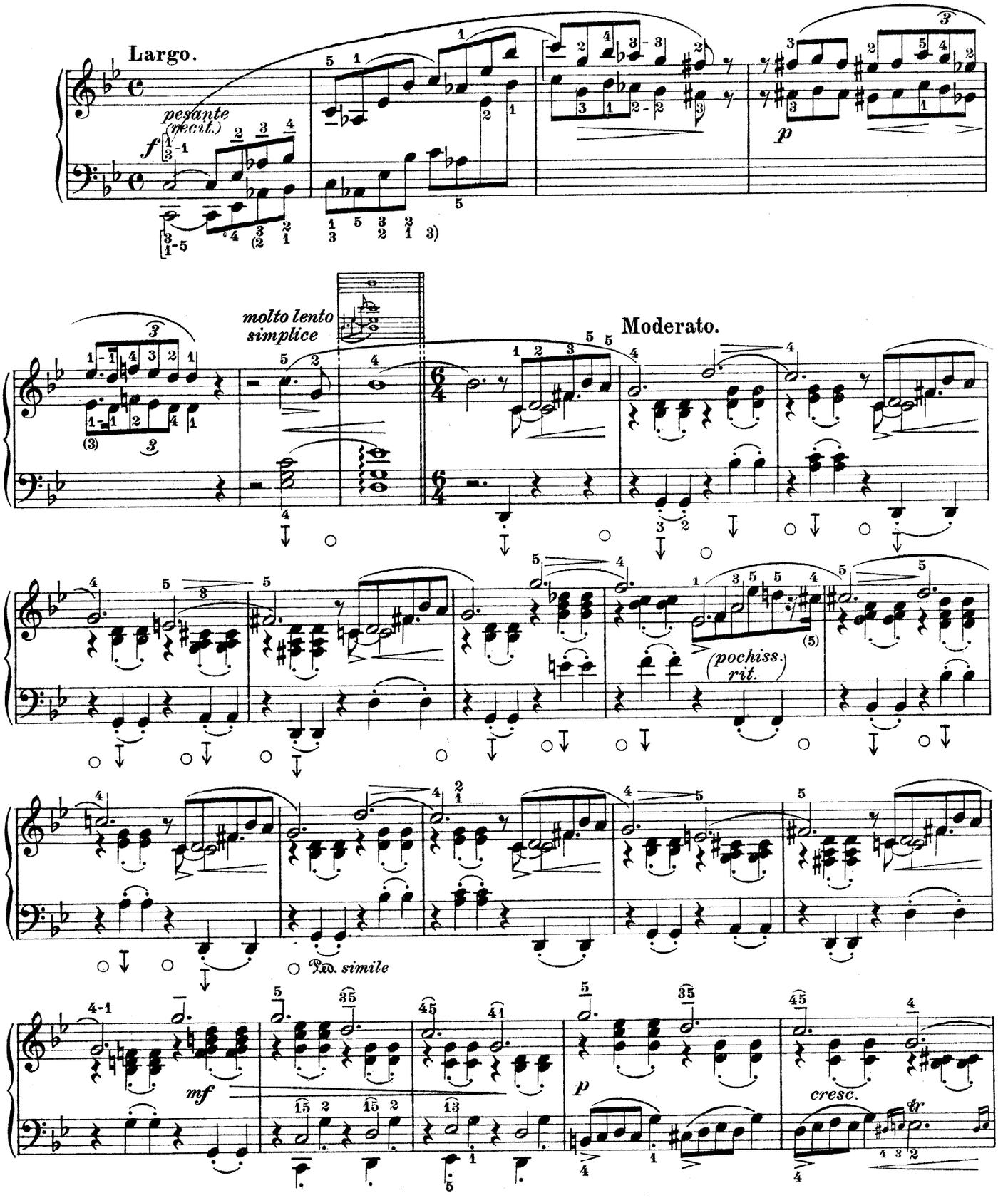

Oscar Brandstetter, Leipzig.

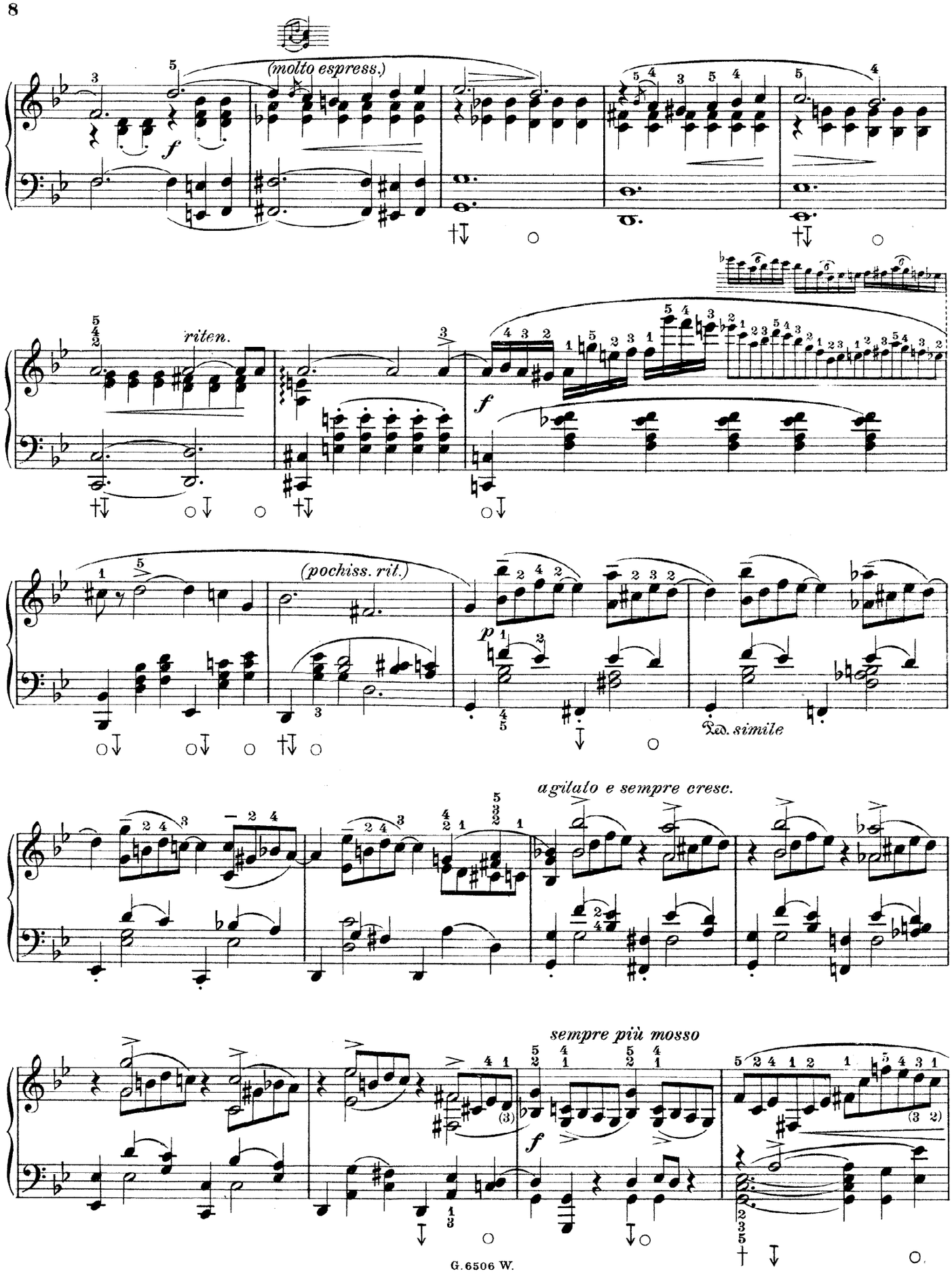
(molto espress.)
f
riten.
f
(pochiss. rit.)
p
Ped. simile
agitato e sempre cresc.
sempre più mosso
f

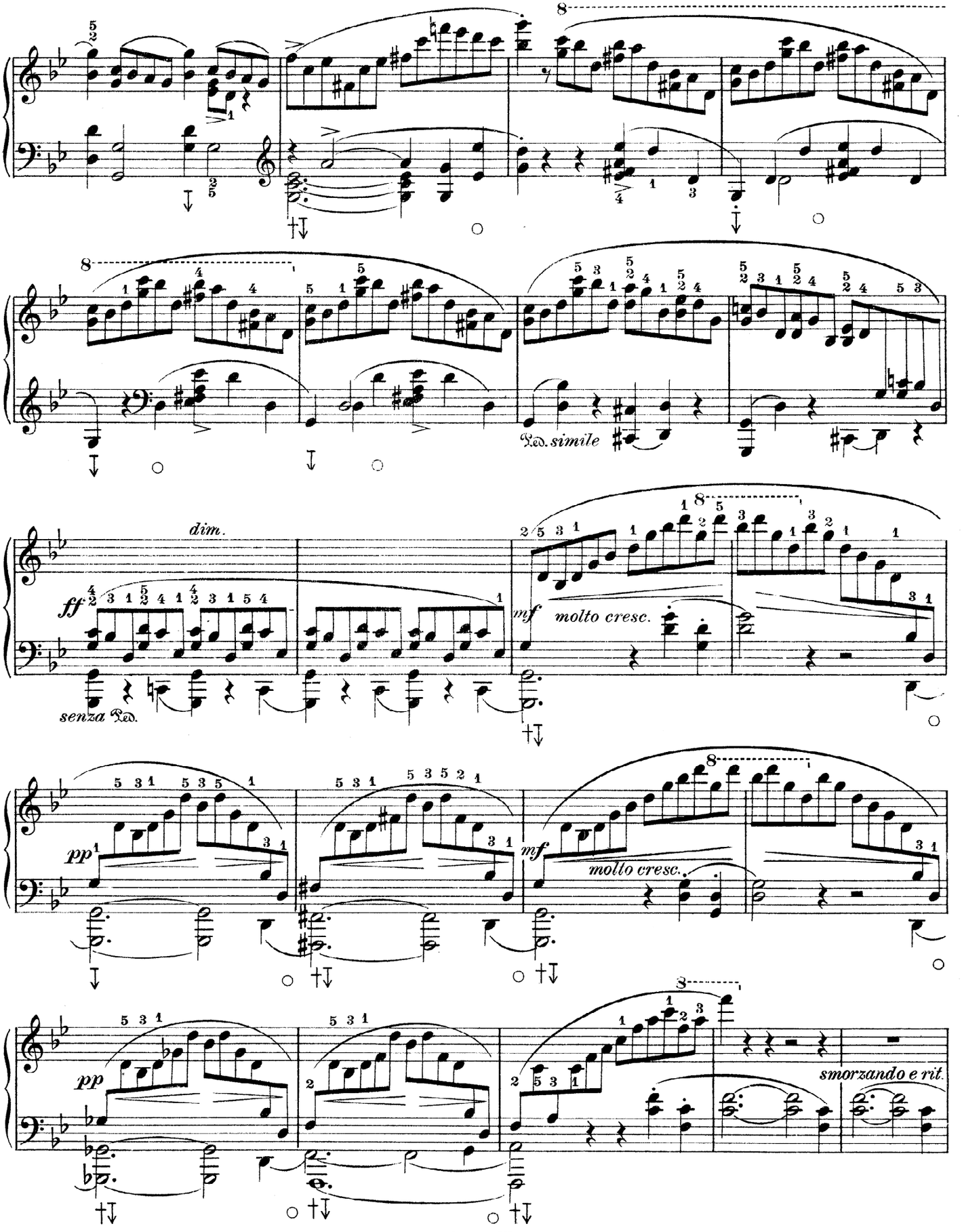
Ped. simile
dim.
ff
senza Ped.
mf
molto cresc.
pp
mf
molto cresc.
pp
smorzando e rit.

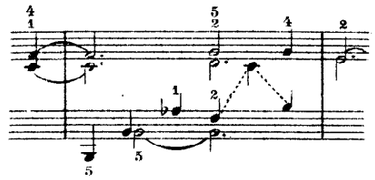

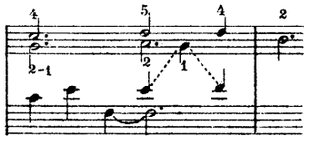

Meno mosso, quasi improvisato.

sotto voce

pp

il basso sempre legatissimo
senza Ped.

sempre pp

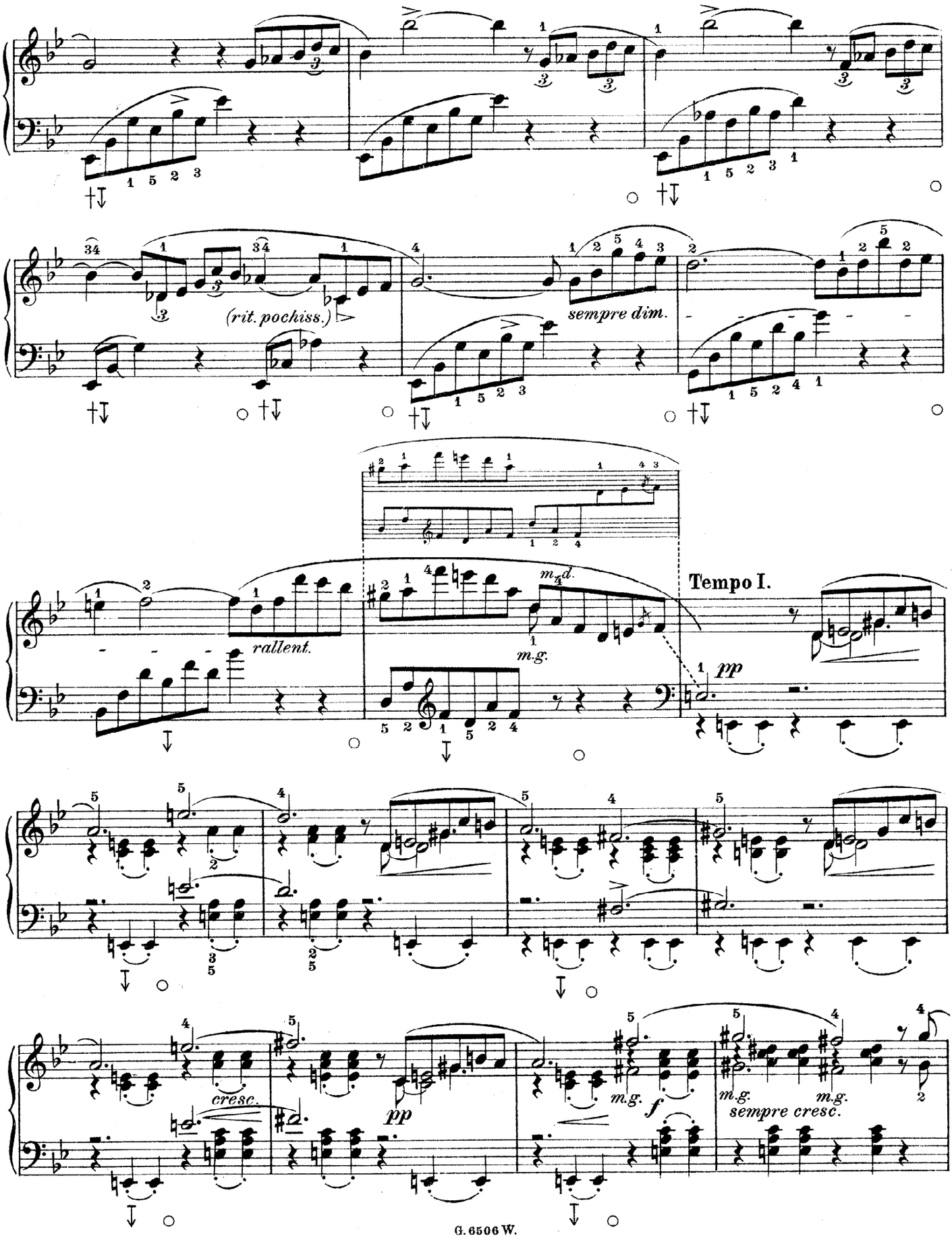
(rit. pochiss.)
sempre dim.
rallent.
m.g.
Tempo I.
pp
cresc.
pp
m.g.
f
m.g.
m.g.
sempre cresc.

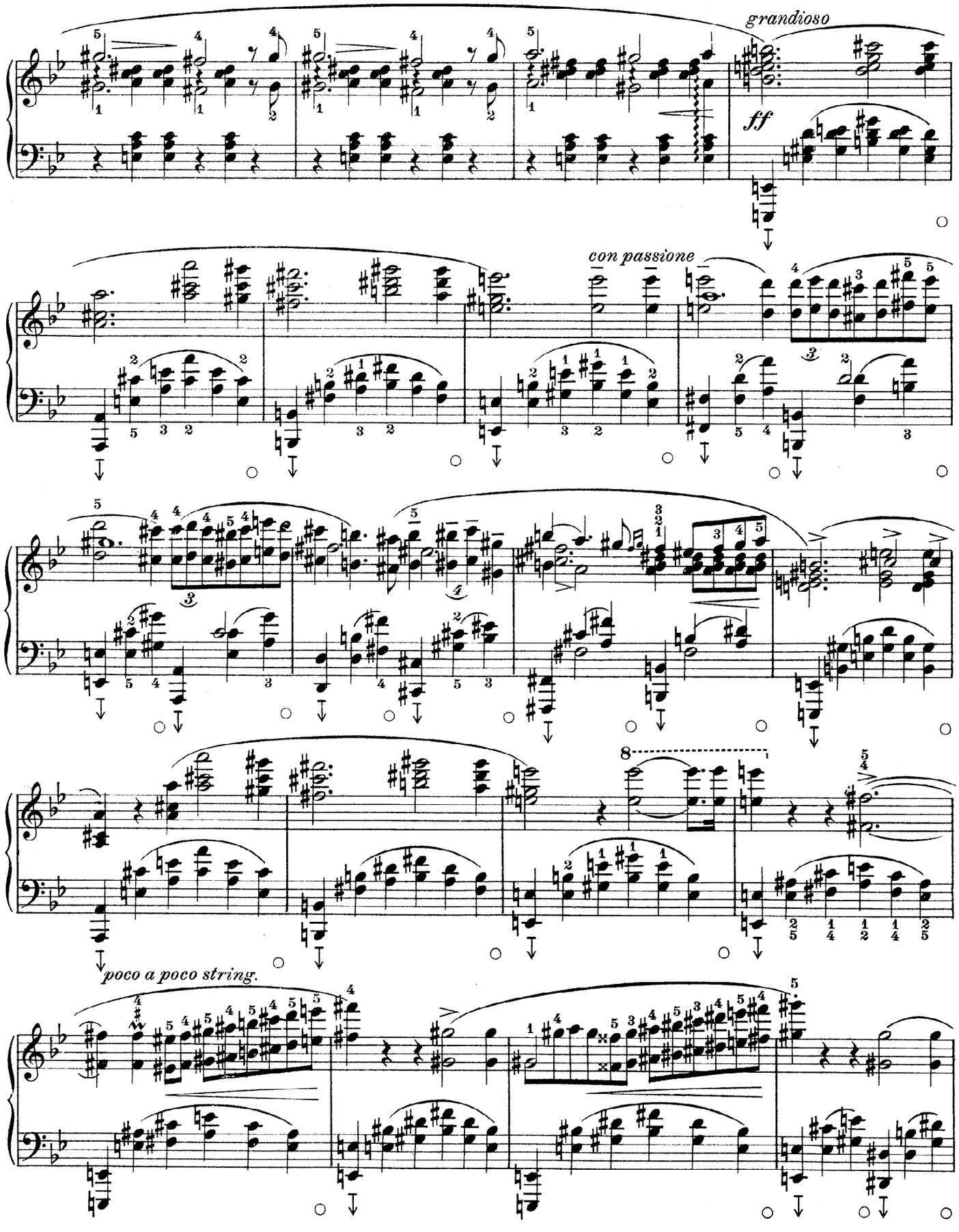
grandioso
ff
con passione
poco a poco string.

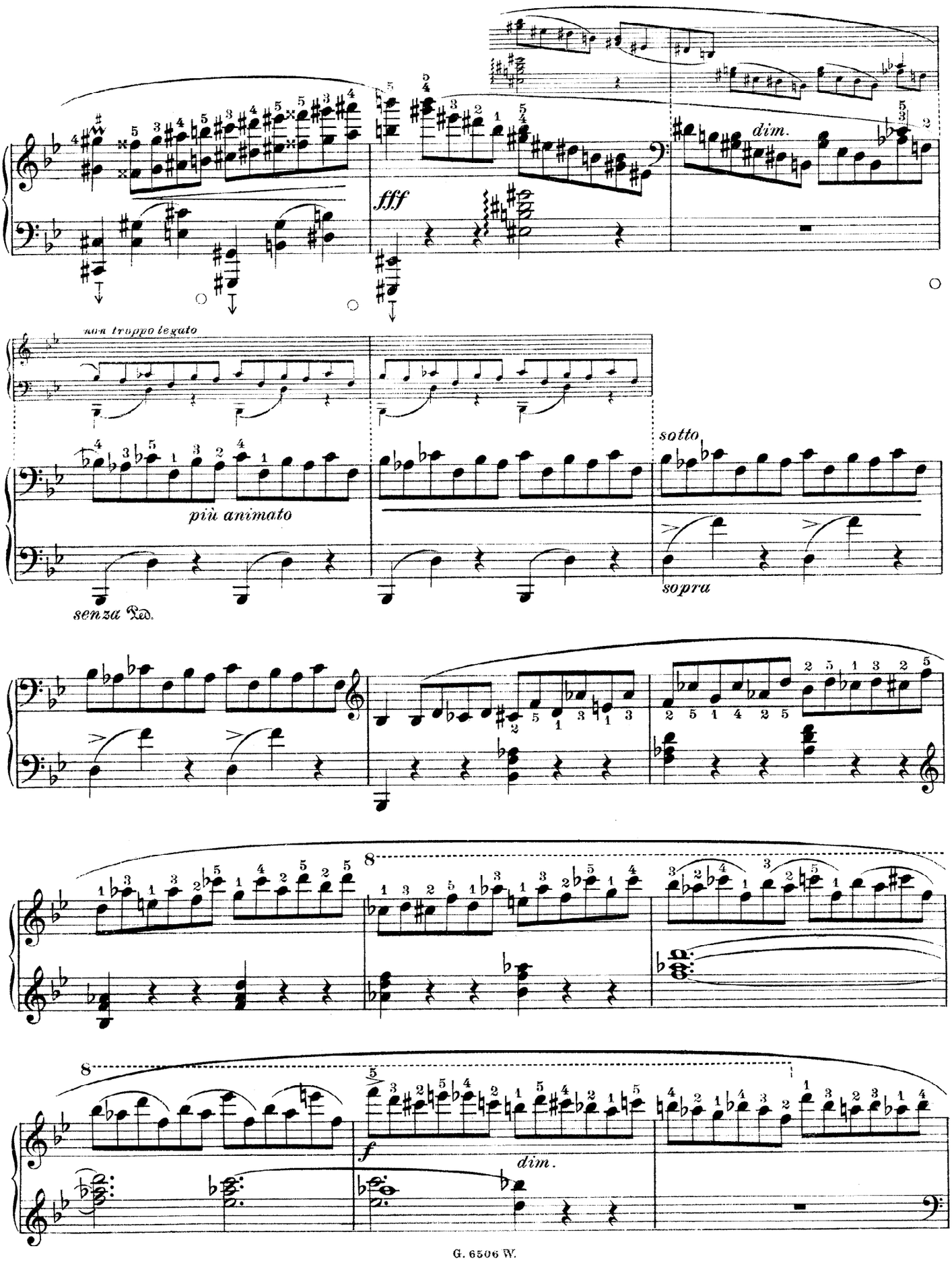
fff
dim.
non troppo legato
più animato
senza Ped.
sotto
sopra
8
8
f
dim.

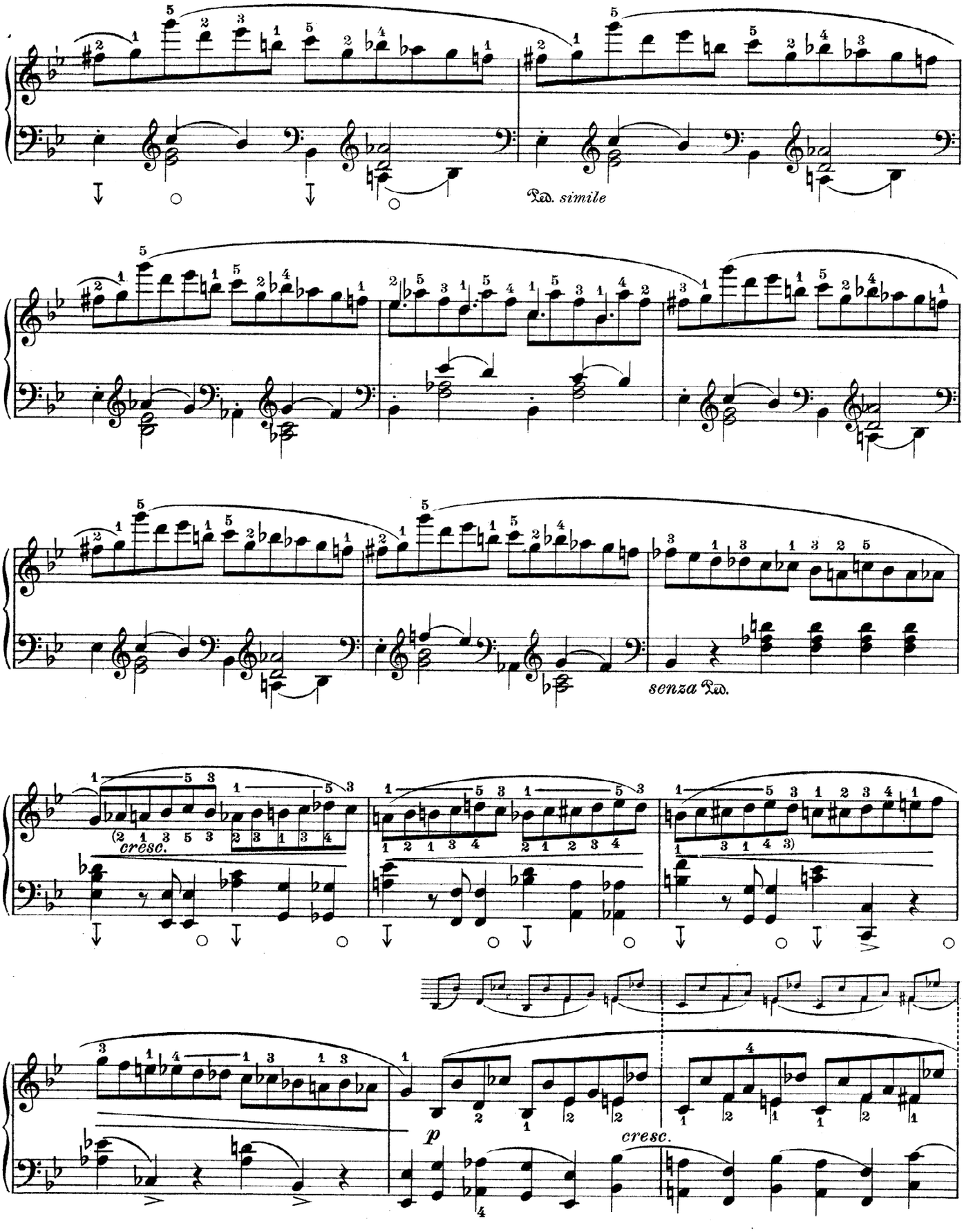
Ped. simile
senza Ped.
cresc.
p
cresc.

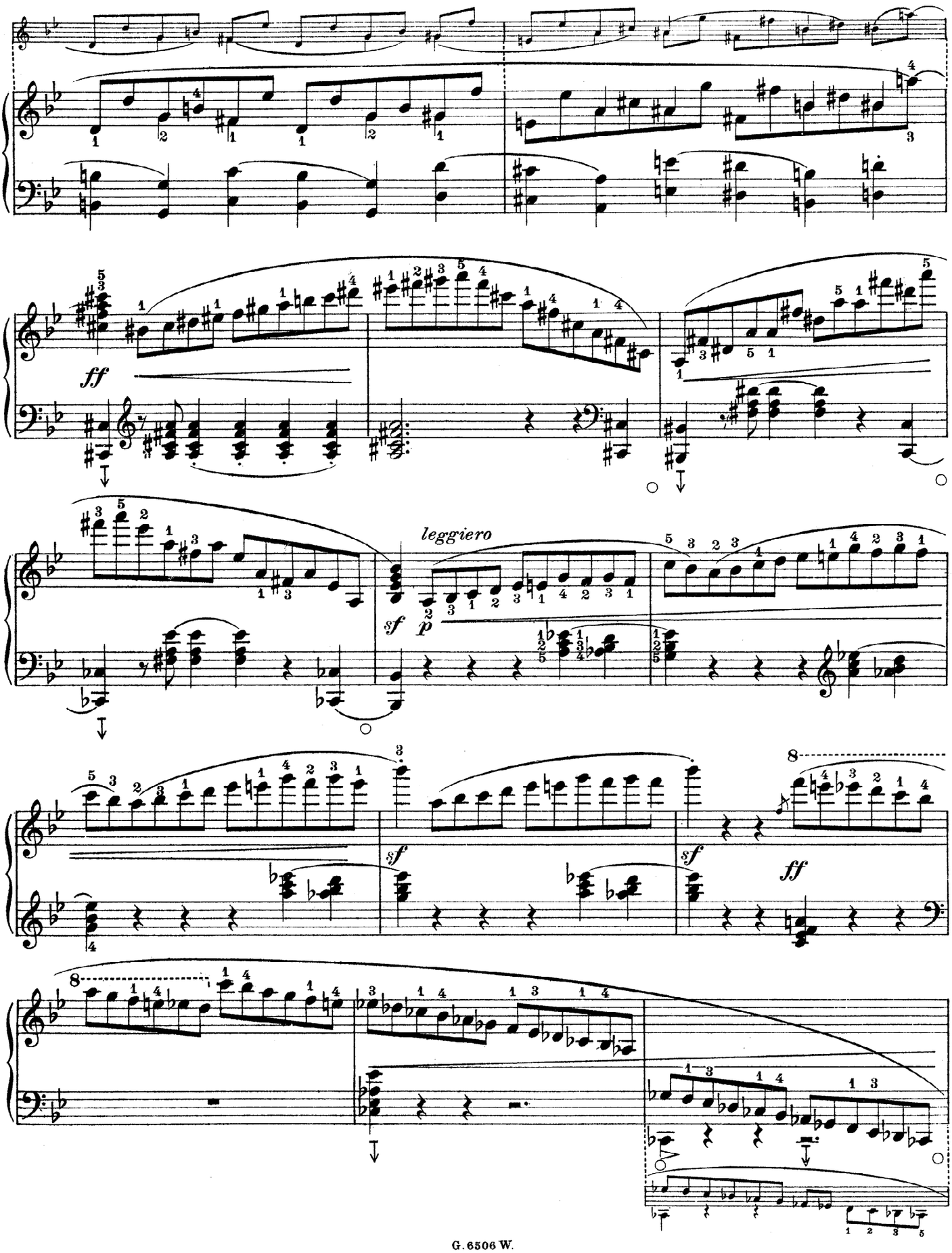
ff
leggiero
sf
p
sf
sf
ff

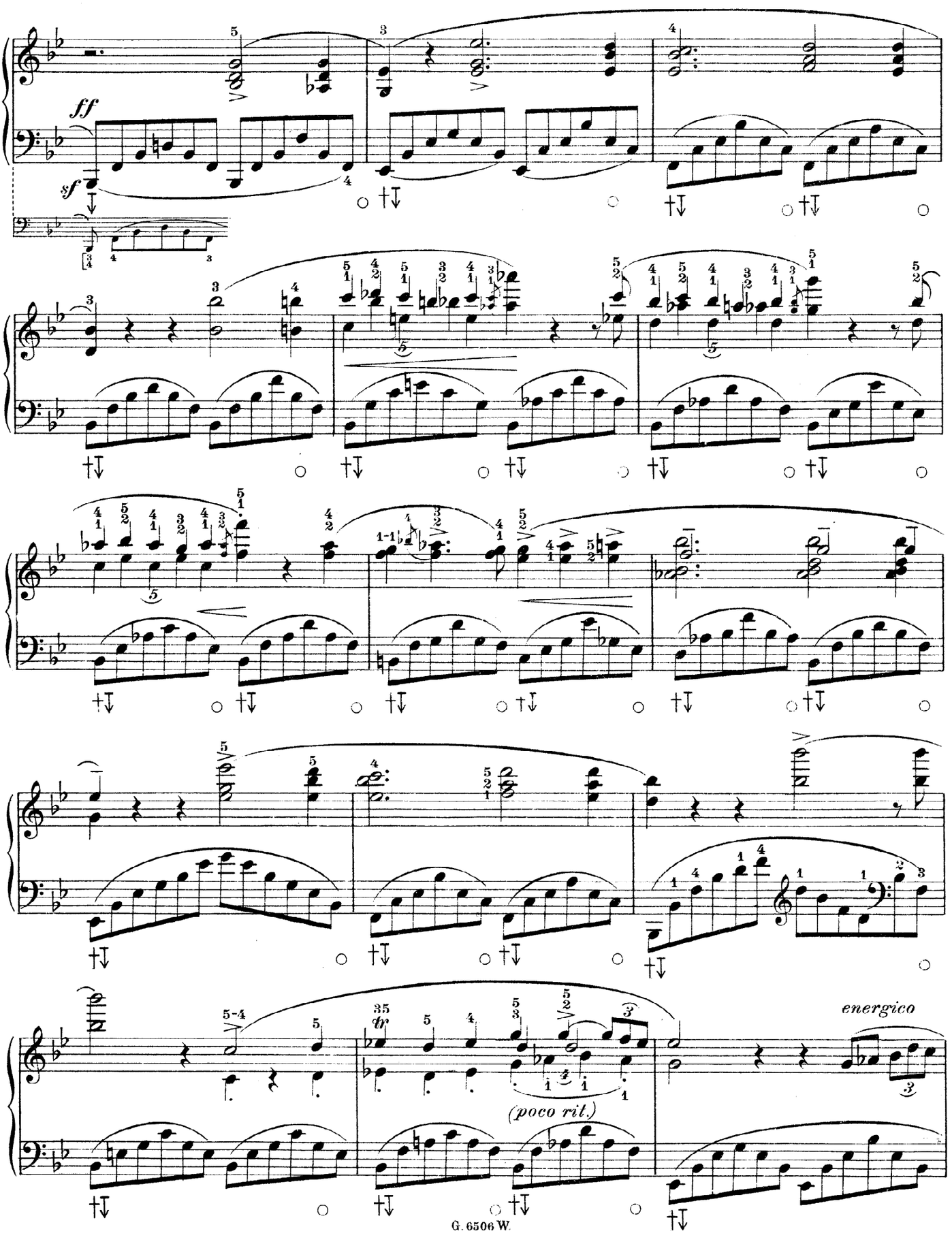
ff
sf
(poco rit.)
energico

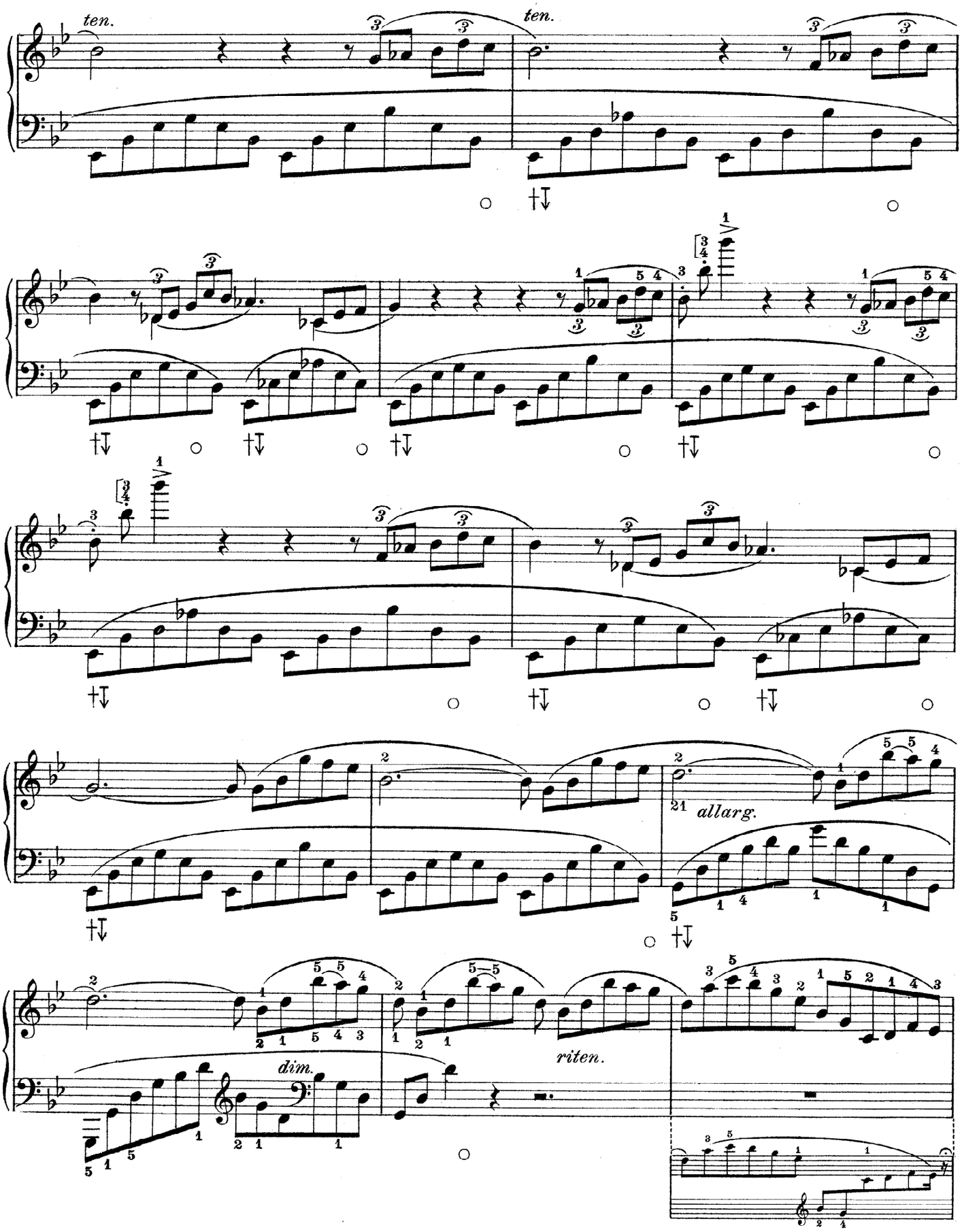
ten.
ten.
allarg.
dim.
riten.

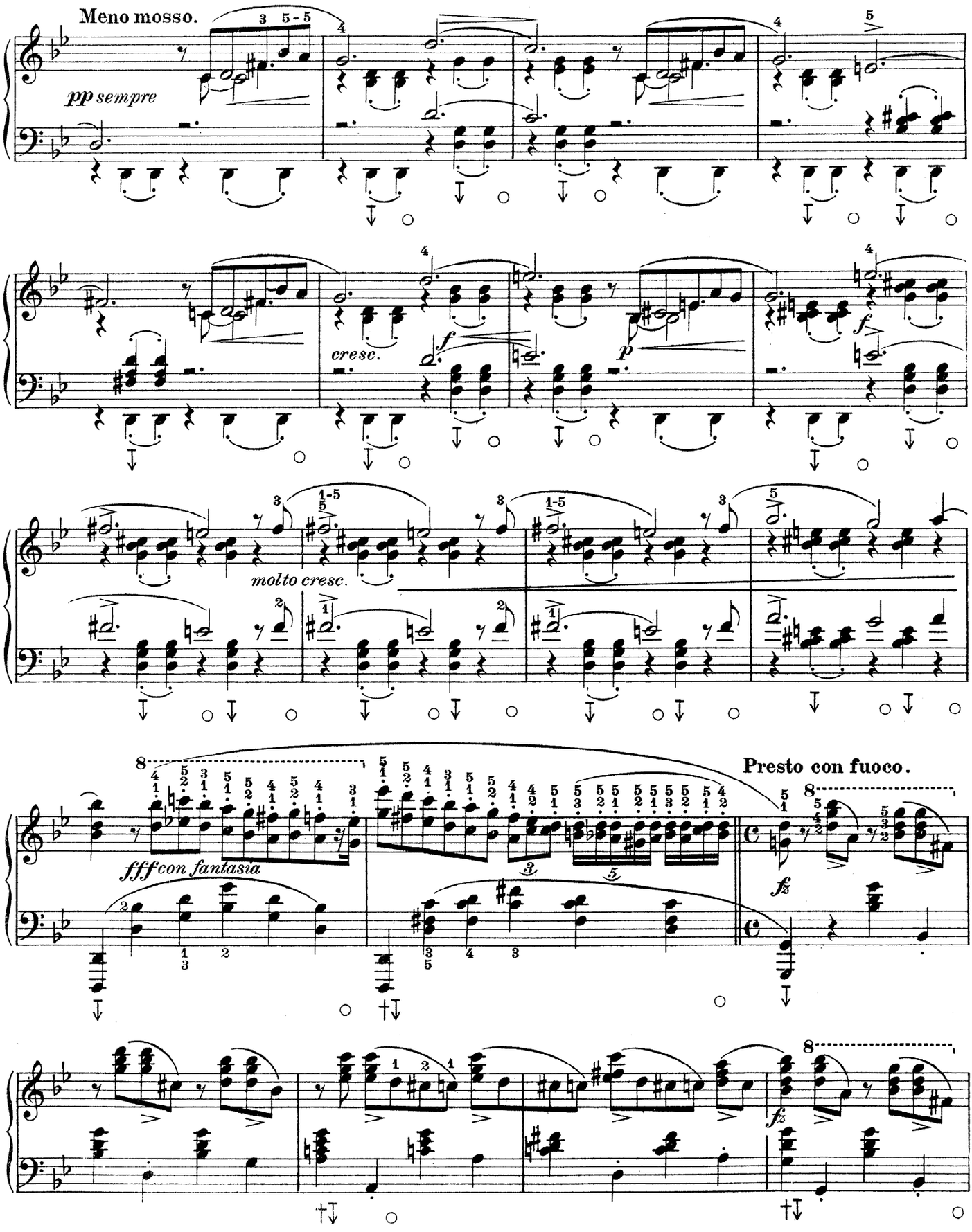
Meno mosso.
pp sempre
cresc.
molto cresc.
Presto con fuoco.
fff con fantasia

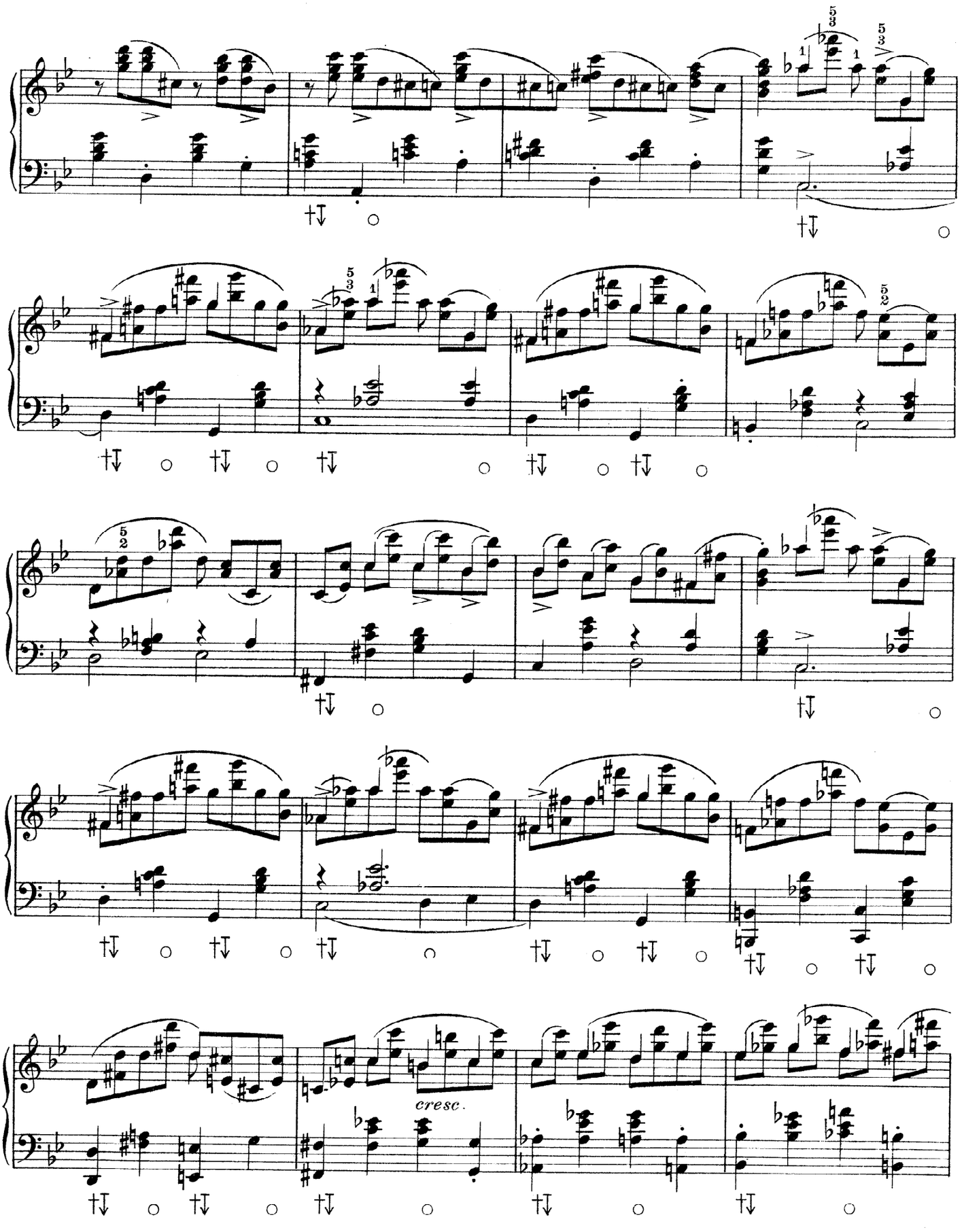
cresc.

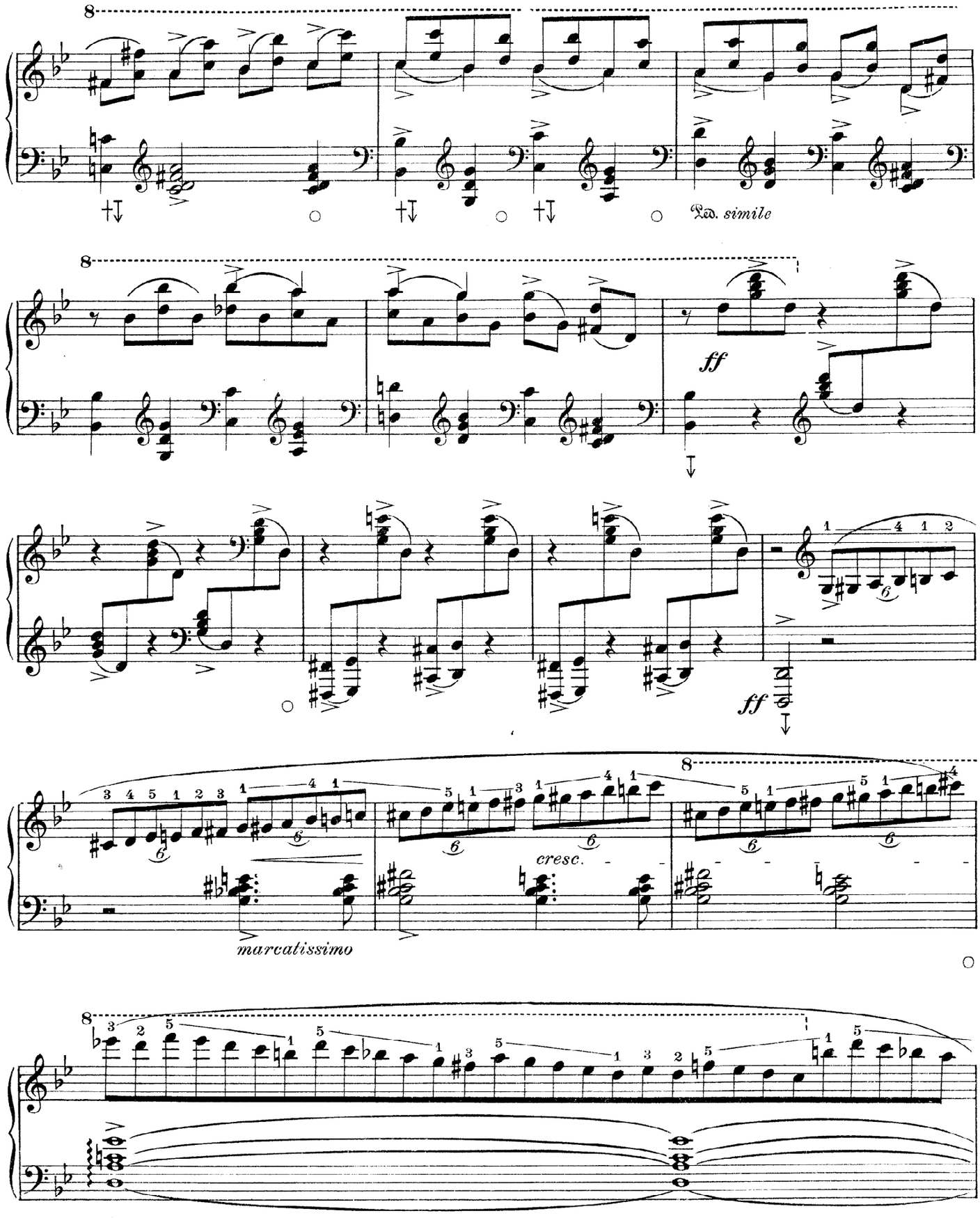
8
Ped. simile
8
ff
ff
cresc.
8
marcatissimo
8

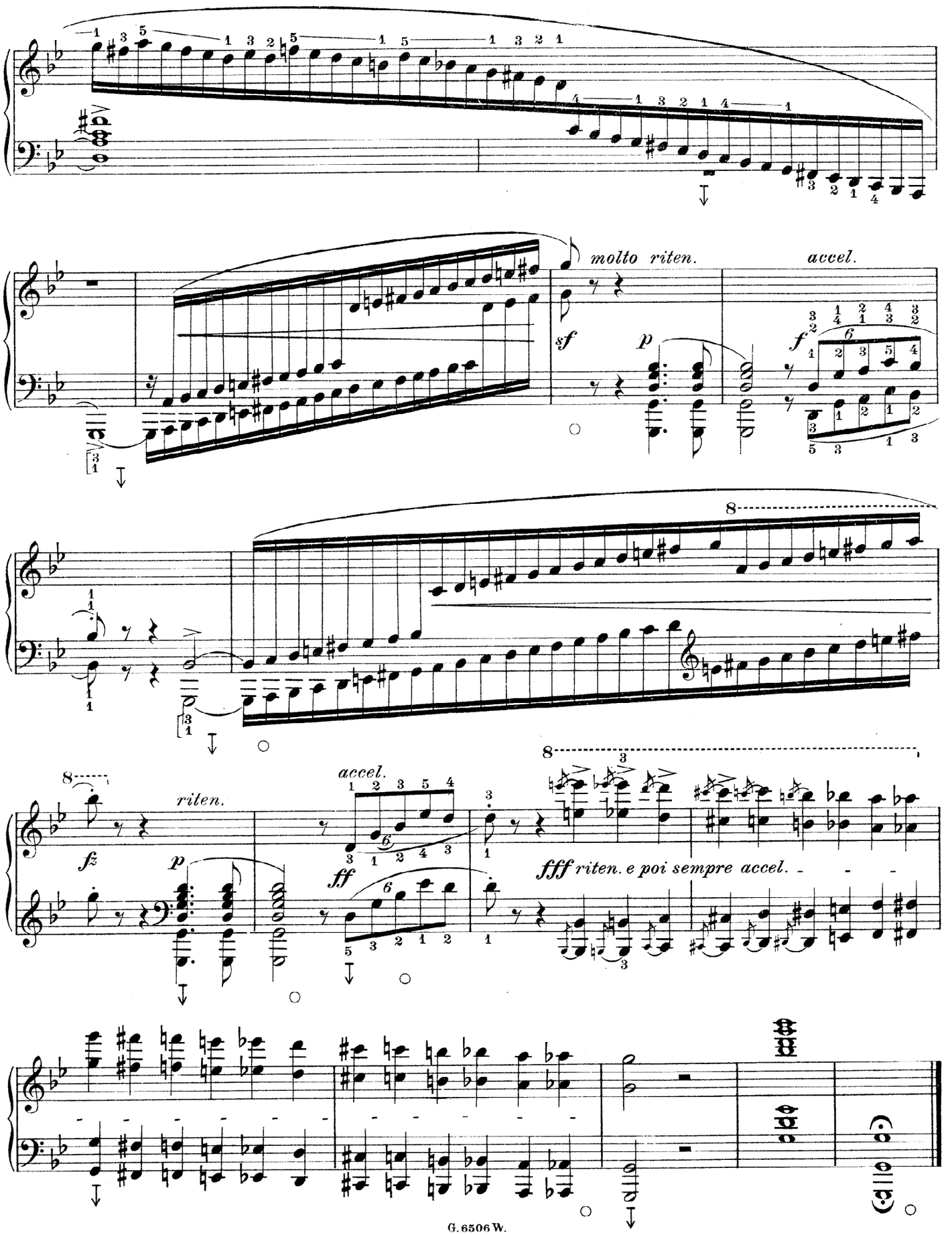
molto riten.
accel.
riten.
accel.
fff riten. e poi sempre accel.

2me BALLADE.

F. Chopin, Op. 38.

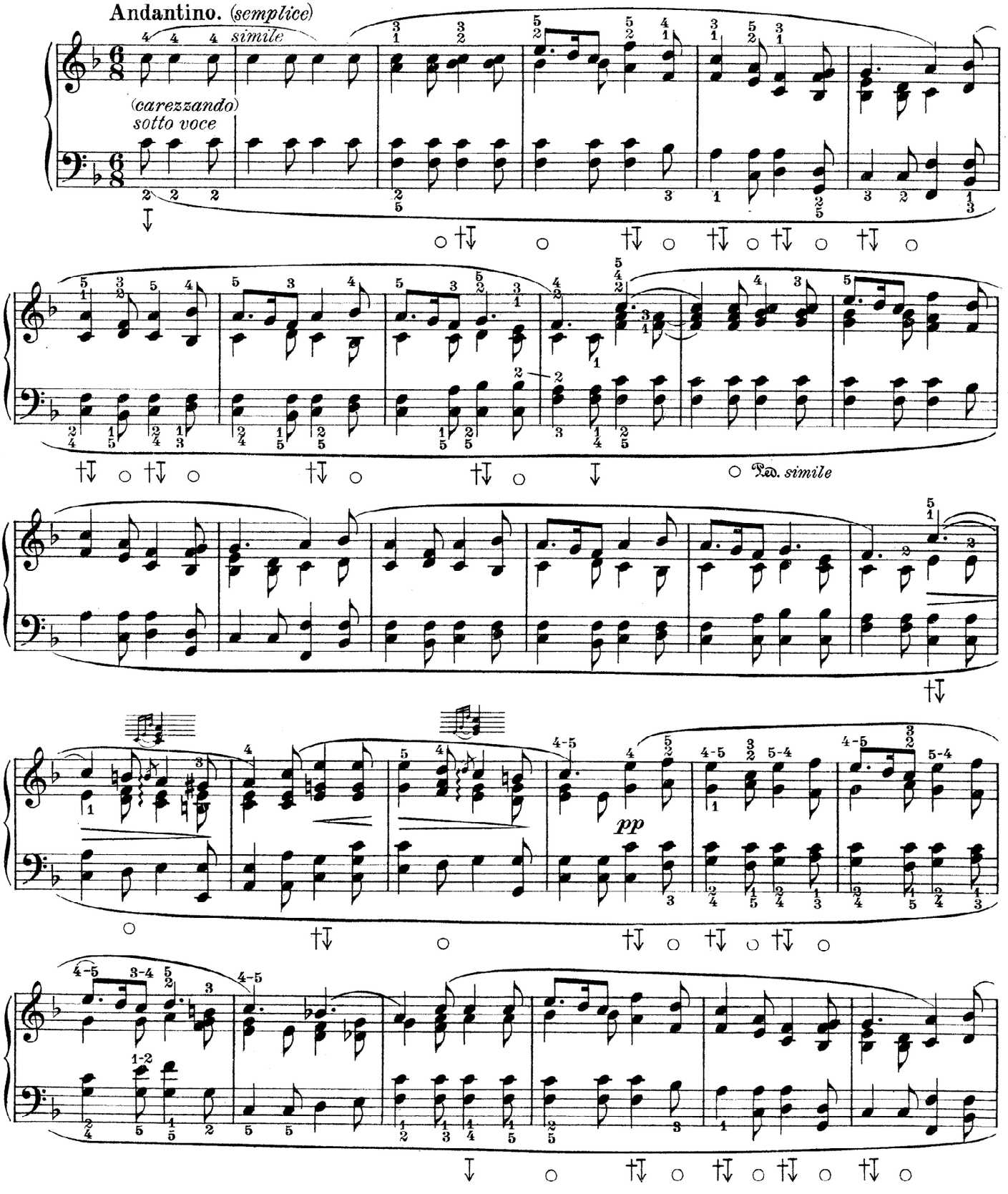

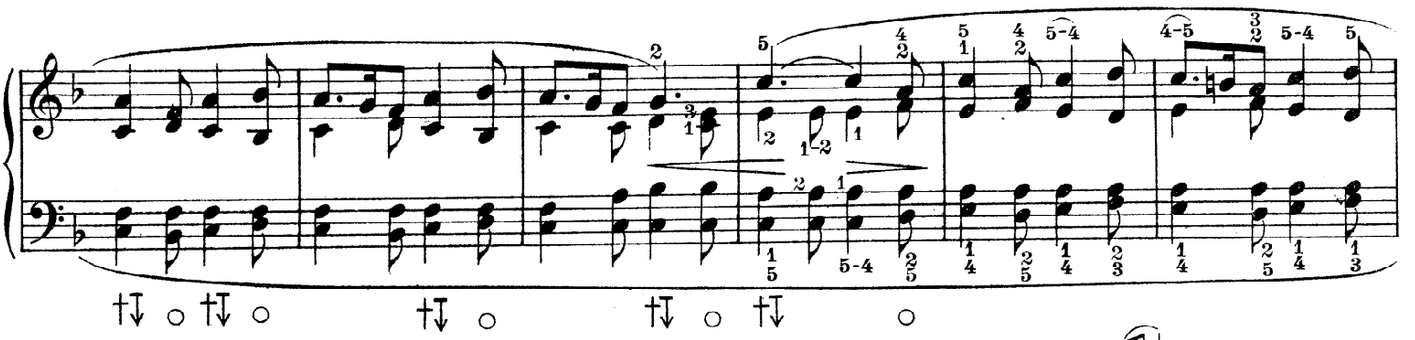

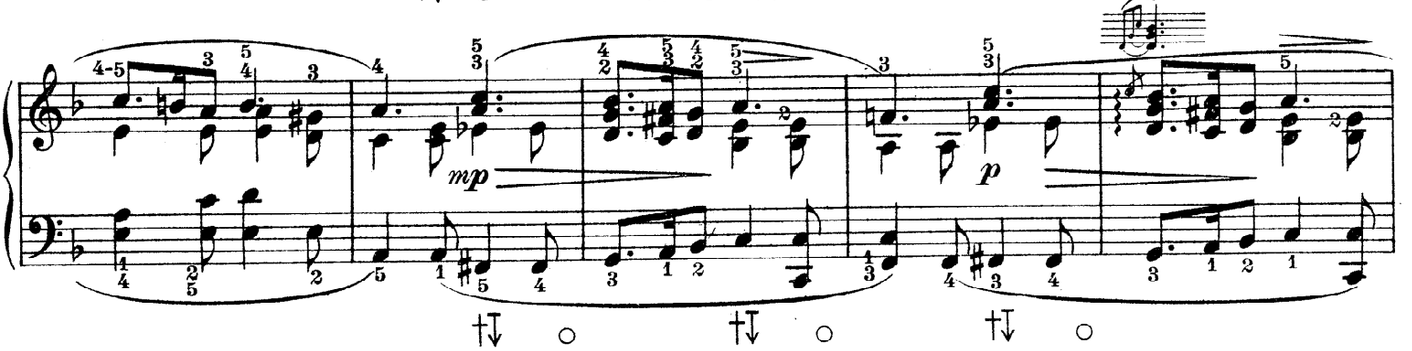
mp
p

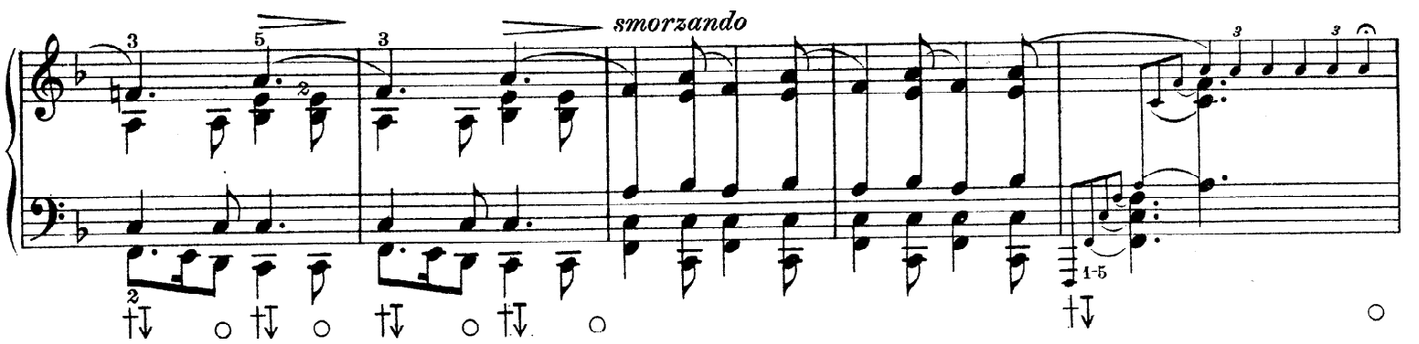
smorzando

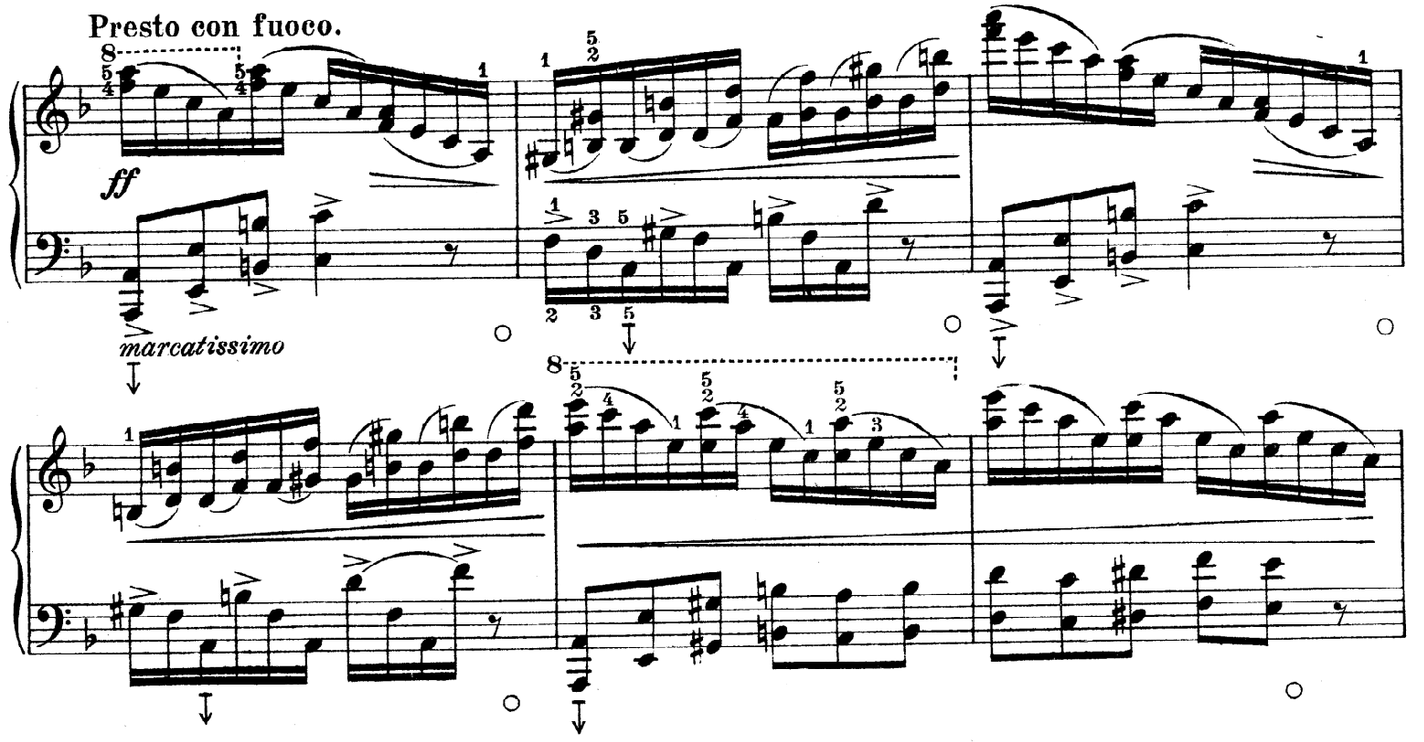
Presto con fuoco.
ff
marcatissimo

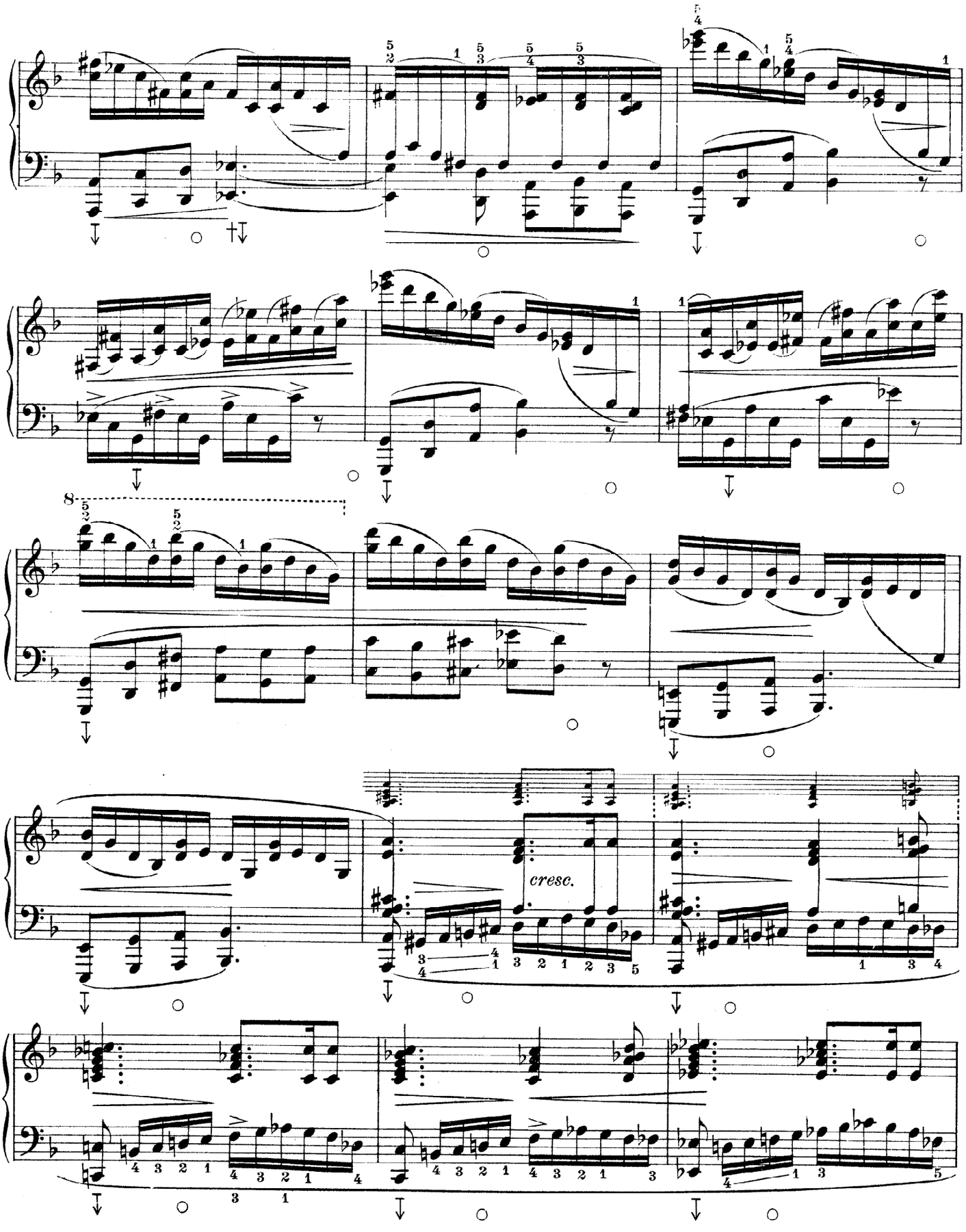
8
cresc.

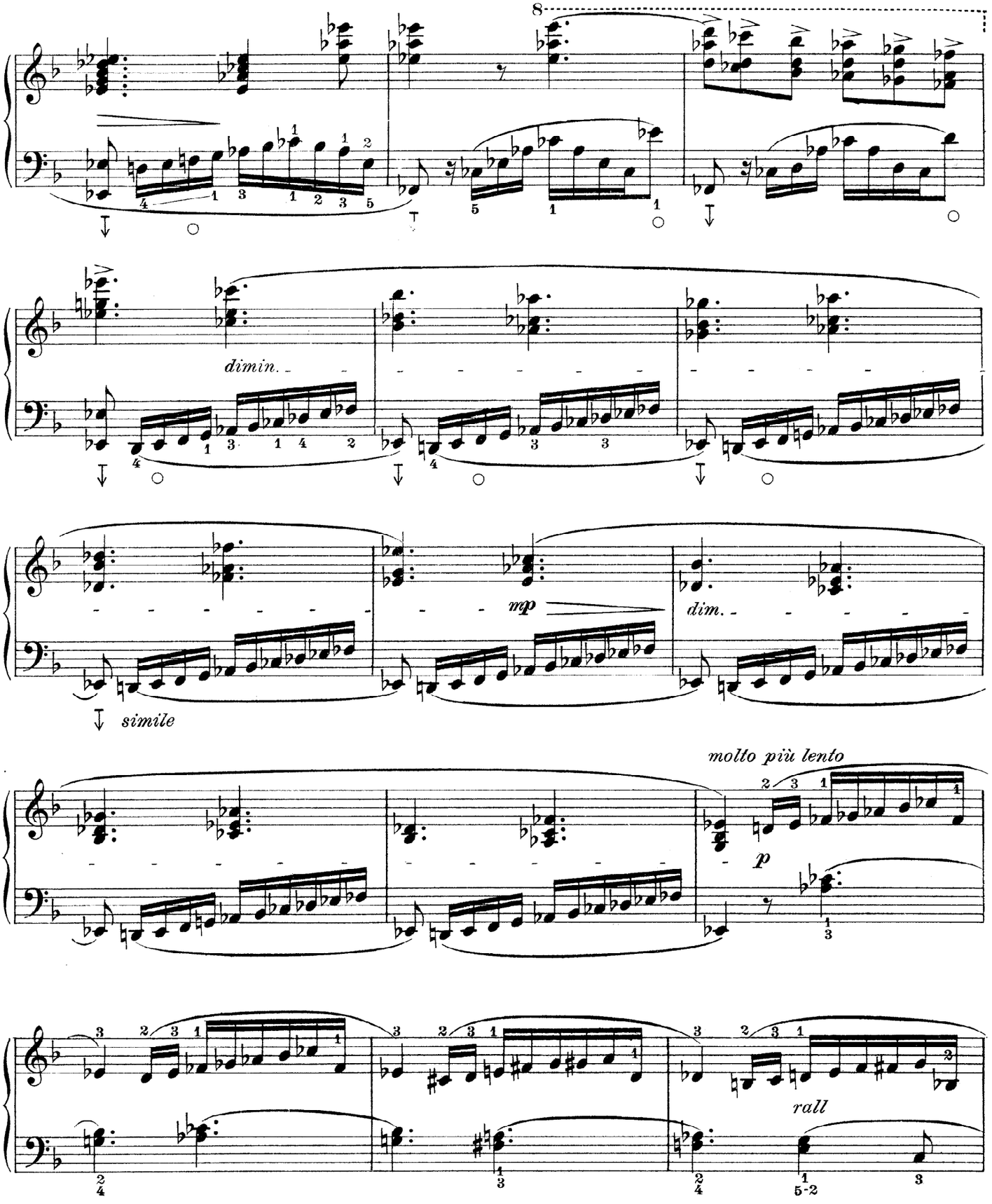
8
dimin.
mp
dim.
simile
molto più lento
p
rall

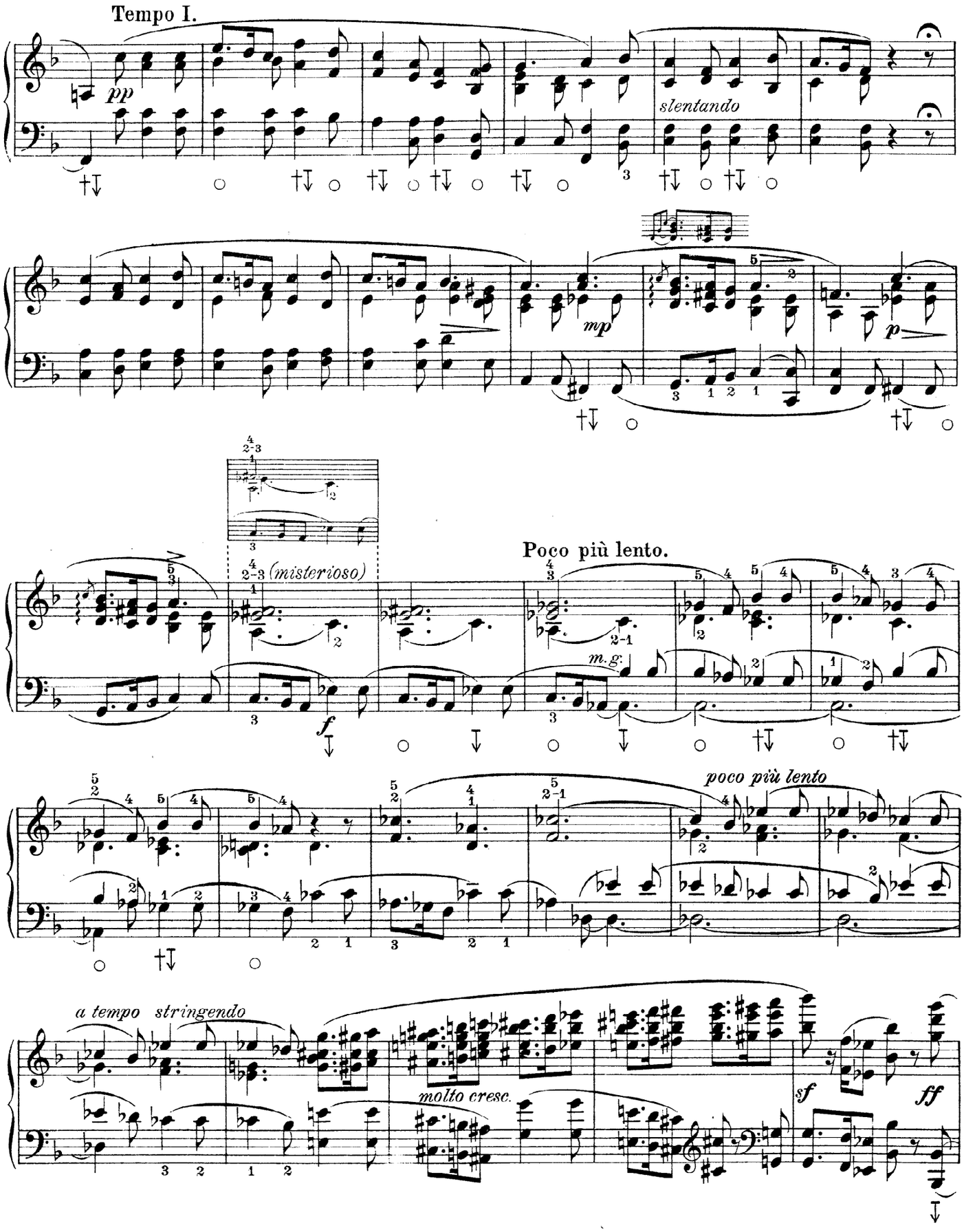
Tempo I.
pp
slentando
mp
p
(misterioso)
Poco più lento.
m. g.
f
poco più lento
a tempo stringendo
molto cresc.
sf
ff

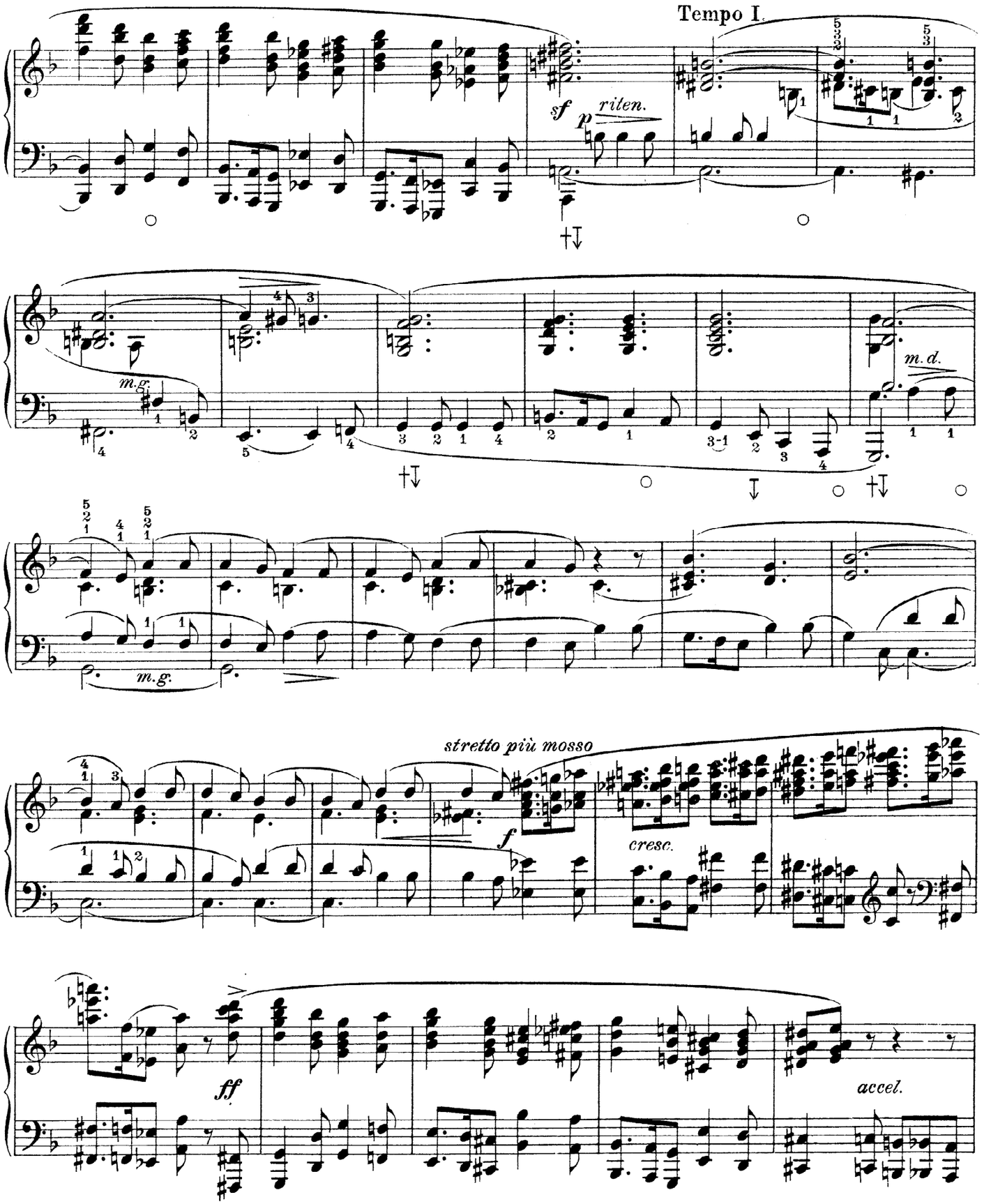
Tempo I.
sf
p
riten.
m.g.
m.d.
m.g.
stretto più mosso
f
cresc.
ff
accel.

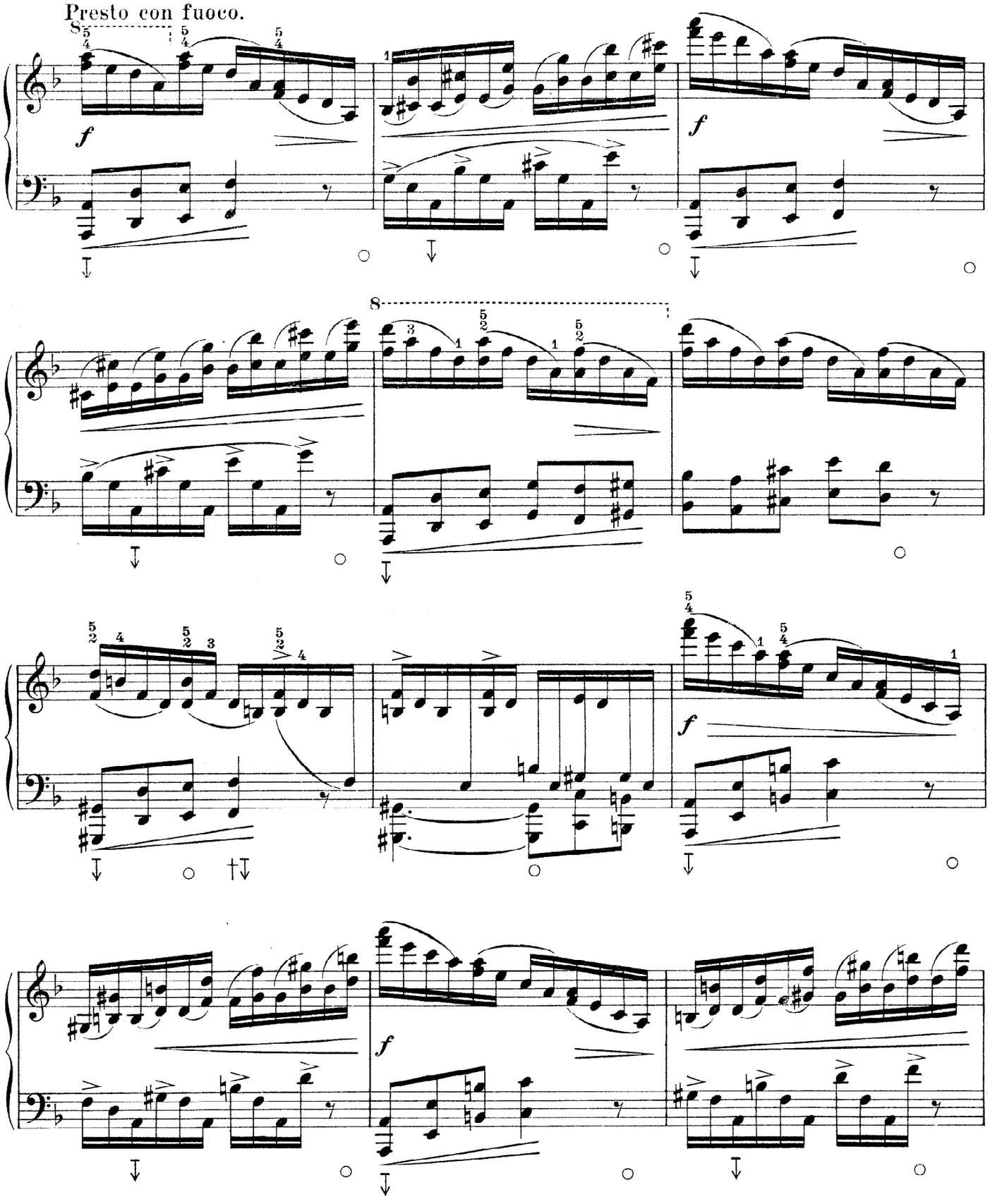
Presto con fuoco.
8
f
f
8
f
f

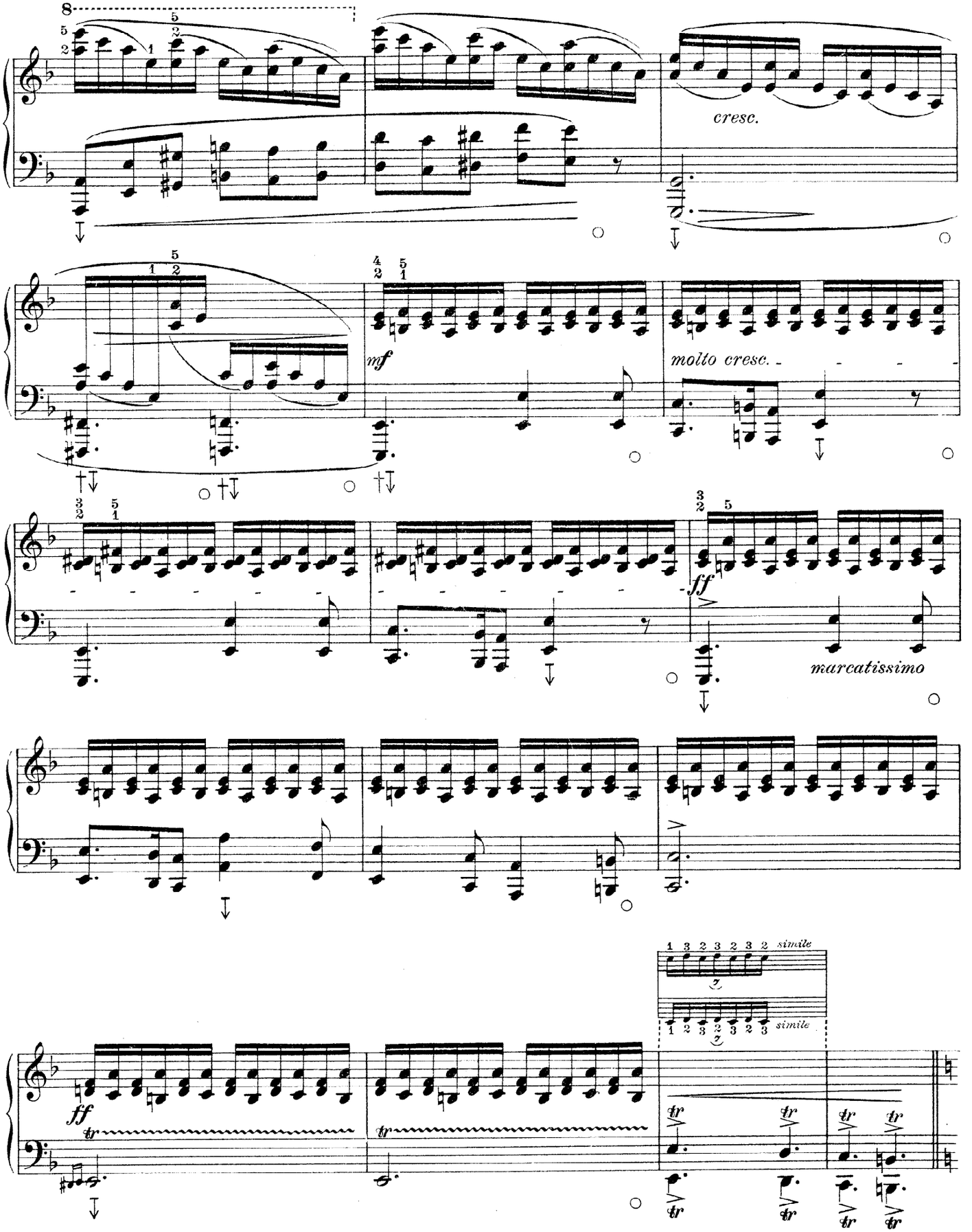
8
cresc.
mf
molto cresc.
ff
marcatissimo
simile
simile
ff
tr

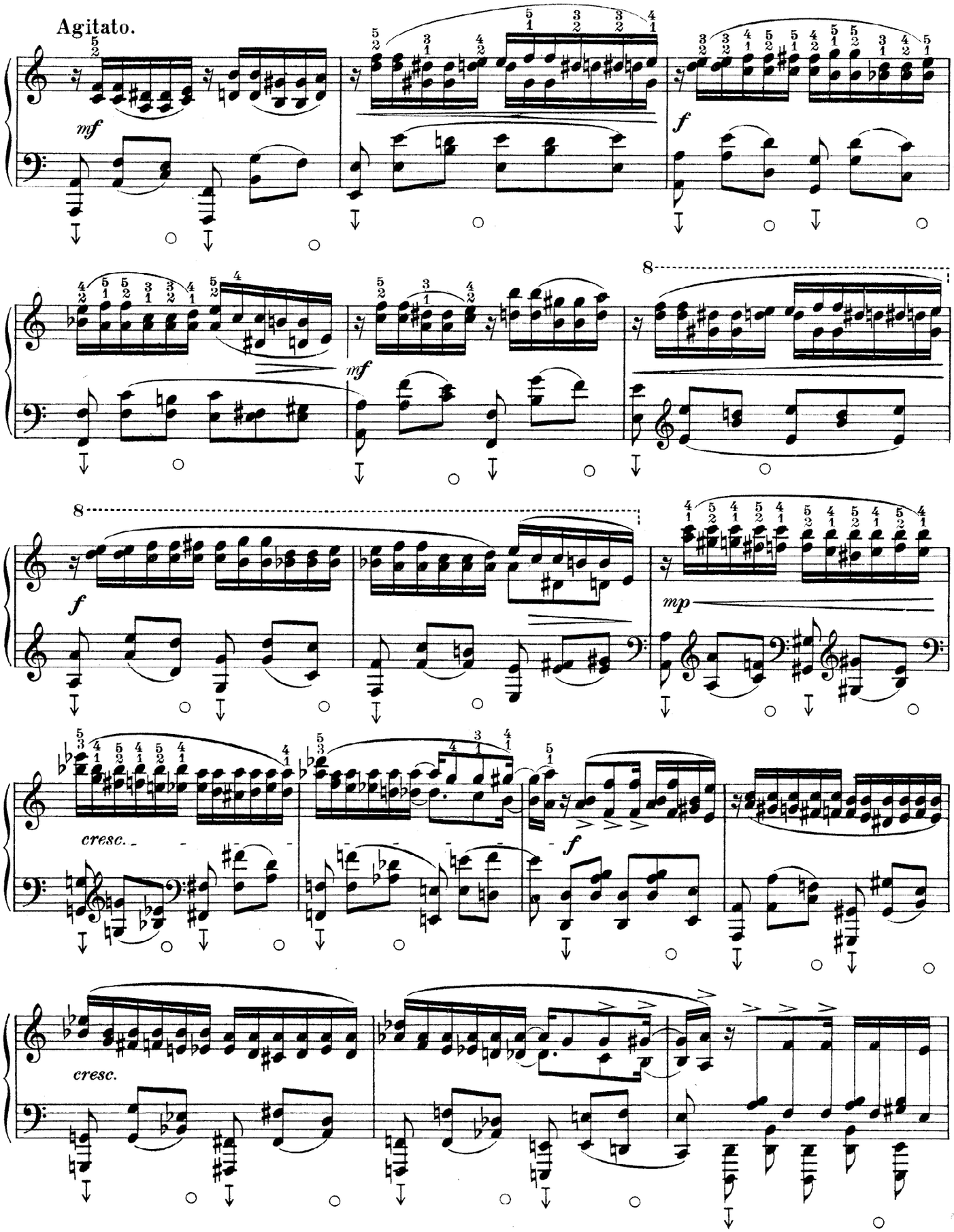
Agitato.
mf
f
mf
8
f
mp
cresc.
f
cresc.

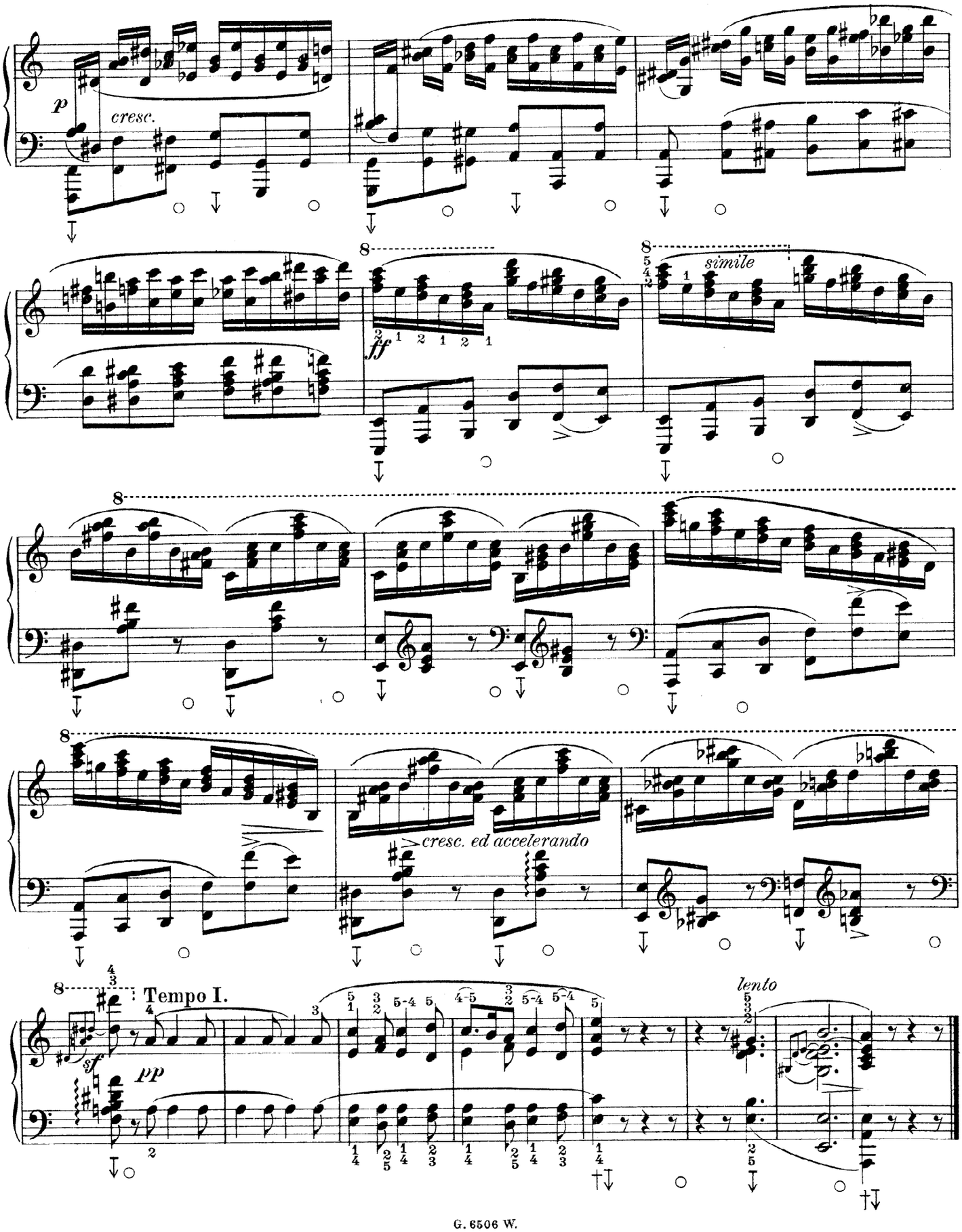
p
cresc.
ff
simile
cresc. ed accelerando
Tempo I.
sf
pp
lento

A Mlle PAULINE de NOAILLES.

3me BALLADE.

F. Chopin, Op. 47.

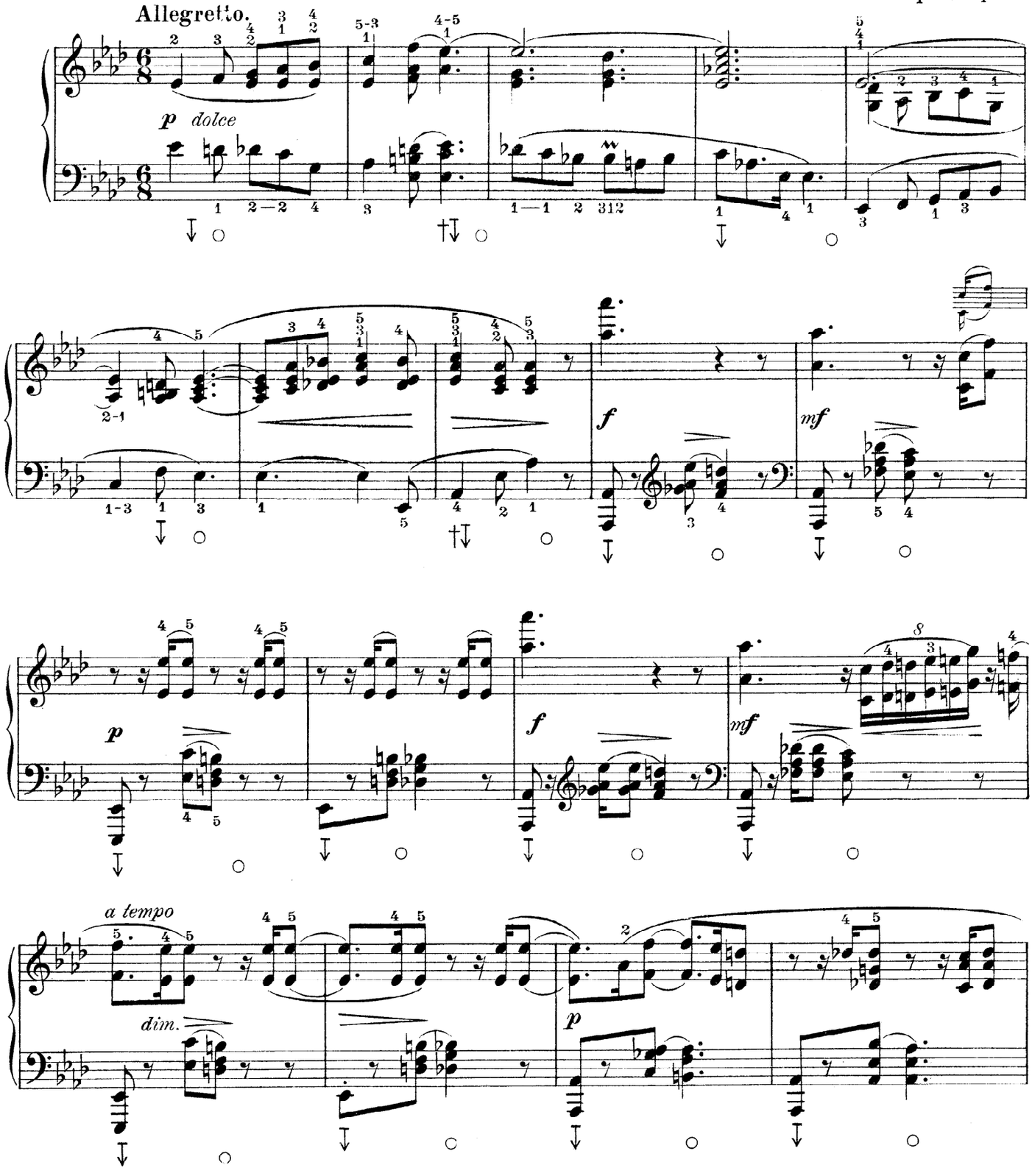

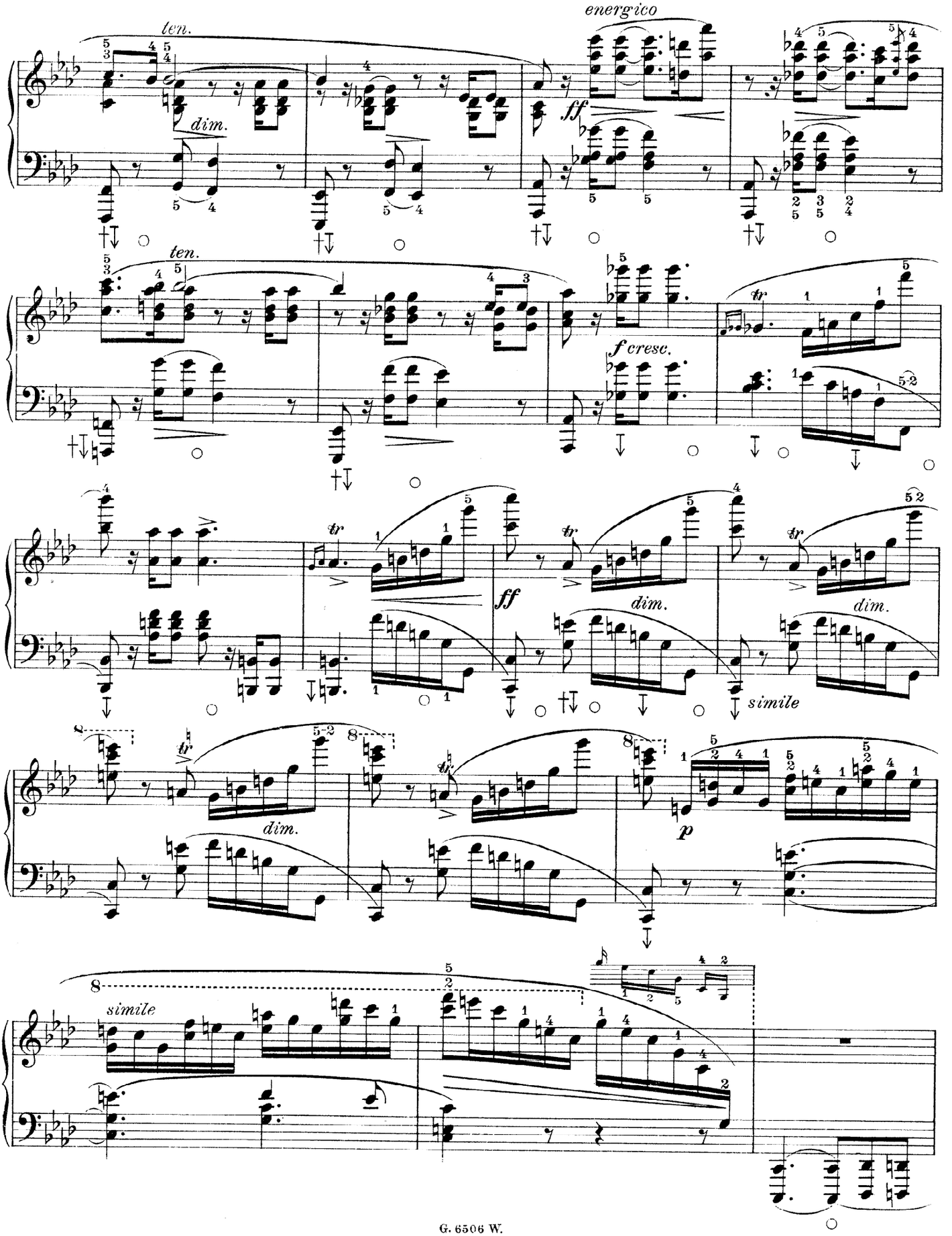
ten.
dim.
energico
ff
ten.
f cresc.
tr
ff
dim.
simile
p
simile

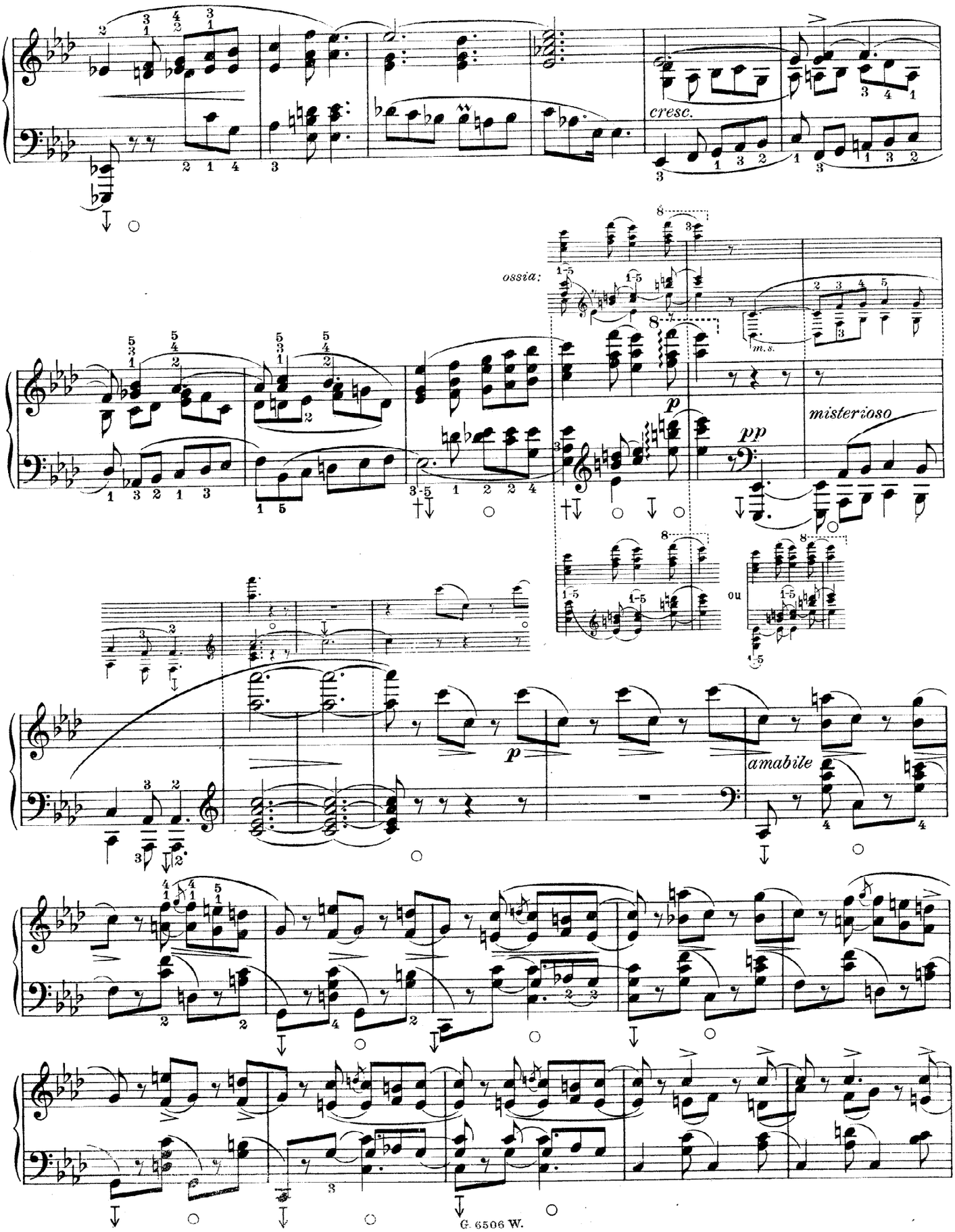
cresc.
ossia:
m.s.
p
pp
misterioso
ou
p
amabile

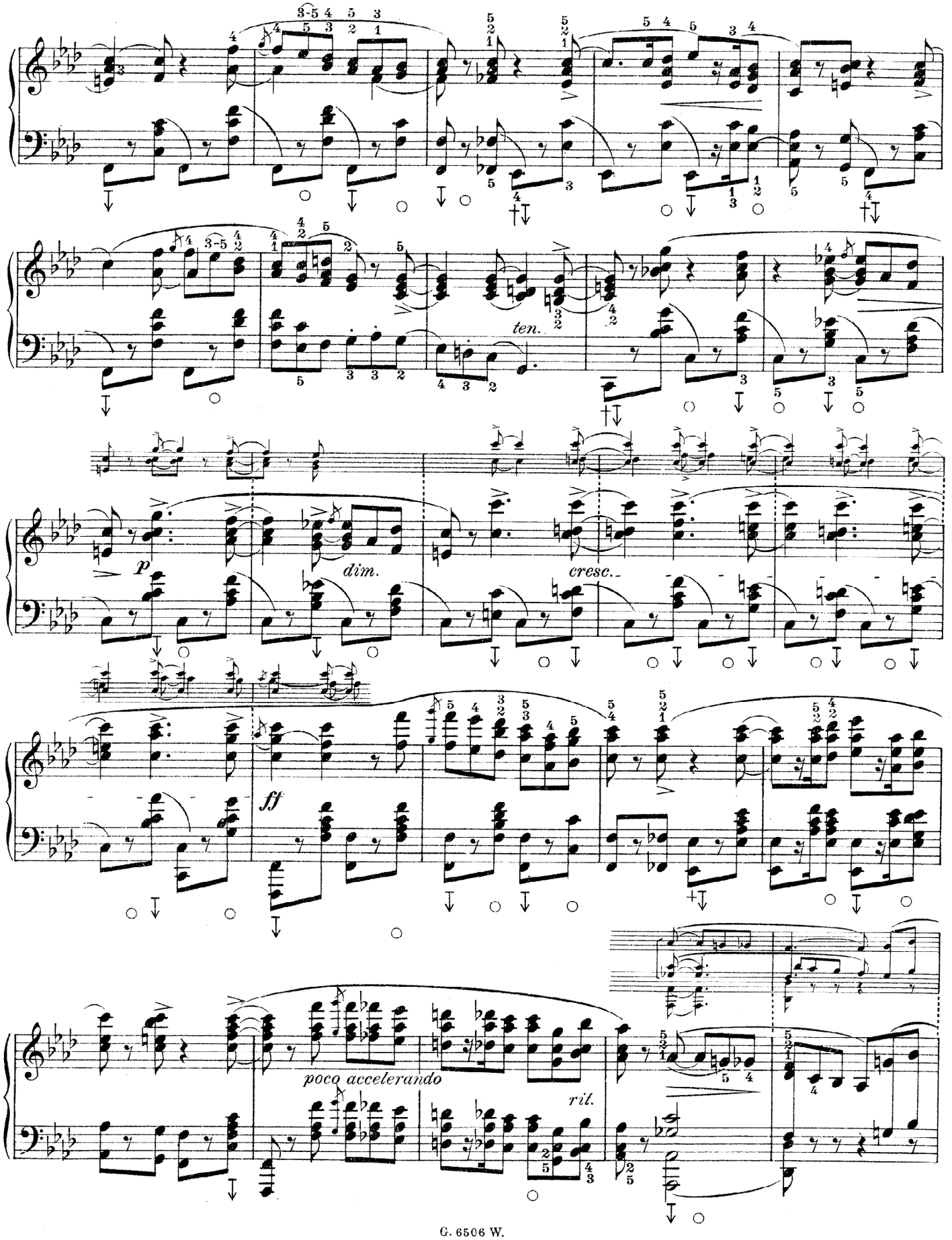
ten.
p
dim.
cresc.
ff
poco accelerando
rit.

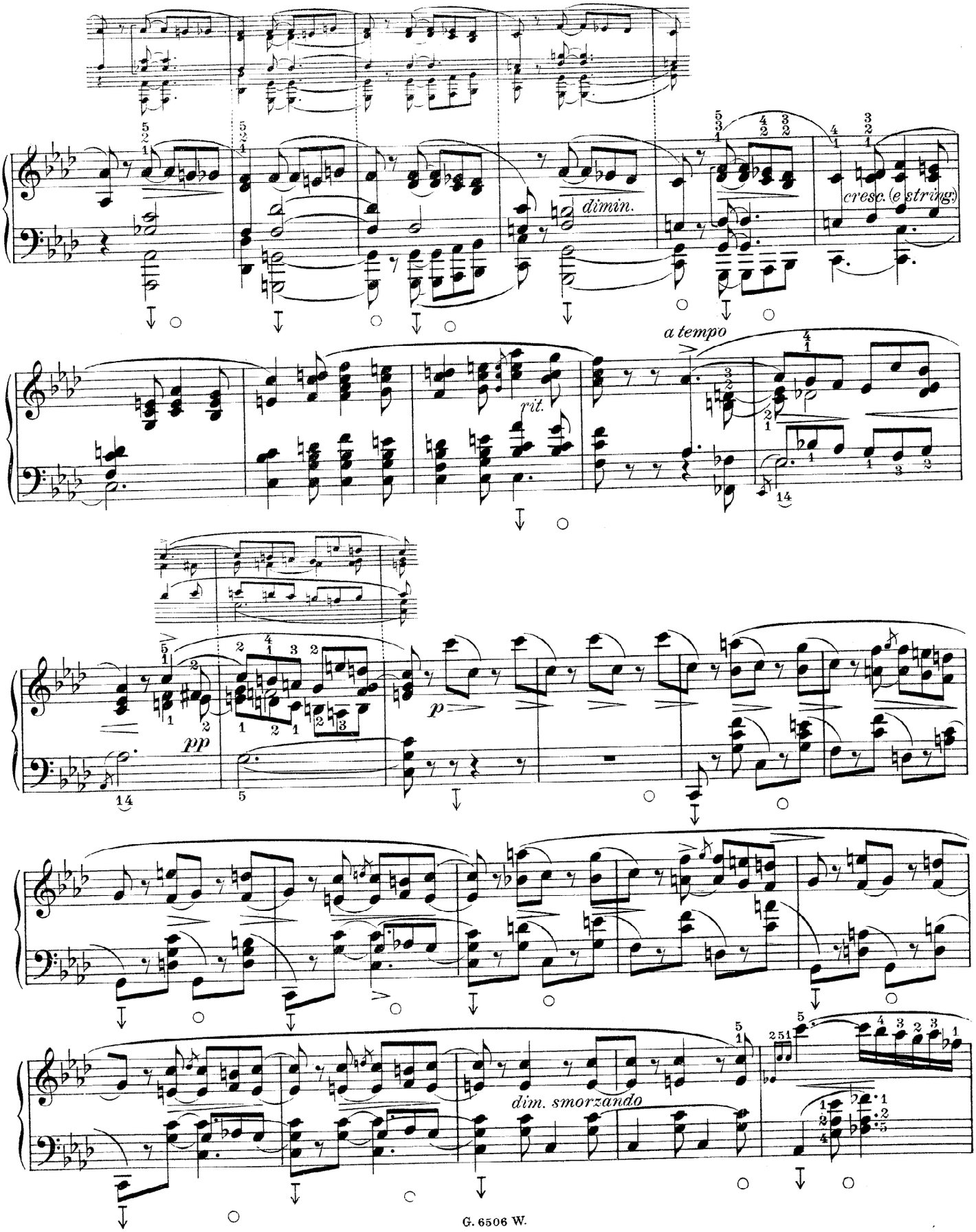
dimin.
cresc. (e string)
a tempo
rit.
pp
p
dim. smorzando

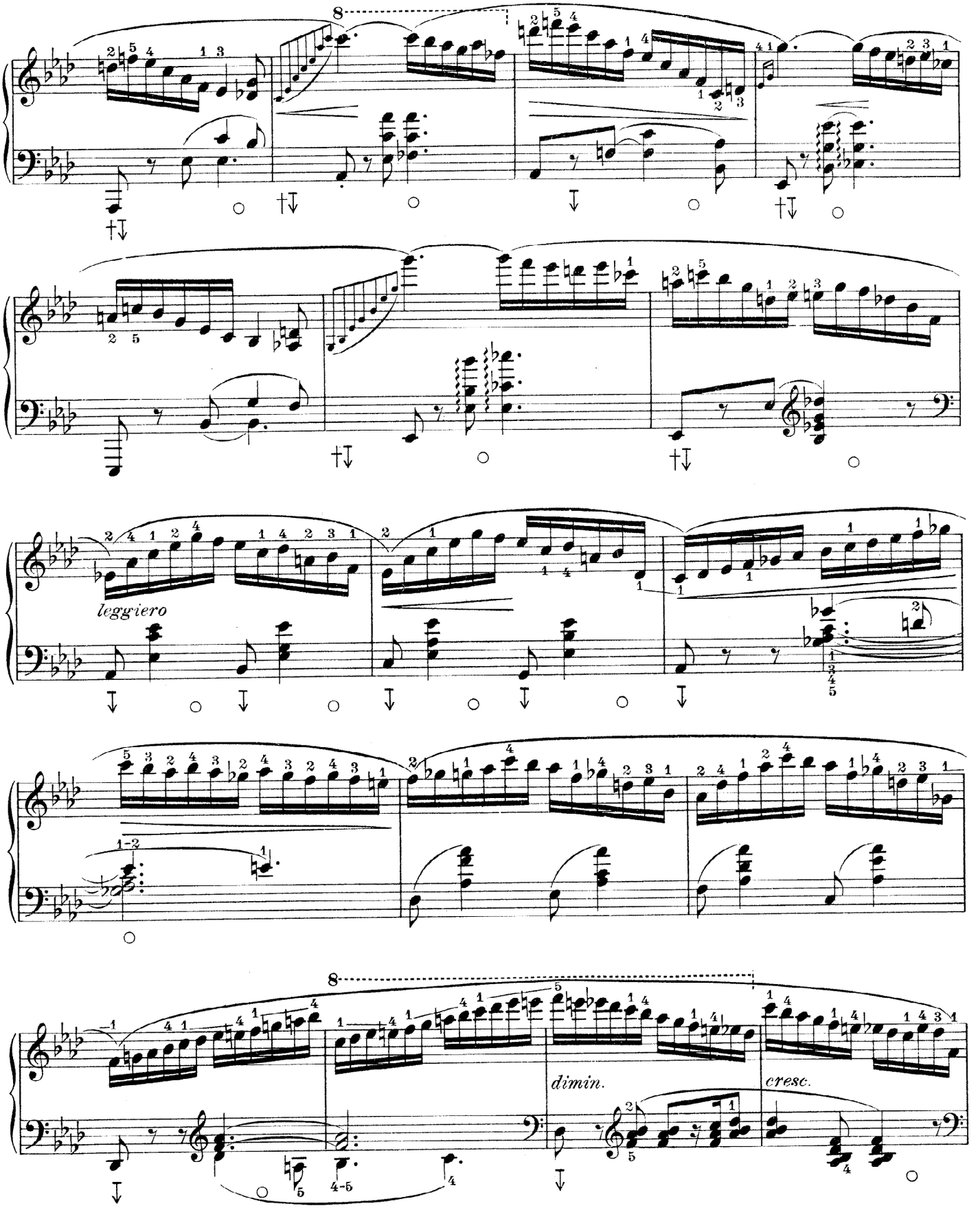
leggiero
dimin.
cresc.

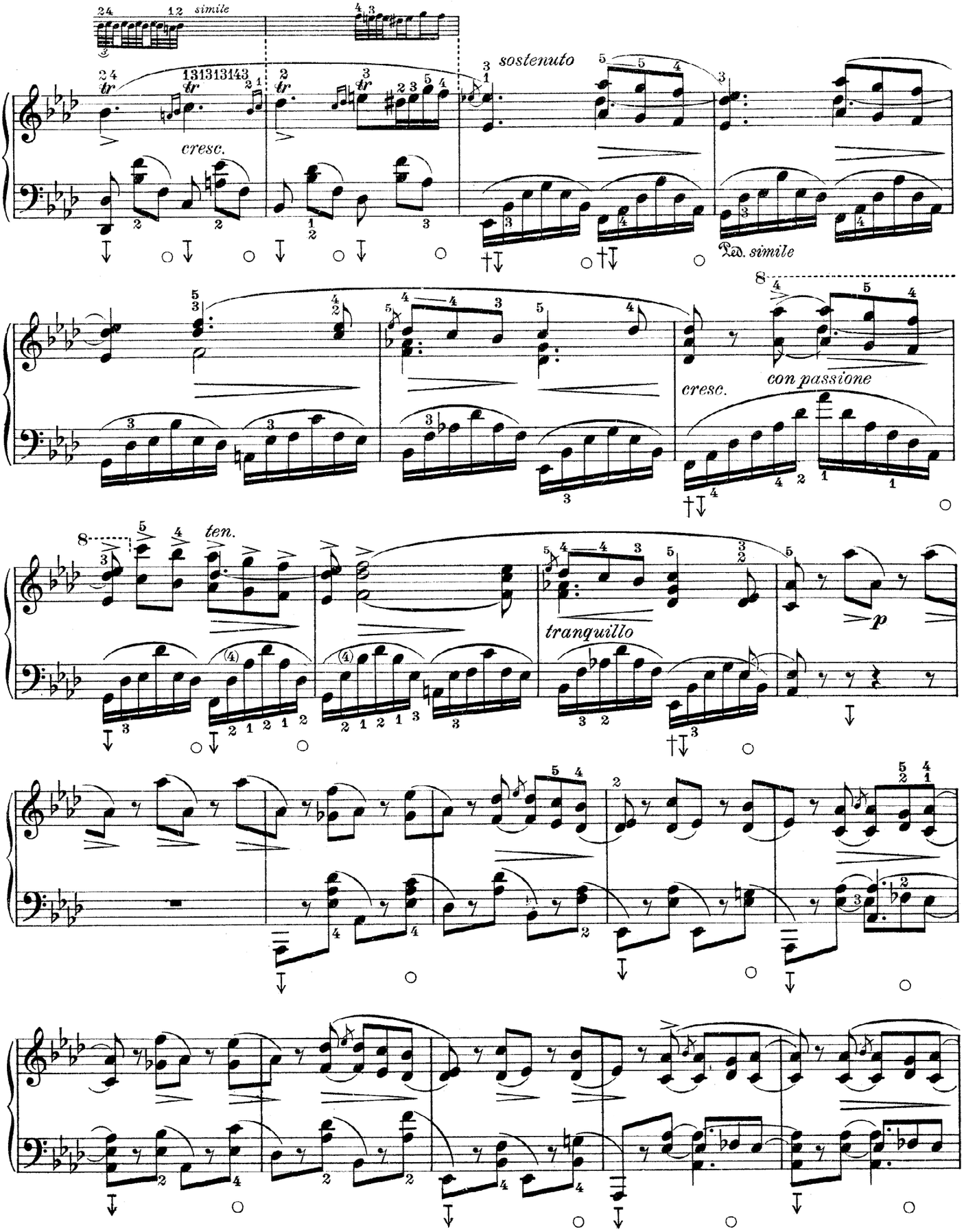
simile
sostenuto
cresc.
Ped. simile
cresc.
con passione
ten.
tranquillo
p

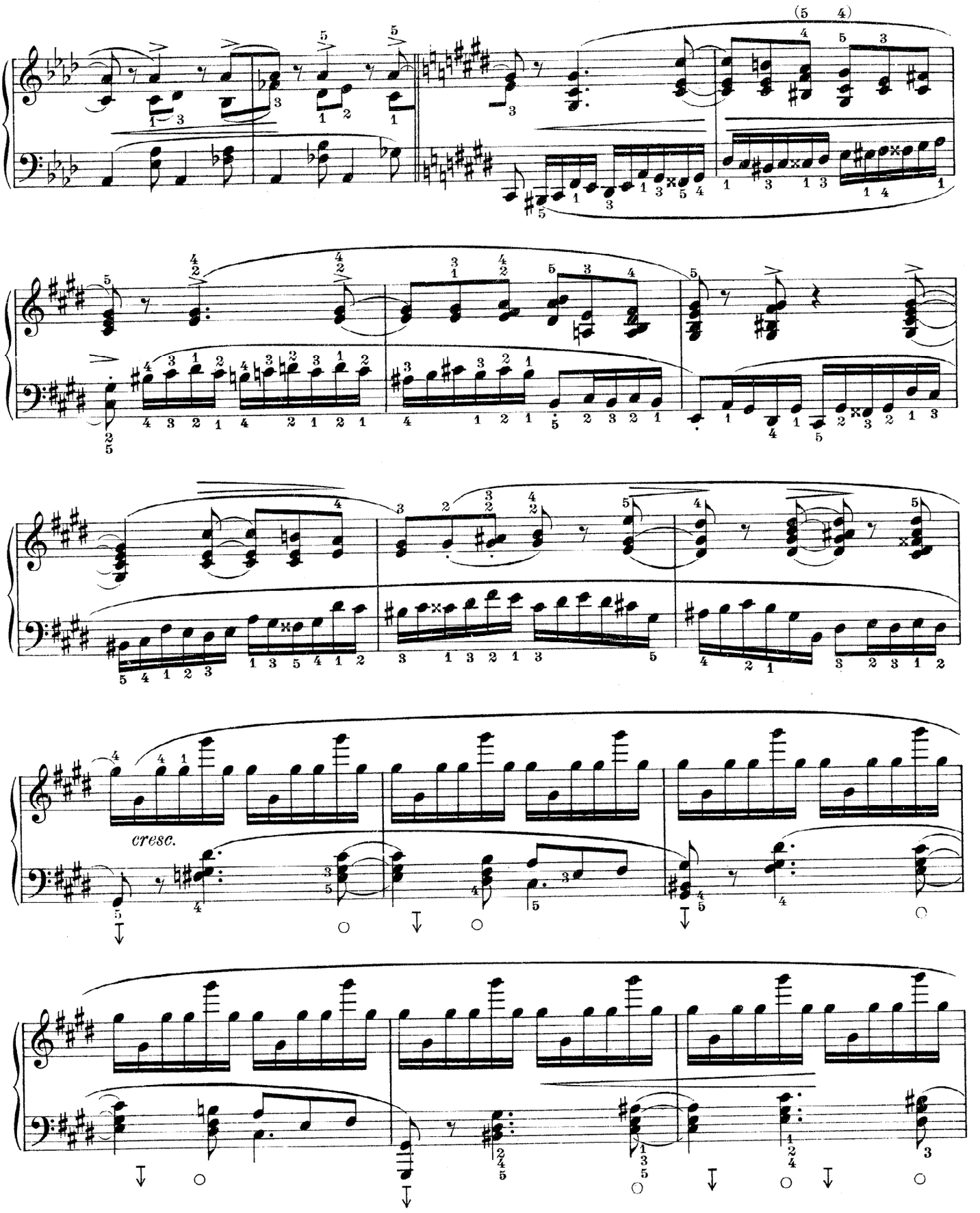
cresc.

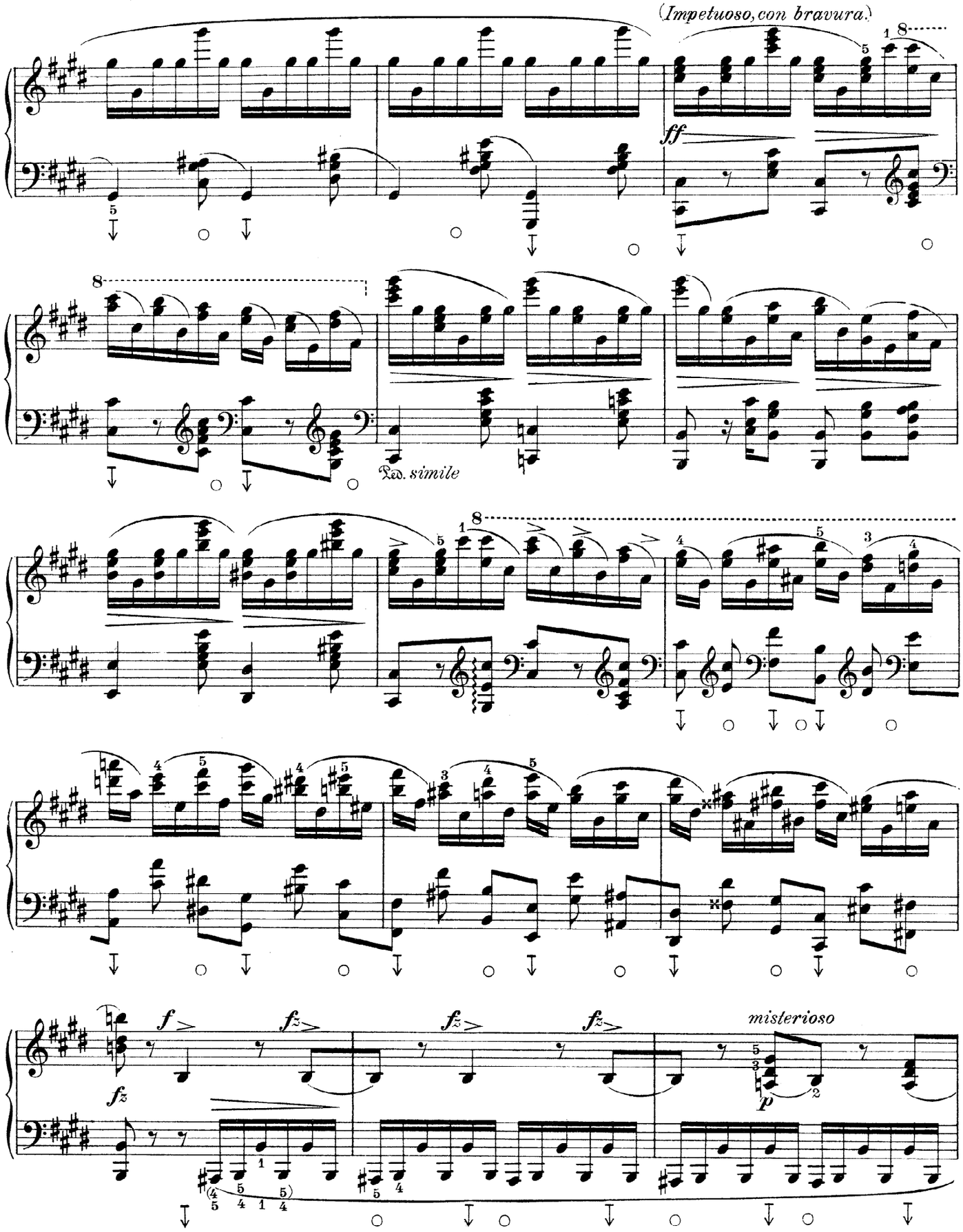
(Impetuoso, con bravura.)
ff
Ped. simile
misterioso
p

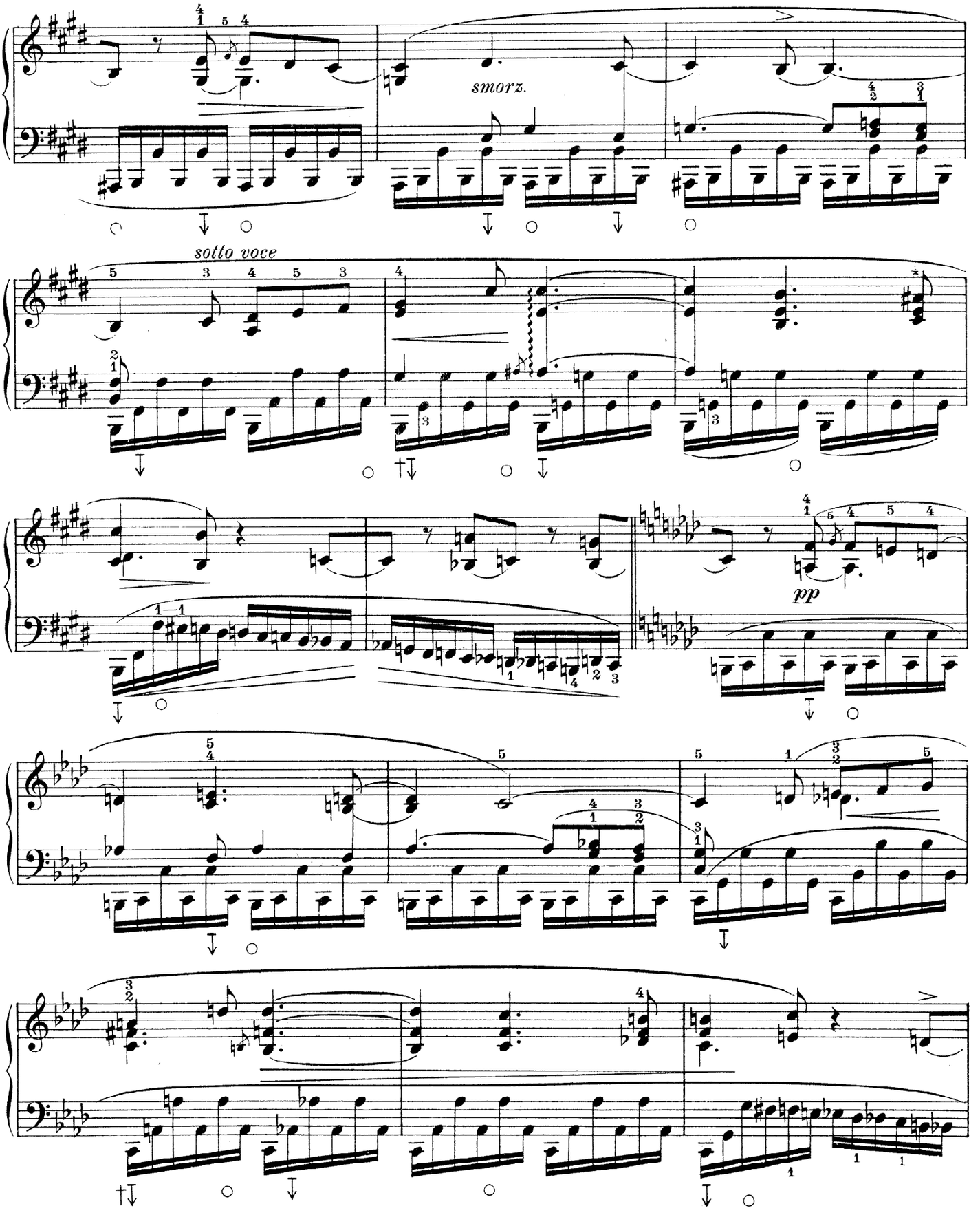
smorz.
sotto voce
pp

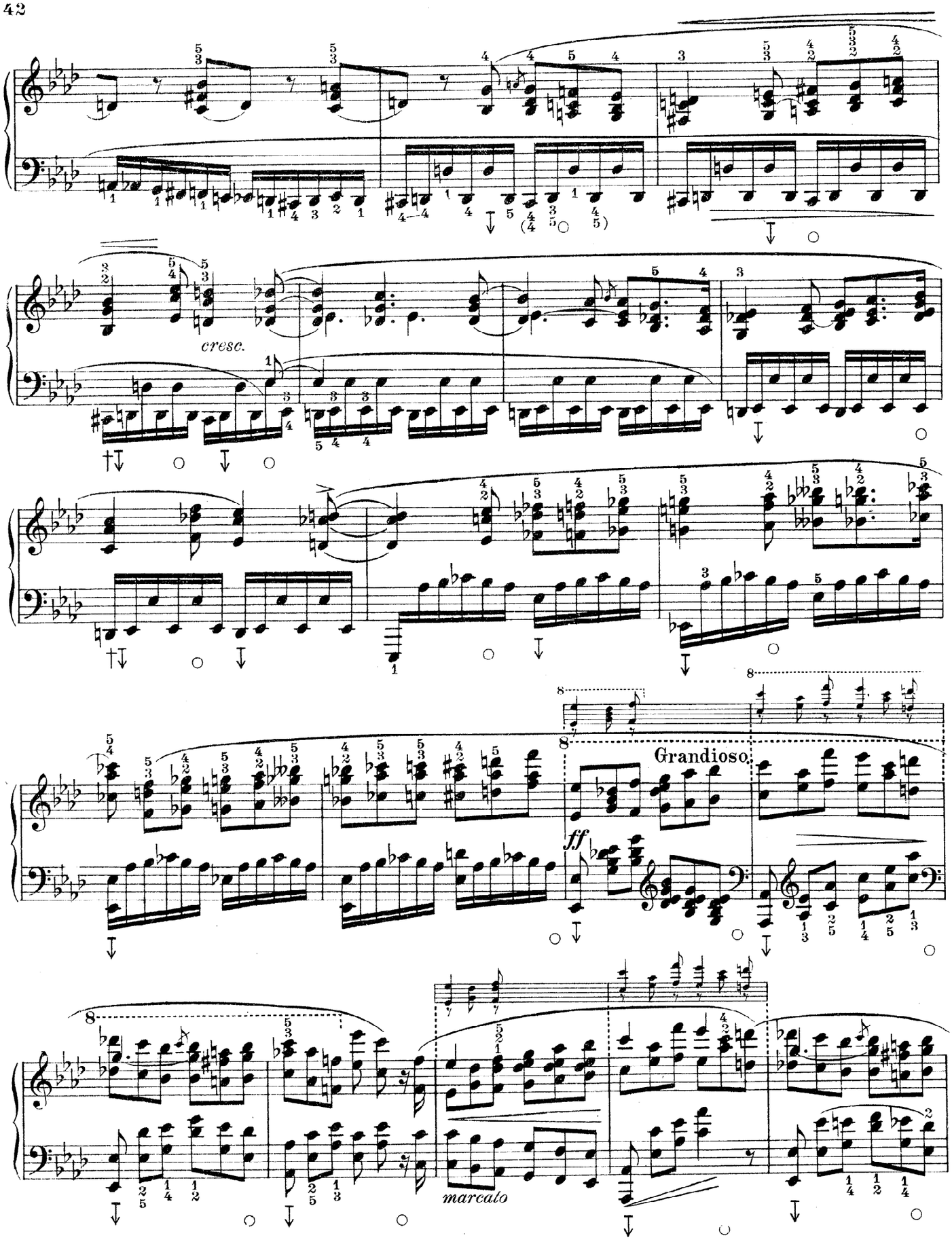
cresc.
Grandioso.
ff
marcato

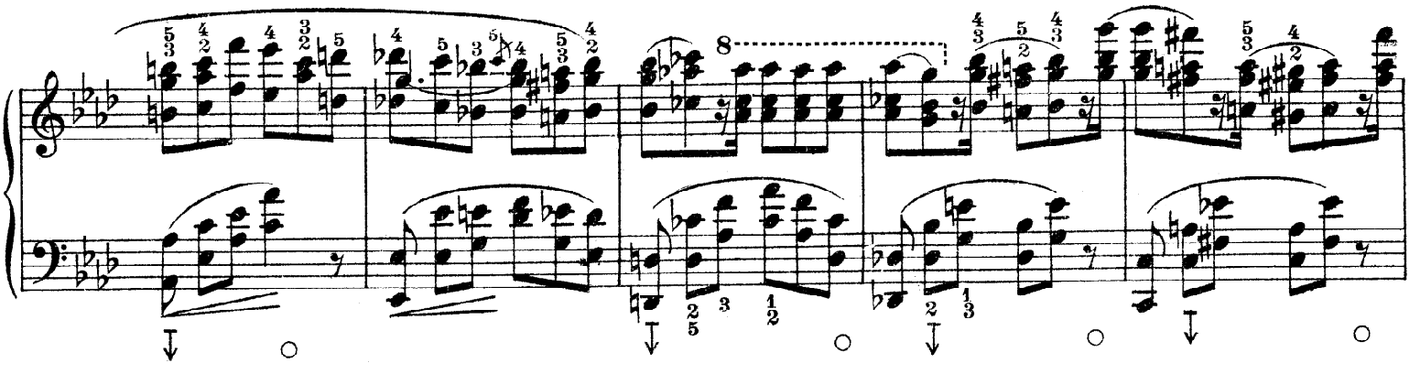

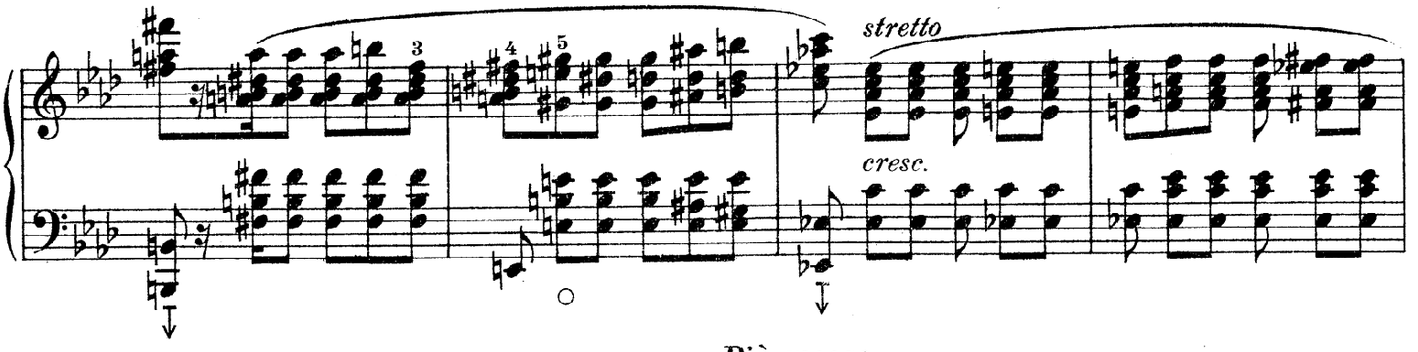

Più mosso.

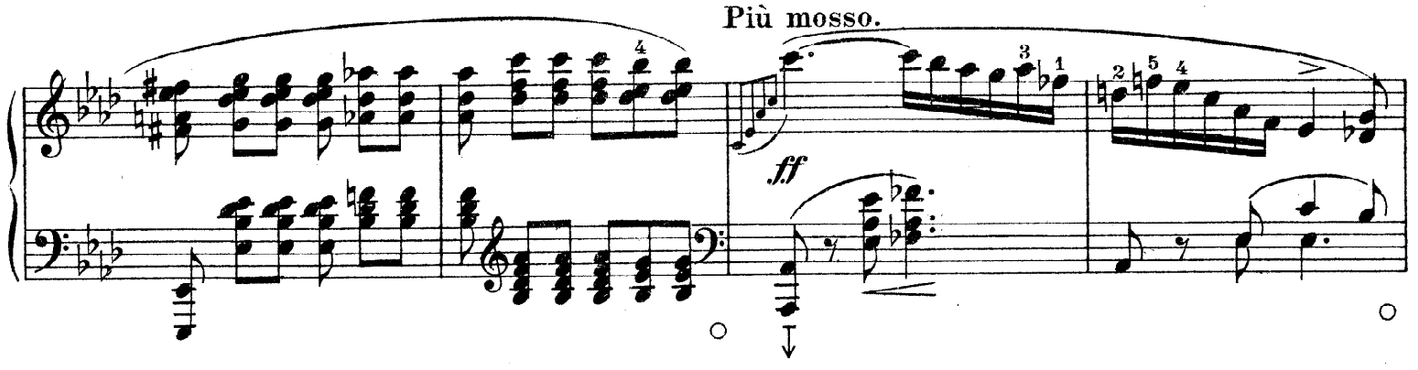

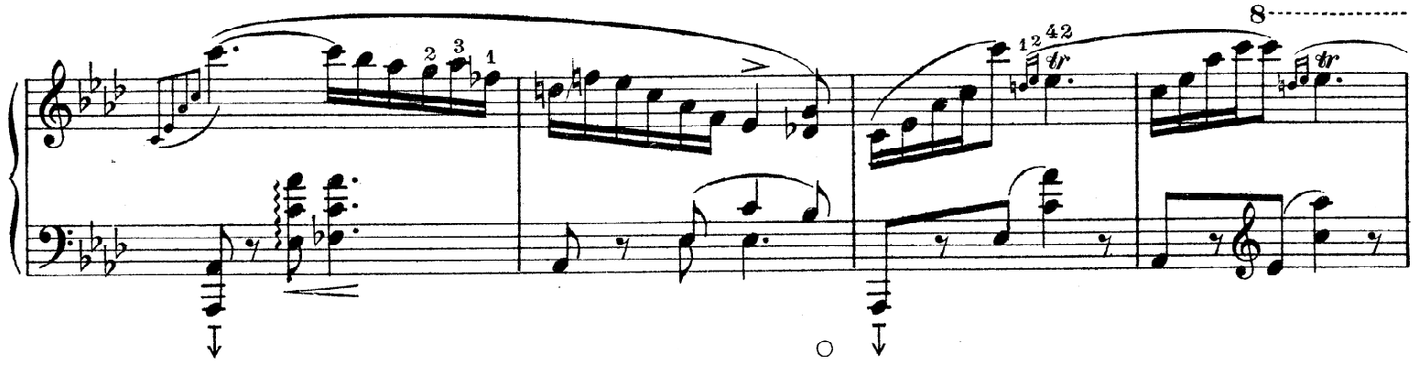

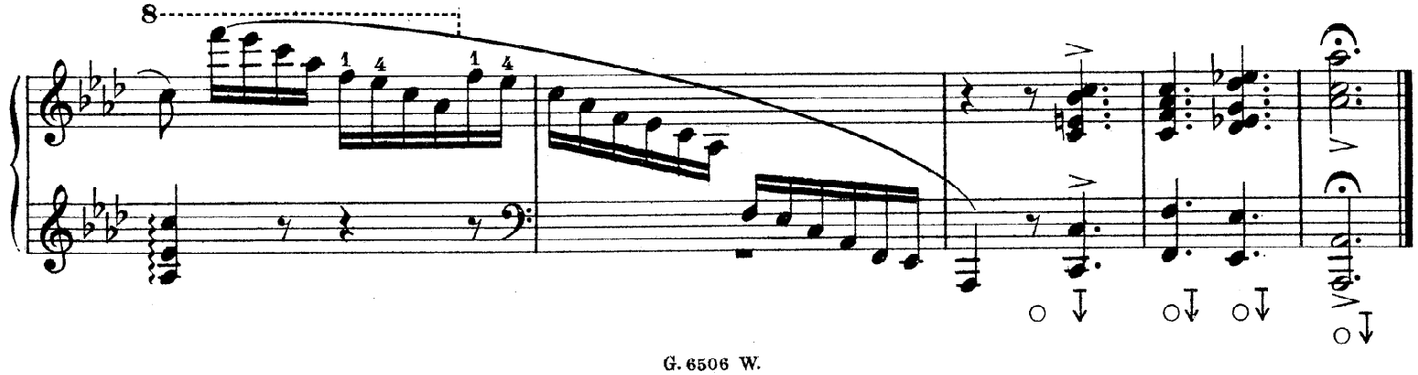

4me BALLADE.

F. Chopin, Op. 52.

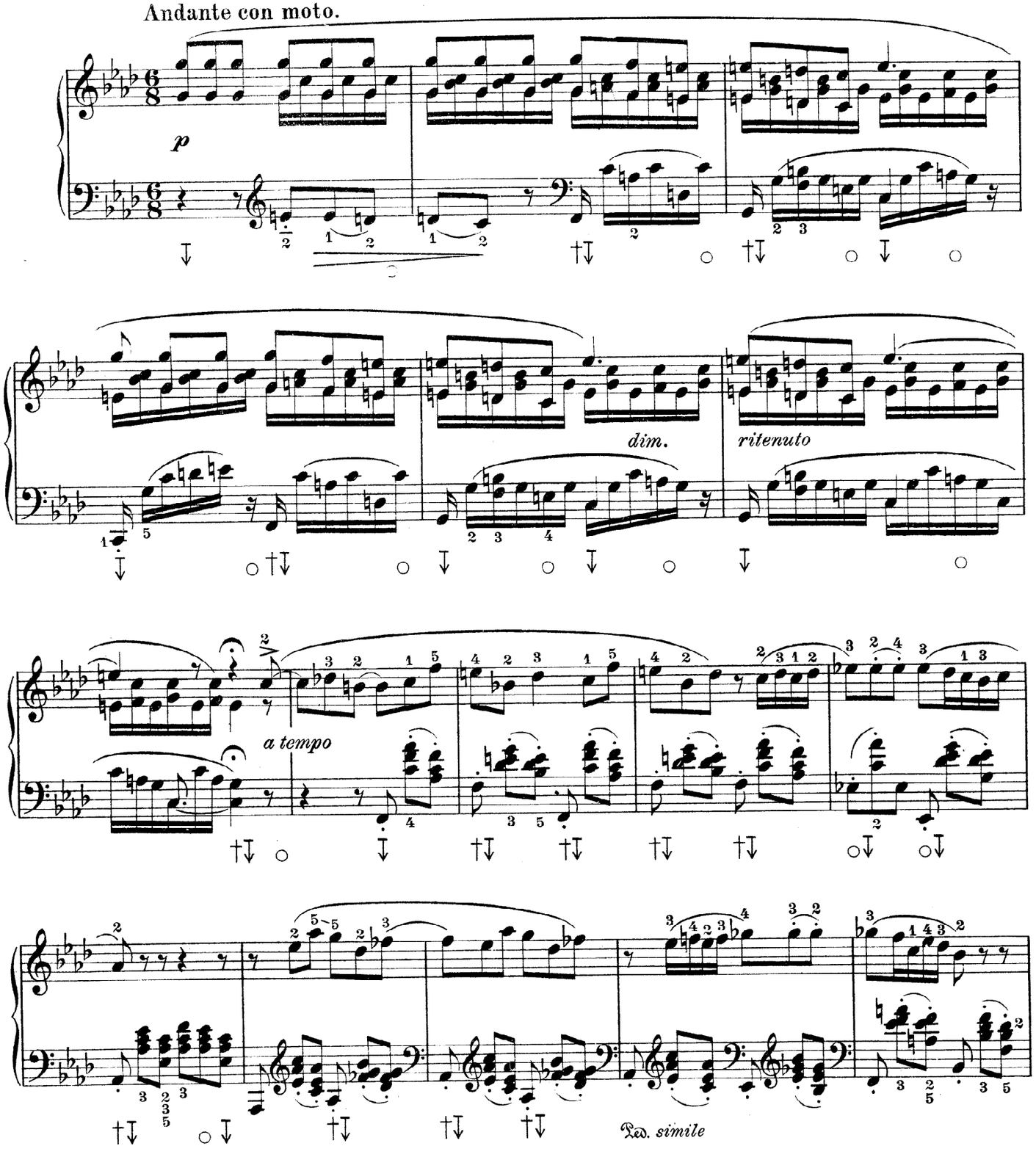

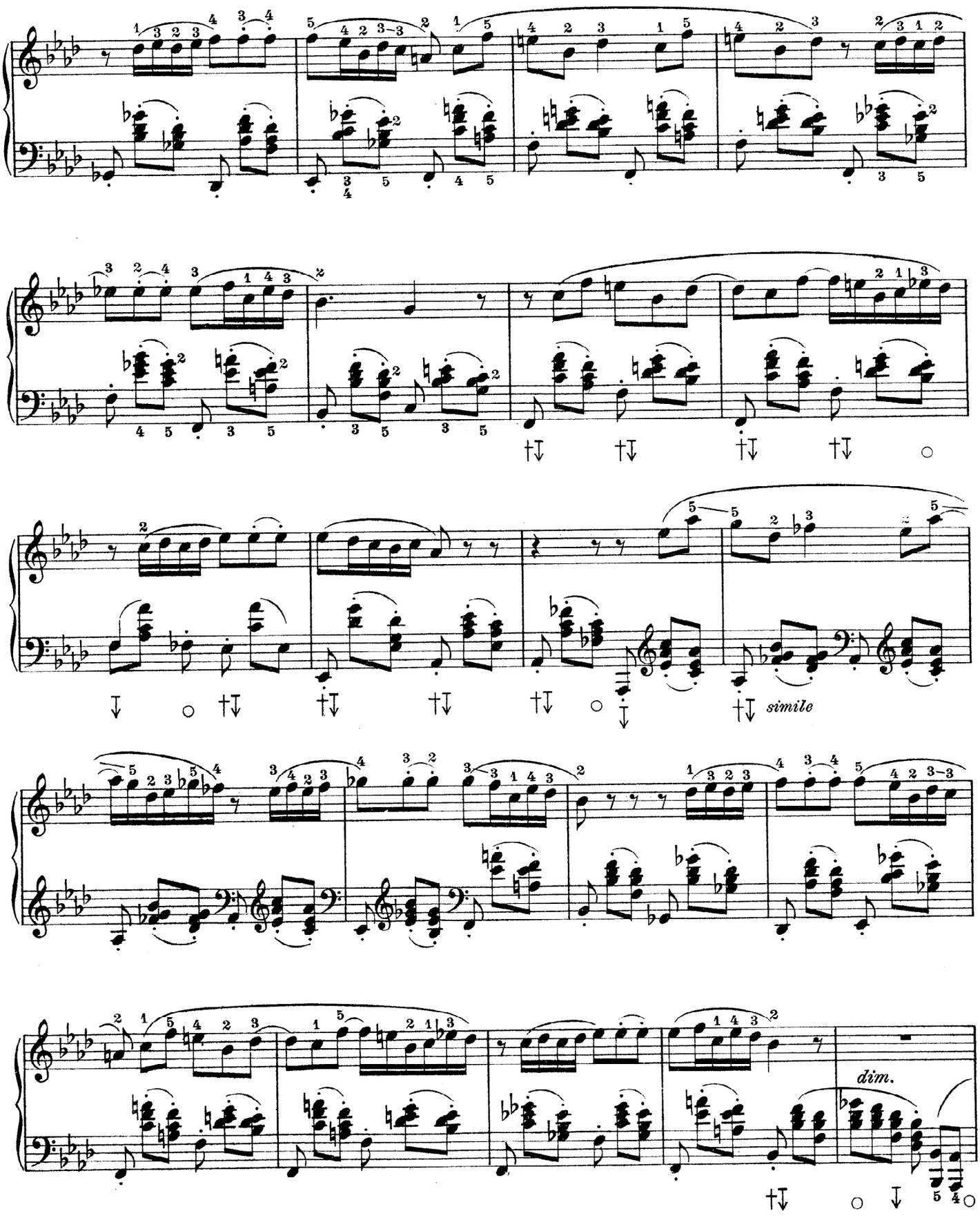
simile
dim.

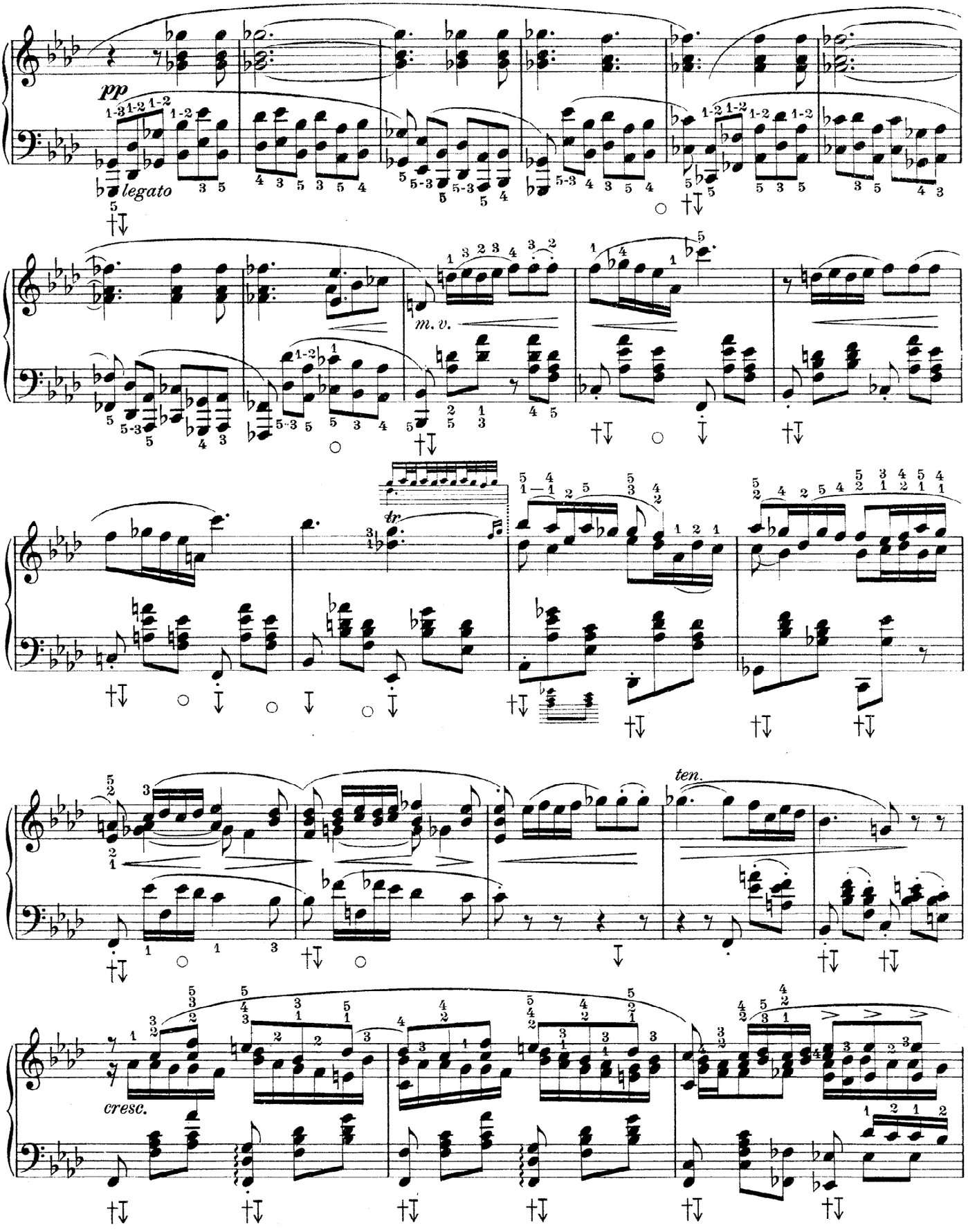
pp
legato
m. v.
tr
ten.
cresc.

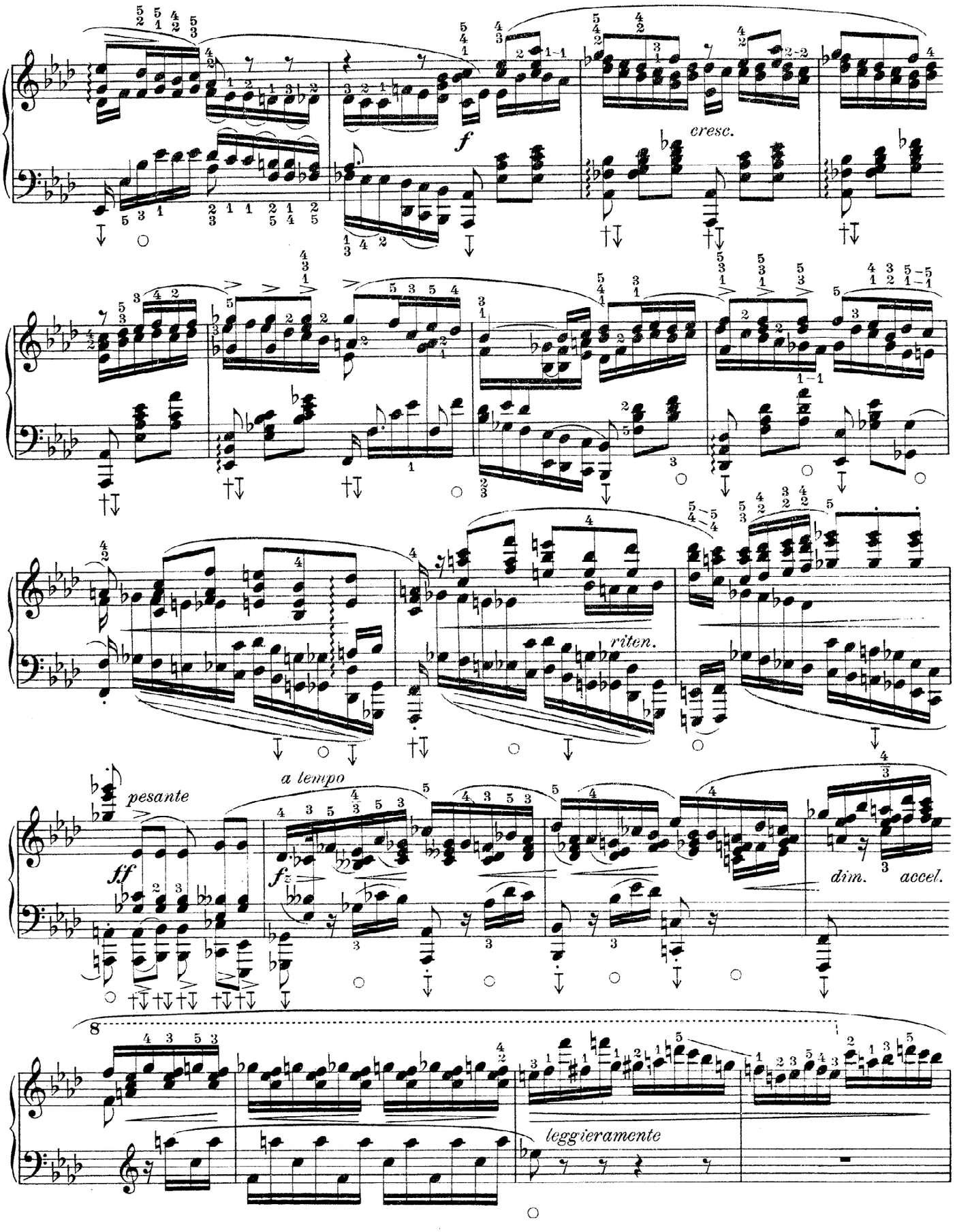
cresc.
f
riten.
a tempo
pesante
ff
fz
dim.
accel.
leggieramente

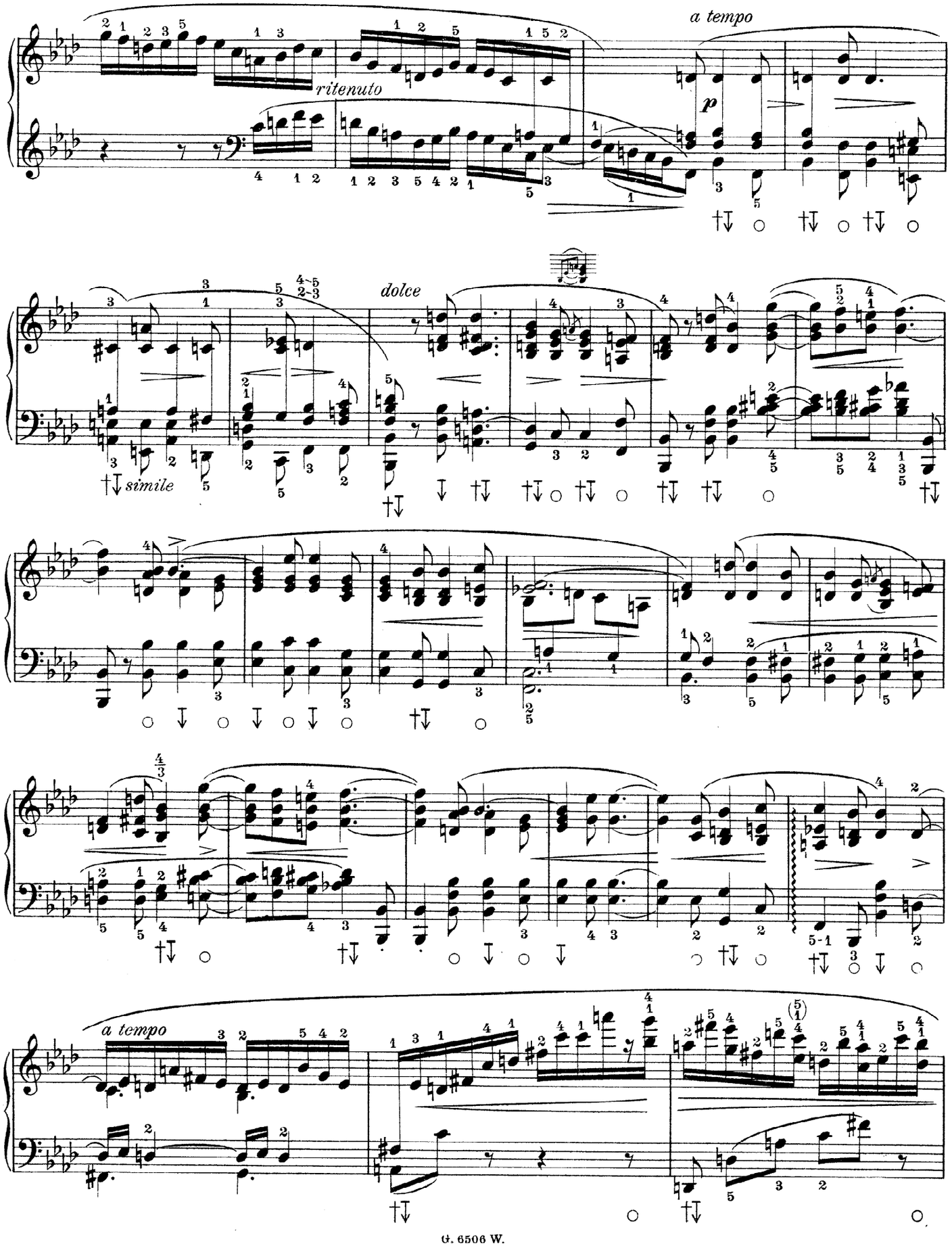
a tempo
ritenuto
p
dolce
simile
a tempo

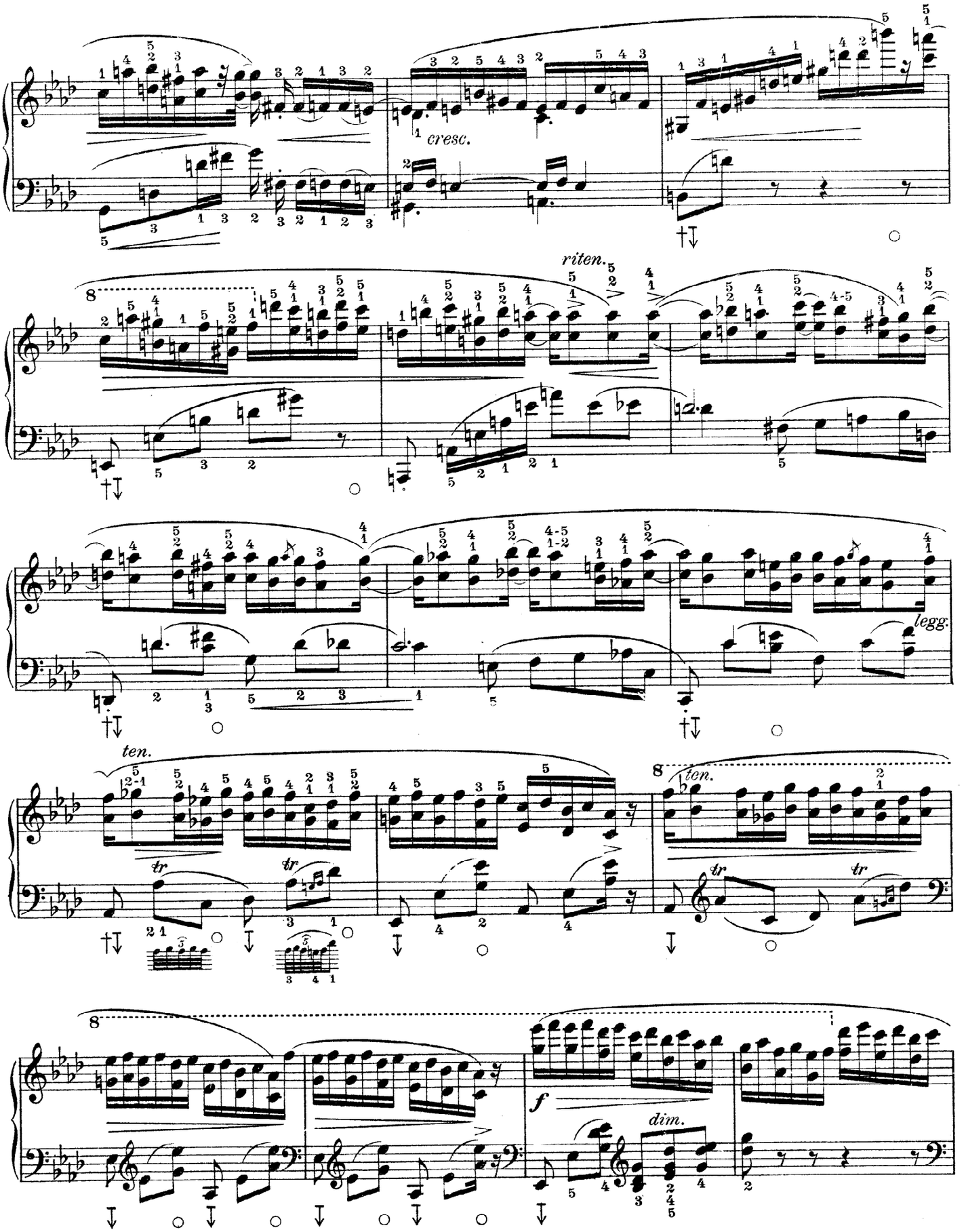
cresc.
riten.
legg.
ten.
tr
dim.

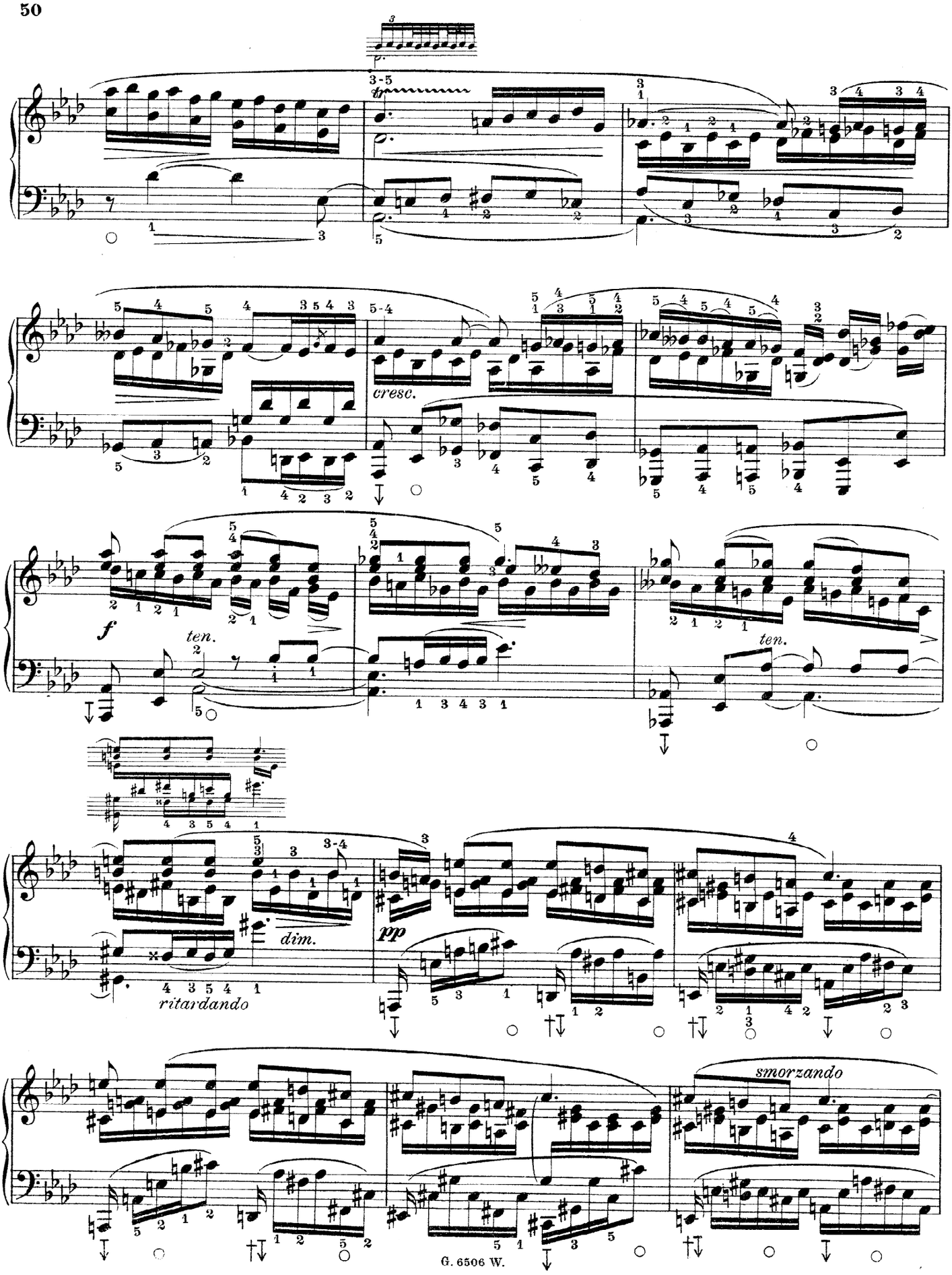
cresc.
f
ten.
ten.
dim.
pp
ritardando
smorzando

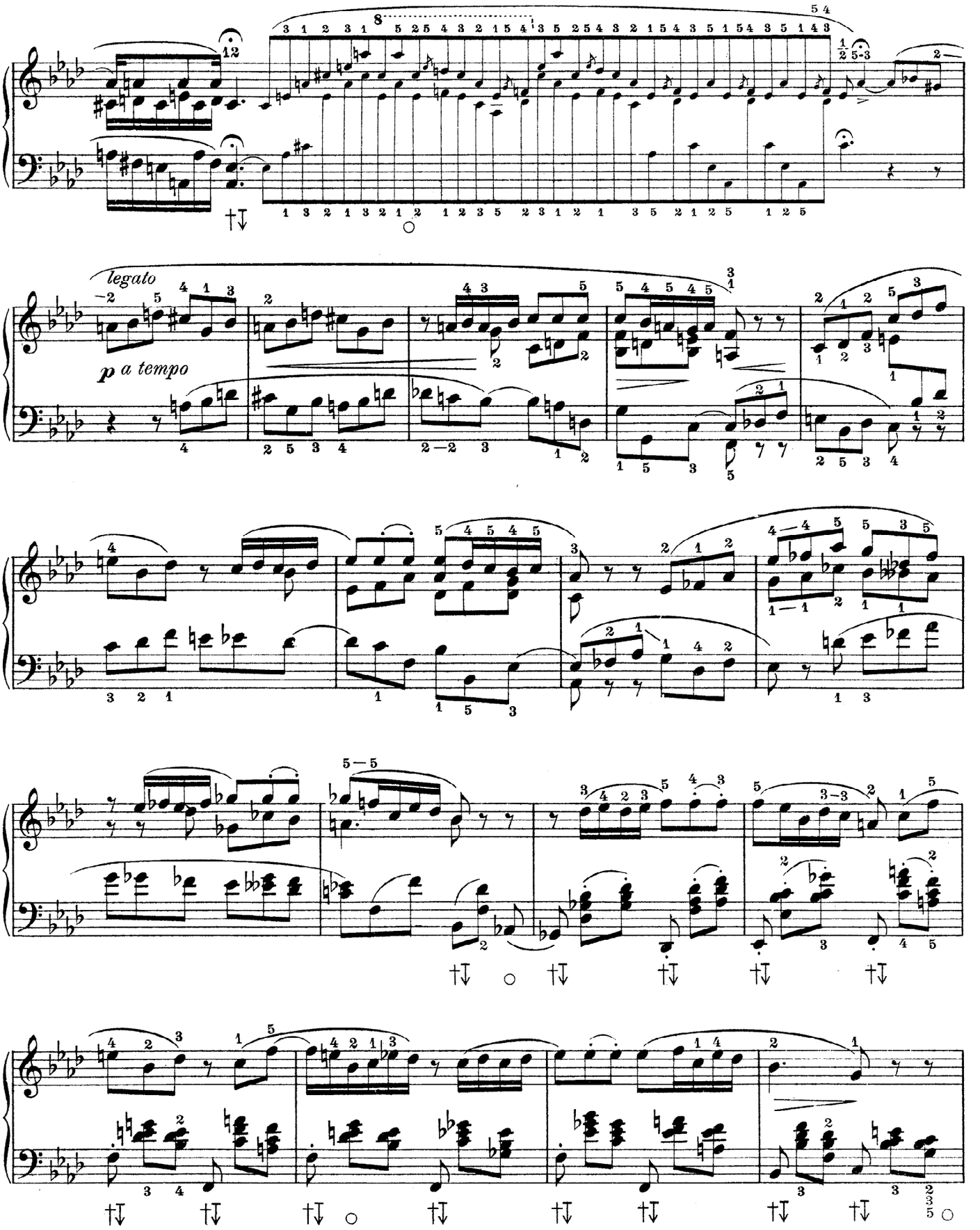
legato
p a tempo

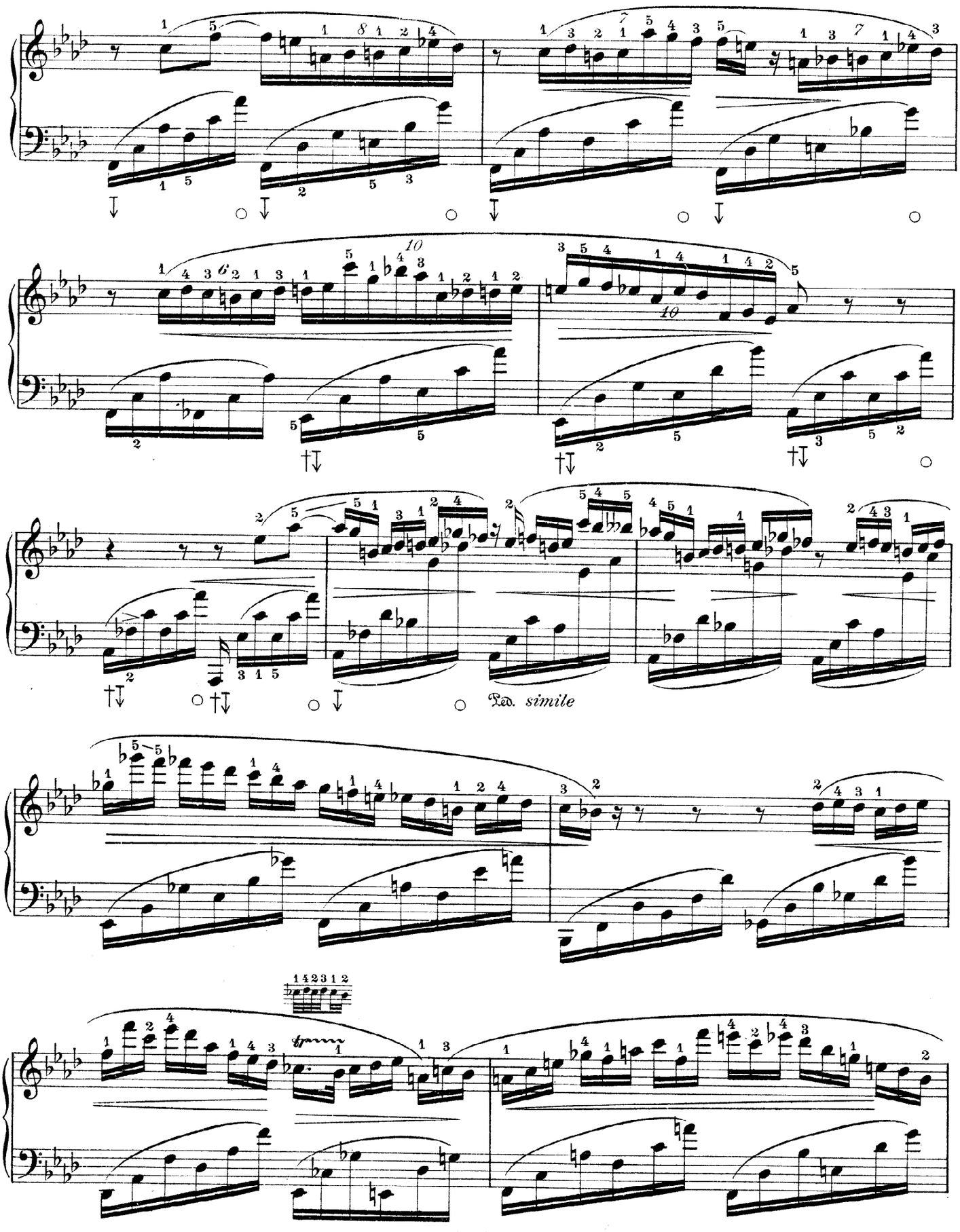
Ped. simile

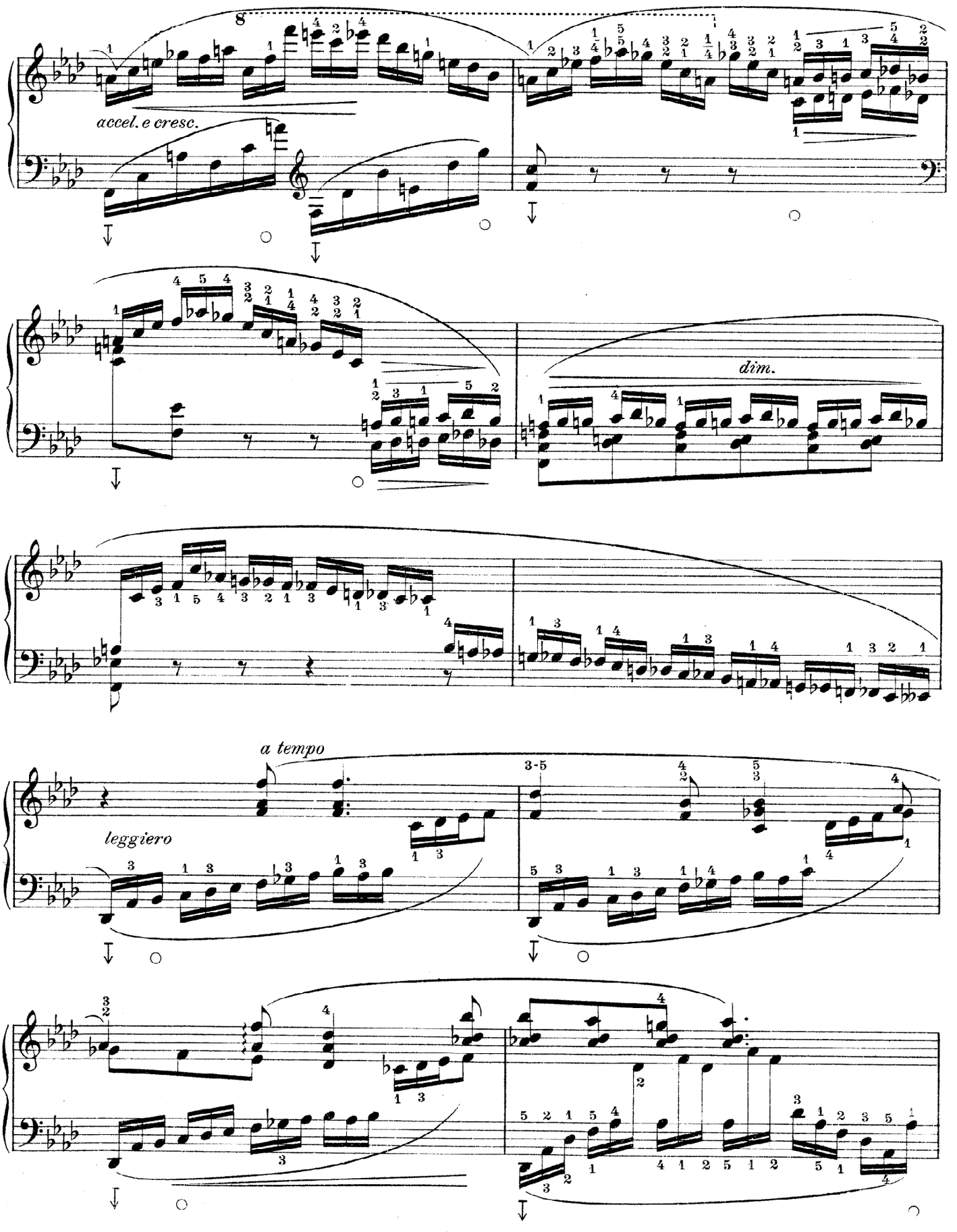
accel. e cresc.
dim.
a tempo
leggiero

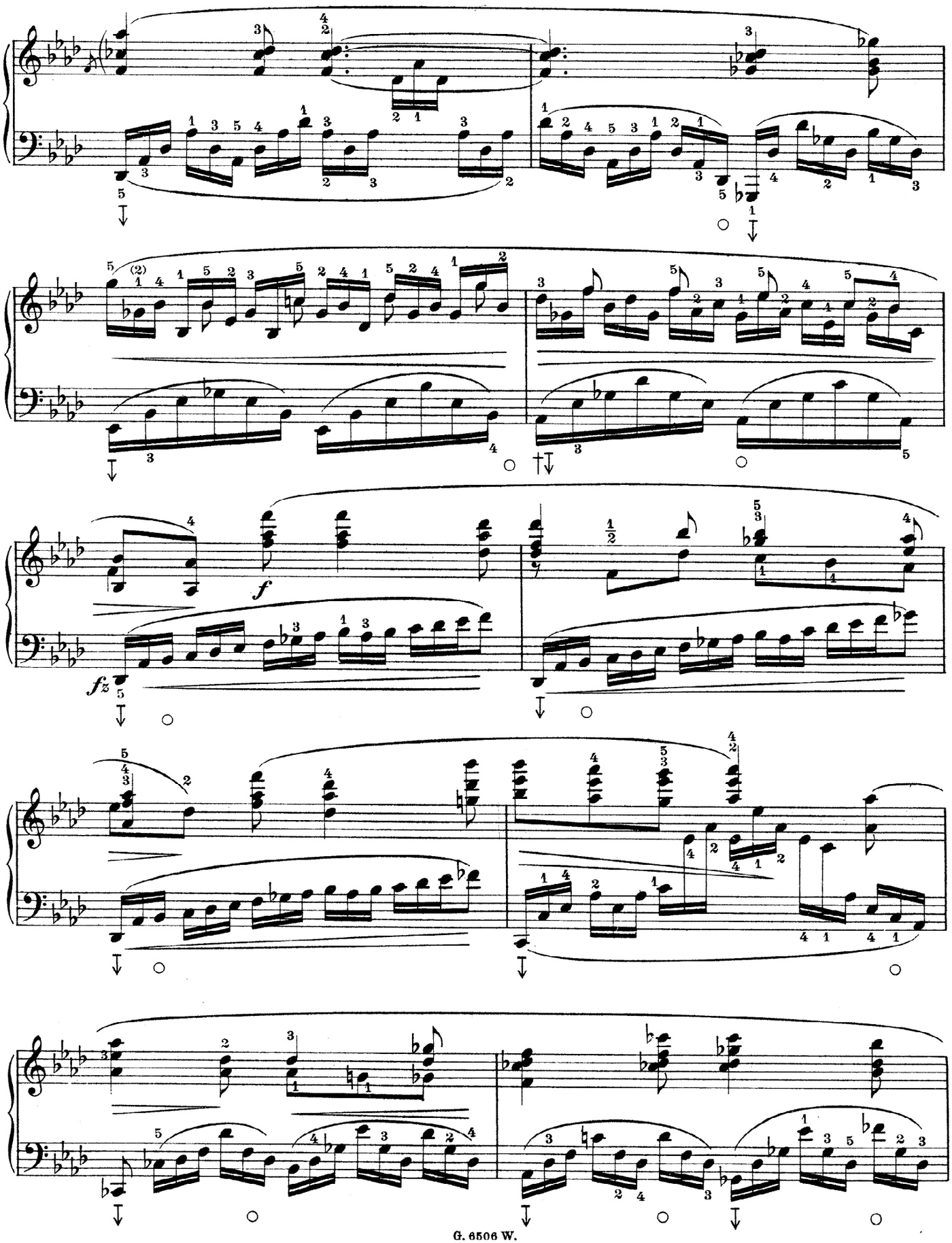

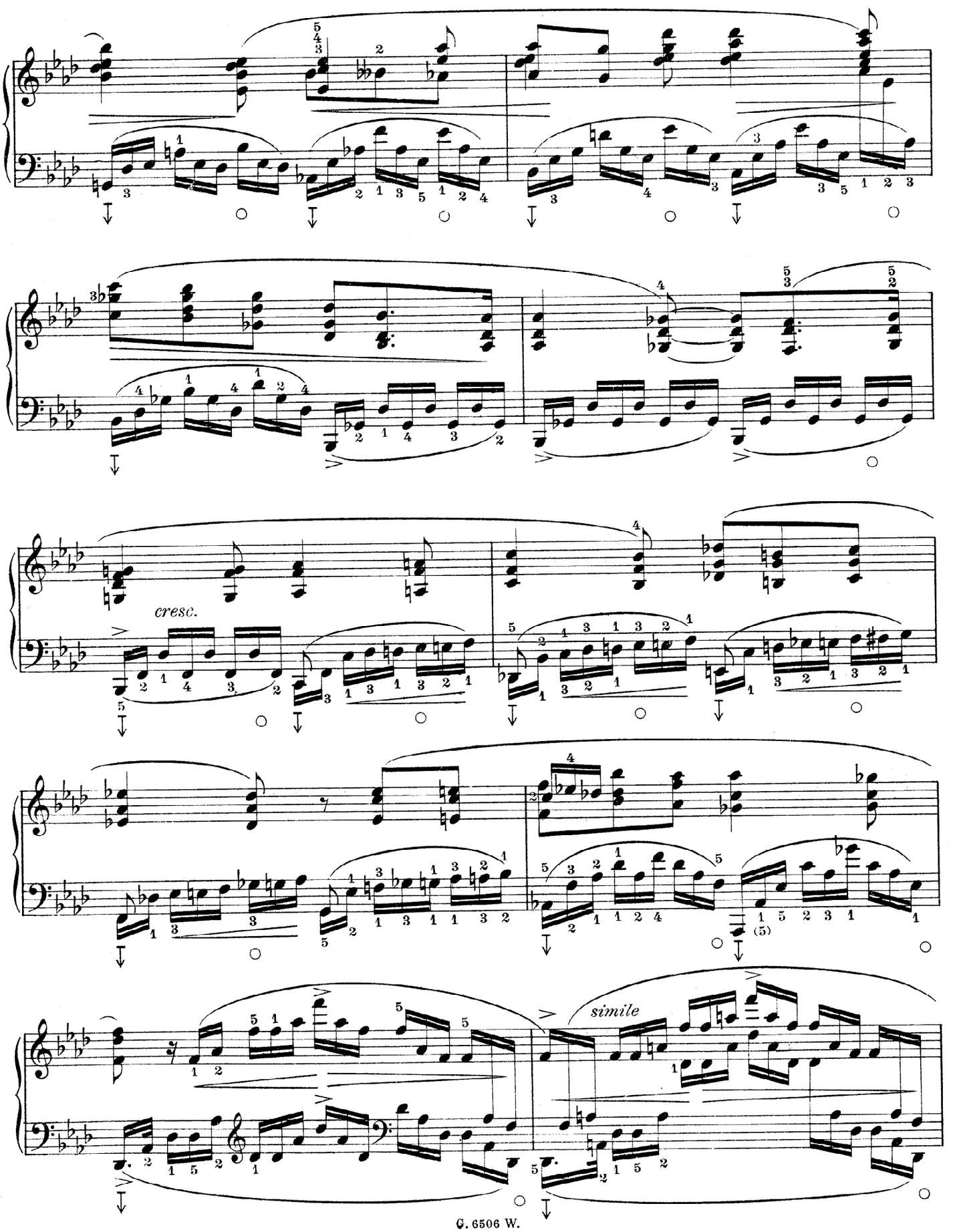
cresc.
simile

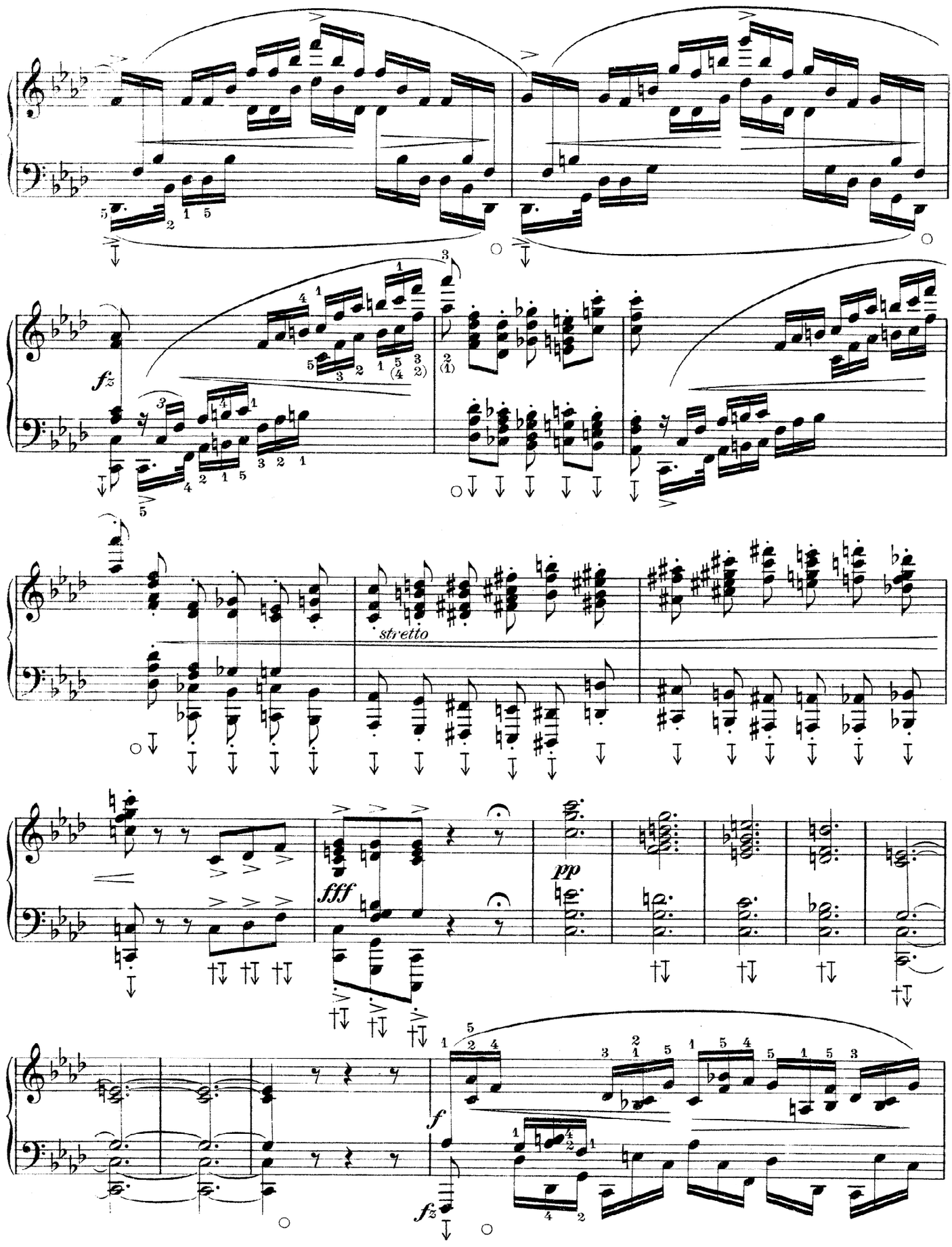
fz
stretto
fff
pp
f
fz

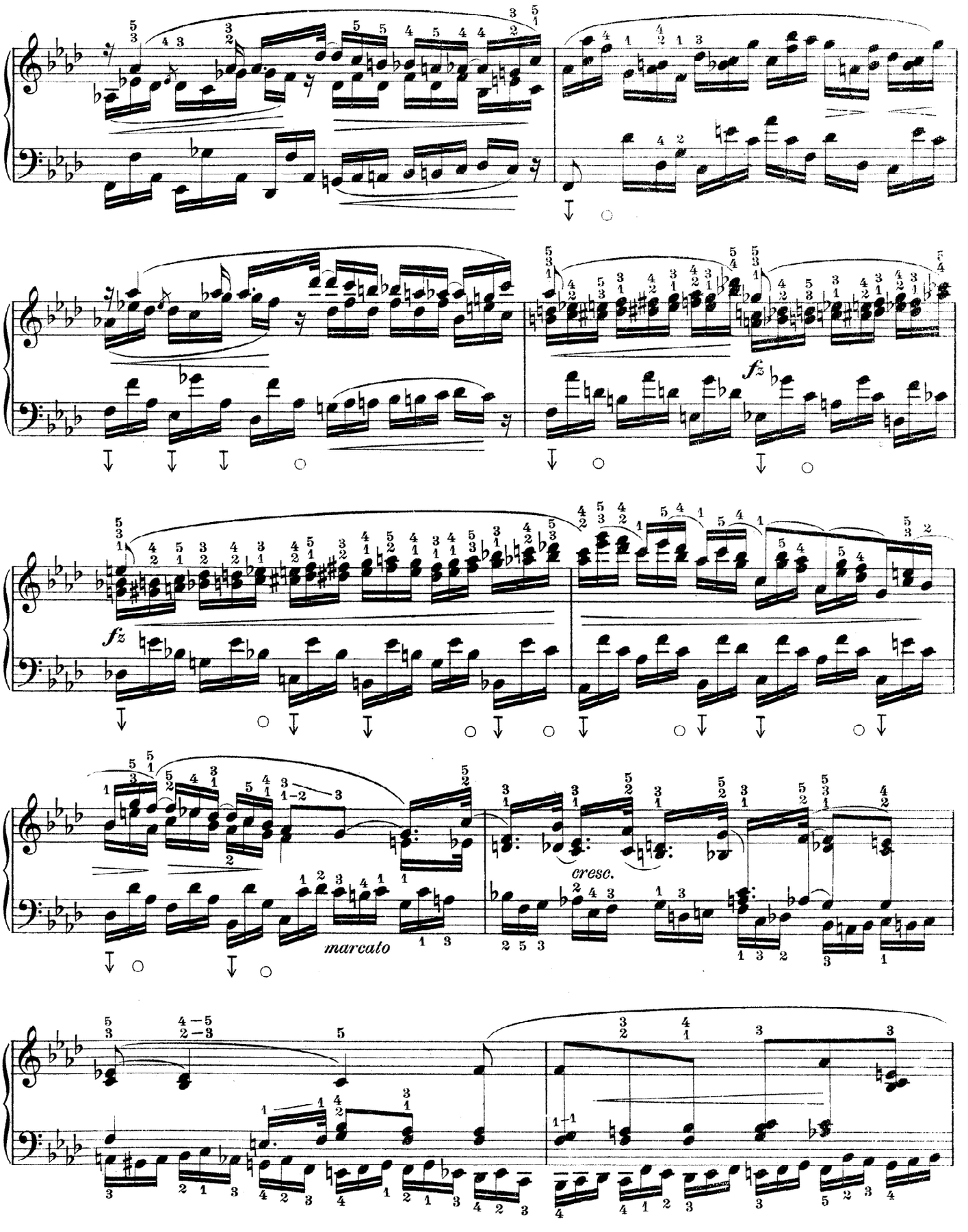
fz
fz
marcato
cresc.

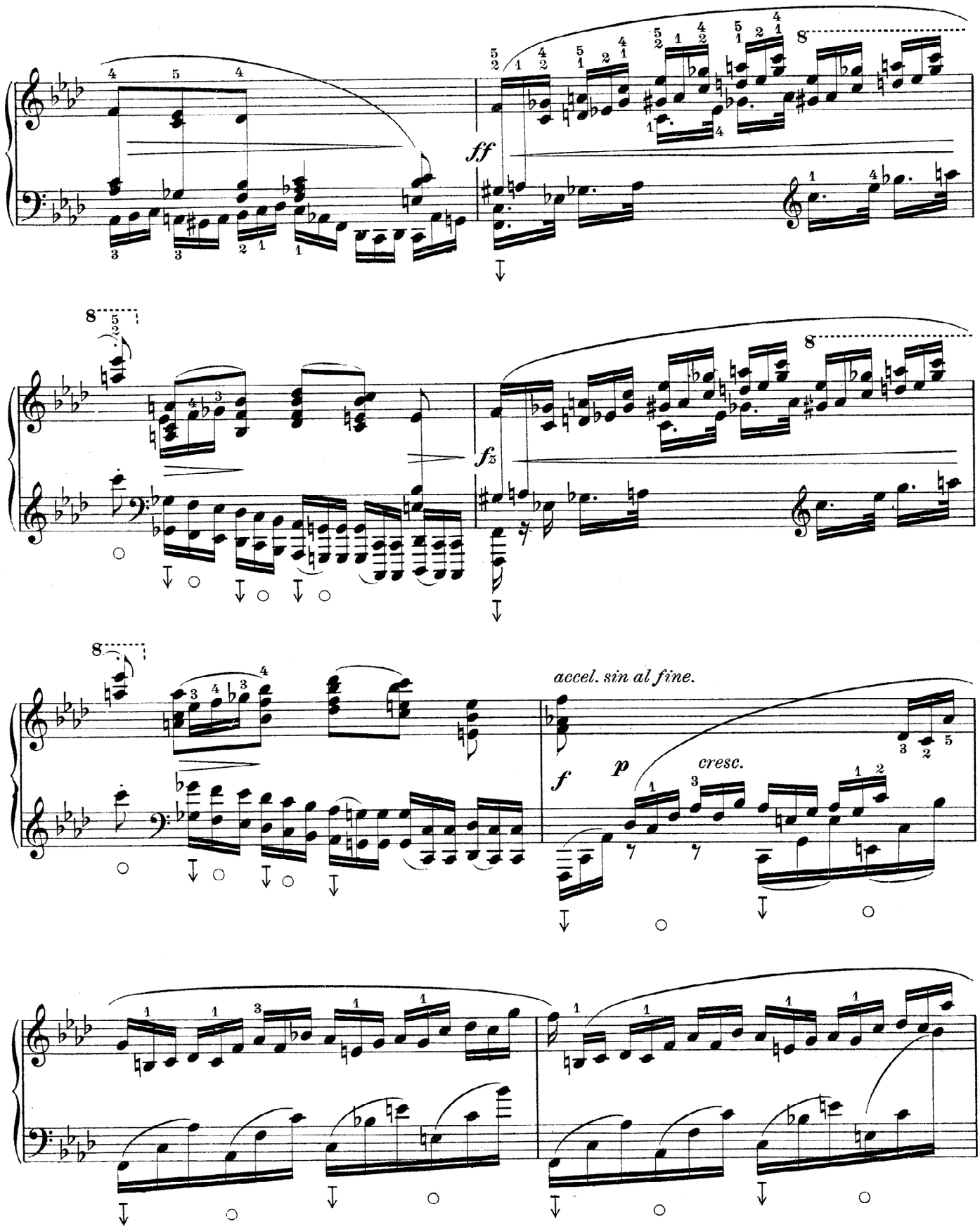
ff
fz
accel. sin al fine.
f
p
cresc.

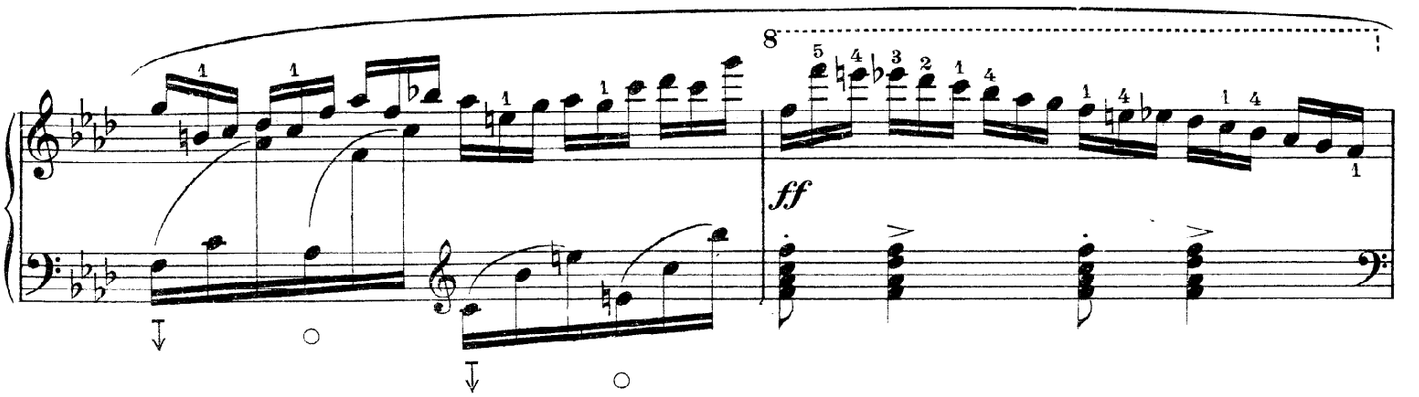

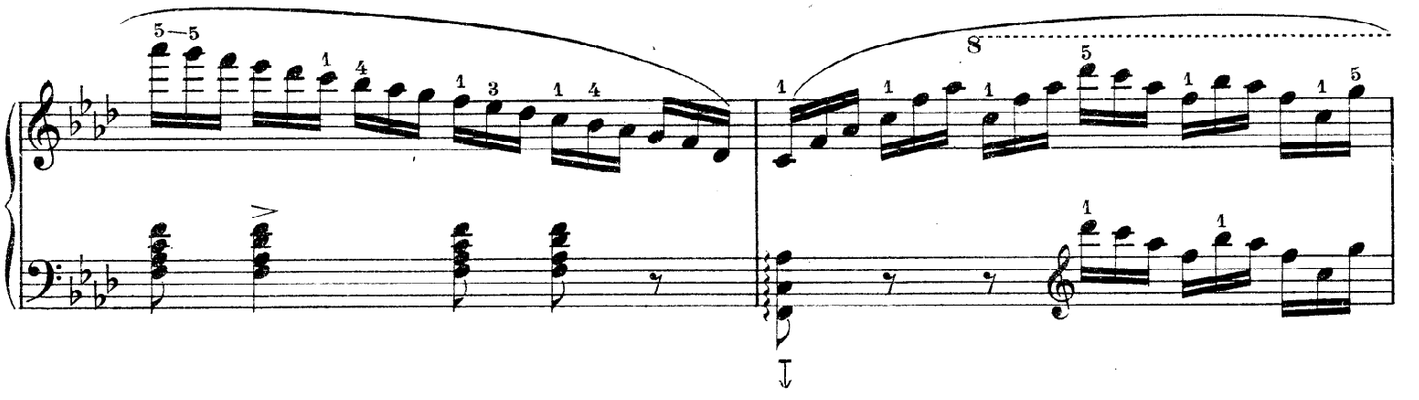

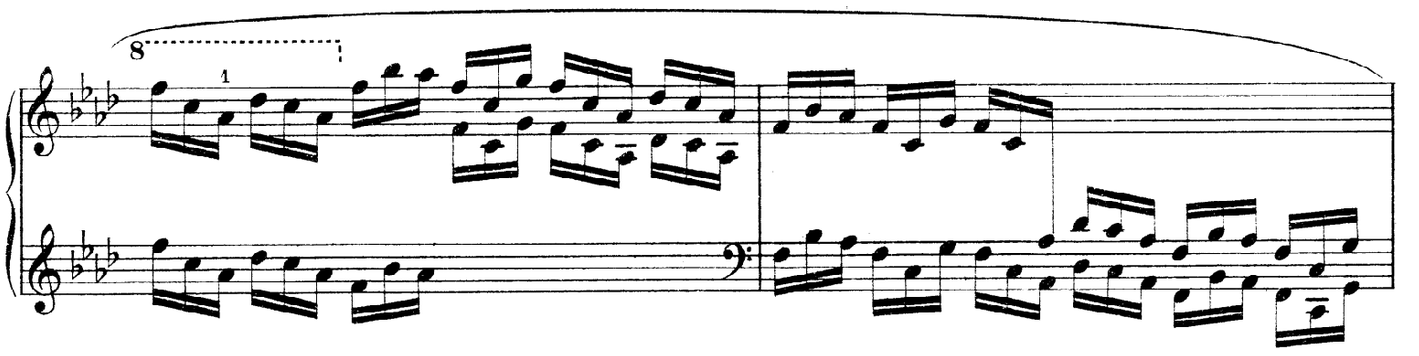

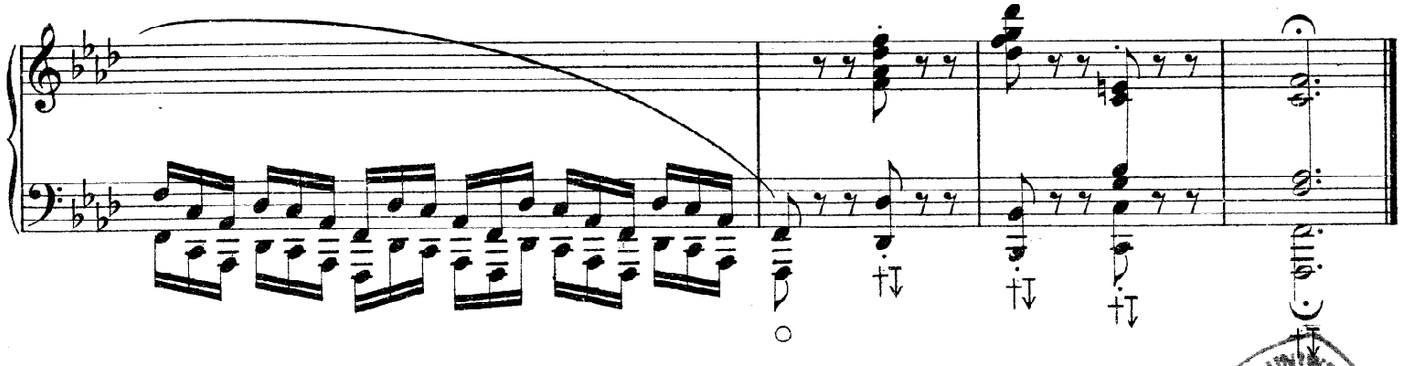

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W WARSZAWIE

ÉDITION GEBETHNER ET WOLFF.

1. **Moniuszko St.** Halka. Opera w 4 aktach, partycja do śpiewu (tekst polski i włoski) . . . . . 16.—
2. — Straszny dwór. Opera w 4 aktach z prologiem, partycja do śpiewu —.—
3. — Halka. Partycja na fortepian à 2/ms . . . . . —.—
4. — Straszny dwór. Partycja na fortepian à 2/ms . . . . . —.—
5. — Hrabina. Opera w 3 aktach, partycja na fortepian à 2/ms . . . —.—
6. — Verbum nobile. Opera w 1 akcie, partycja na fortepian à 2/ms . . 5.—

Chopin Fr. Oeuvres pour piano:

7. — Volume I. Valses (opracował A. Michałowski) 2.50
8. — II A. Ballades (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
9. — II B. Impromptus (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
10. — III. Polonaises (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
11. — IV. Etudes (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
12. — V. Mazourkas (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
13. — VI. Nocturnes (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
14. — VII A. Préludes (opracowali R. Strobl i J. Kleczyński) . . . . . 2.—
15. — VII B. Scherzos (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
16. — VIII A. Sonates (opracowali R. Strobl i J. Kleczyński) . . . . . } 5.—
17. — VIII B. Concerts (opracowali R. Strobl i J. Kleczyński) . . . . . }
18. — IX A. Fantaisies et variations (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
19. — IX B. Rondeaux (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
20. — X. Oeuvres diverses (opracował A. Michałowski) . . . . . —.—
21. **Kamieński Ł.** Op. 17. Fantaisie sur des Noëls Polonais (Kolędy polskie) pour piano . . . . . 2.—
22. — Op. 18. Sonate pour violon et piano Op. 20. Pieśni ludowe polskie do śpiewu, z towarzyszeniem fortepianu (tekst polski, francuski i niemiecki) . . . . . —.—
23. — Volume I. Wesele kujawskie . . . 2.—
24. — „ II. Leci głos po rosie . . . 2.—
25. — „ III. Rola, rola . . . . . 2.—
26. **Malinowski I.** Op. 12. Tema con variazioni pour piano . . . . . 2.—
27. **Michałowski A.** Sonatines pour piano cah. I . . . . . 4.—
28. — Sonatines pour piano cah. II . . 4.—
29. — Sonatines pour piano cah. III . 3.—
30. **Walczyński Fr. Ks.** Op. 5. Preludja organowe . . . . . 2.—
31. — Op. 6. Postludja organowe . . . 2.—
32. **Henning.** Krótka i praktyczna szkoła na skrzypce, część I. (opracował W. Rzepko) . . . . . —.—
33. — Krótka i praktyczna szkoła na skrzypce, część II. (opracował W. Rzepko) 2.50
34. *Łatwa* i praktyczna szkoła na kornet à piston, fligelhorn, piccolo, kornet albo trompetinę. (Systemem profesora Klinga) . . . . . 2.—
35. *Łatwa* i praktyczna szkoła na flet. (Systemem profesora Klinga) . . 3.50
36. *Łatwa* i praktyczna szkoła na klarnet. (Systemem profesora Klinga) 3.50
37. **Paschalski K.** Szkoła na wiolonczelę, część I. . . . . 4.—
38. **Nowakowski.** Szkoła na fortepian . 8.—
39. **Hünten.** Szkoła na fortepian . . . —.—
40. **Zientarski.** Szkoła na fortepian . . 4.—
41. **Czerny Ch.** Op. 299. École de la vélocité . . . . . 4.—
42. **Clementi M.** Gradus ad Parnassum pour piano (opracował A. Michałowski) . . . . . 7.—
43. **Moscheles.** Op. 70. Etudes pour piano (opracował A. Michałowski) . . . —.—
44. **Różycki Lud.** Op. 2. 5 préludes pour piano . . . . . 3.—
45. — Op. 3. 2 préludes et 2 nocturnes pour piano . . . . . 2.—
46. — Op. 4. Im Spiel der Wellen (d'après Böcklin) pour piano . . . . . 3.—
47. — Op. 6. 4 impromptus pour piano 3.—
48. — Op. 11. Fantaisie pour piano . . 3.—
49. — Op. 26. Contes d'une horloge pour piano . . . . . 3.—
50. — Op. 5. Deux mélodies pour violon ou violoncelle et piano . . . . . 3.—
51. — Op. 30. Deux nocturnes pour violon ou violoncelle et piano . . . 3.—
52. **Hanicki T.** Codzienne ćwiczenia skrzypcowe . . . . . 4.—
53. **Carulli.** Szkoła na gitarę sześciostrunną (hiszpańska) . . . . . 3.—
54. **Makowski H. i Surzyński M.** *Szkoła na organy, część I.* (z dodaniem odpowiedzi w czasie Mszy Świętej podług melodyj polskich) . . . 4.—
55. — *Szkoła na organy, część II.* (z dodaniem wielu preludjów, postludjów i fug polskich kompozytorów, oraz przygrywek w trybach kościelnych, ze zbiorów prof. A. Polińskiego) . . . . . 5.—
56. — *Szkoła na organy, część III.* Towarzyszenie organowe do psalmów nieszpornych według chorału benedyktyńskiego (tradycjonalnego) . 3.—
57. **Moniuszko St.-Sokol.** 22 melodje z oper i pieśni na melodykon (w tem 10 melodyj z pieśni religijnych) 3.—
58. **Surzyński M.** Op. 20. 55 łatwych preludyj organowych. (Wydanie nowe, opalcowane) . . . . . 3.—
59. — Op. 41. 20 preludyj na organy lub harmonjum (bez pedału) od 2-głosowych do 4-głosowych. Wydanie opalcowane i przeznaczone dla kursu niższego klas organowych 2.—
60. — Op. 42. Rok w pieśni kościelnej. Preludja organowe. Zeszyt I. Na melodjach pieśni polskich adwentowych osnute . . . . . 3.—
61. — Zeszyt II. Na melodjach pieśni kolędowych osnute . . . . . 4.—
62. — Zeszyt III. Na tematach pieśni wielkopostnych osnute . . . . . 4.—
63. — Zeszyt IV. Na melodjach pieśni kościelnych osnute. Wielkanoc, Zielone Świątki, Trójca Św., Boże Ciało . . . . . 3.—
64. — Zeszyt V. Na melodjach pieśni kościelnych o Matce Boskiej i przygodnych osnute . . . . . 4.—

Surzyński S. Preludja na organy. Utwory oryginalne i na tematy pieśni kościelnych dla użytku organistów, zakładów naukowych i miłośników muzyki kościelnej:

65. — Serja I. 50 preludyj na organy 3.—
66. — Serja II. 15 preludyj na organy 2.—
67. — Serja III. 12 preludyj (H. Makowskiego, ks. Józefa, Mieczysława i Stefana Surzyńskich), oraz 12 trio J. Nowialisa. Op. 4, na organy . 2.—
68. — Serja IV. 15 preludyj na organy (ks. Józefa, Mieczysława i Stefana Surzyńskich) . . . . . 2.—
69. **Żeleński W.** Op. 38. 25 preludyj 2, 3 i 4-głosowych na organ lub fisharmonję do użytku organistów i kształcącej się młodzieży . . . 4.—
70. **Troszel W.** Szkoła śpiewu solowego. cz. I. . . . . 3.—
71. — Szkoła śpiewu solowego, cz. II. . 3.—
72. — Szkoła śpiewu solowego, komplet 5.—
73. **Moniuszko St.** Pierwszy śpiewnik domowy do śpiewu z towarzyszeniem fortepianu . . . . . 4.—
74. — Trzeci śpiewnik domowy, do śpiewu z towarzyszeniem fortepianu . . 4.—
75. **Moniuszko St.** Siódmy śpiewnik domowy do śpiewu z towarzyszeniem fortepianu . . . . . 4.—
76. — Widma. Sceny liryczne z poematu Adama Mickiewicza „Dziady". Partycja fortepianowa à 2/ms . 6.—
77. — Widma. Sceny liryczne z poematu Adama Mickiewicza „Dziady". Partycja fortepianowa à 4/ms . 12.—
78. **Friedman S.** Op. 15. Quatre mazourkas pour piano à 2/ms . . 2.50
79. **Wertheim J.** Op. 16. Siedem pieśni solowych, zesz. I. Cztery pieśni (tekst polski i francuski) . . . 4.—
80. — Op. 16. Siedem pieśni solowych, zeszyt II. Trzy pieśni (tekst polski i francuski) . . . . . 4.—
81. **Schmitt A.** Op. 16. Gammes et exercices pour piano . . . . . 2.—
82. **Szałowski B.** Six caprices pour violon 2.50
83. **Chopin Fr.** Op. 74. Zbiór pieśni (17 pieśni na głos solowy z towarzyszeniem fortepianu) . . . 4.—
84. **Rzepko Wł.** Praktyczna szkoła na melodykon (fisharmonję) . . . 6.—
85. **Rosen M.** Gammes et exercices journaliers pour violon 4.50
86. **Dobrzyński B.** Monbar czyli Filibustjerowie. Opera w 3 aktach. Partycja do śpiewu . . . . . 15.—
87. **Minchejmer A.** Mazepa. Op. w 4 aktach (tekst polski i włoski) . . 22.—
88. **Freyer A.** Praktyczna szkoła na organy . . . . . —.—
89. **Solecki X. A.** Muzyka organowa. Zbiór preludyj celniejszych autorów we wszystkich tonacjach, stopniowo ułożonych, z dodaniem psalmów Gomółki i Szamotulskiego. Wydanie nowe; przejrzał, poprawił i całkowicie opalcował Wład. Rzepko . . . . . —.—
90. **Sieja S.** Postępowy organista. Zeszyt I. . . . . .
91. **Makowski H.** 79 preludyj na organy z pedałem we wszystkich tonacjach. Wydanie nowe. opalcowane . . . . . —.—
92. **Minchejmer A.** Pieśni ludowe polskie na jeden głos z towarzyszeniem fortepianu 3.60
93. **Różycki L.** Op. 49. Quatuor pour 2 violons, alto et violoncelle, partition . . . . . —.—
94. — Parties . . . . . —.—
95. — Op. 50. Cah. I. Italie. (Deux mélodies simples) No. 1 Ave Maria, No. 2 Campo santo pour piano —.—
96. — Op. 50. Cah. II. Italie. No. 3 Dogaressa (Barcarolla) pour piano —.—
97. — Op. 51. Z erotyków. Trzy pieśni na głos solowy (słowa polskie, francuskie i niemieckie) No. 1 Baśń . . . . . —.—
98. — — No. 2 Wyznanie . . . . . —.—
99. — — No. 3 Pieśń weselna . . . . —.—
100. **Exercices** élémentaires pour chant. (*Zasadnicze* początkowe wprawy i ćwiczenia do nauki śpiewu solowego) 3.50
101. **Szymanowski K.** Op. 20. Sześć pieśni do słów Micińskiego (słowa polskie, francuskie i niemieckie) . —.—
102. **Melcer H.** Variations sur un thème populaire polonais pour piano . —.—
103. — Dumka (Przychodź miły) de St. Moniuszko. Transcription pour piano . . . . . —.—
104. — Fantaisie sur le „Vieux Caporal" de St. Moniuszko pour piano . —.—
105. **Różycki L.** Op. 50. Cah. II. Italie No. 4. La mort de Béatrice Cenci pour piano . . . . . —.—
106. — Op. 50. Cah. II. Italie No 5. Carnaval pour piano . . . . . —.—